Ὀρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
Ἔτος Δ΄ • Τεῦχος 12ον • Σεπτέμβριος 2013-Φεβρουάριος 2014

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑι
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Τρύφων Τσομπάνης
Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Ἀρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας
Ἐπικ. Καθηγητής Θεολογικῆς
Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Στυλιανός Κ. Οἰκονόμου
Φιλόλογος

ΣΥΝΤΑΞΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Δαυίδ Μάαρ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Ἀναστάσιος Παρούτογλου
Πρωτ. Ἀλέξανδρος Φίλλιος
Ἰωάννης Παναγιωτίδης

Διεύθυνσις Ἐπικοινωνίας
Ἱερά Μητρόπολις
Λαγκαδᾶ, Λητῆς & Ρεντίνης

27ης Ὀκτωβρίου 1, Τ.Κ.57200
Τηλ. 2394022234
Fax. 2394023864
www.imlagada.gr
e-mail: imlagada@gmail.com

Εἰκών ἐξωφύλλου
Οἱ Ἅγιοι Ἀκάκιος καί Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης,
Ἐπίσκοποι Λητῆς καί Ρεντίνης

Εἰκών ὀπισθοφύλλου
Ὁ Σταυρός Εὐλογίας μέ Σταυροθήκην
τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τάς Ἱεράς Μητροπόλεις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, Ἀλεξανδρουπόλεως, Τραϊανουπόλεως καί Σαμοθράκης, Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, Δράμας καθώς καί τούς κ.κ. Νικόλαον Μαγγίναν, Κωνσταντῖνον Σακελλάρην, Κωνσταντῖνον Τζιβανίδην, Γεώργιον Θεοχάρην, Γεώργιον Φερδήν καί Νικόλαον Παπαχρήστου διά τήν εὐγενῆ παραχώρησιν μέρους τοῦ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ του τρέχοντος τεύχους.

Ἐκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ

Διανέμεται δωρεάν.

Συνδρομαί Προαιρετικαί.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἅγιος Ἀκάκιος Ἐπίσκοπος Λητῆς καί Ρεντίνης (1482 κ.ε.).....6

Ὁ Ἅγιος Δαμασκινος ὁ Στουδίτης Ἐπίσκοπος Λητῆς καί Ρεντίνης (1558-1574).....8

Ἀπό τήν Ἐπισκοπήν Λητῆς καί Ρεντίνης στή Μητρόπολη Λαγκαδᾶ.
Ἡ διαμόρφωση τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας.....10

Ἁγιότητα καί Οἰκολογία. Ὁ ἅγιος μάρτυς Τρύφων.....15

«Εὐαγγέλιο καί Πατριωτισμός».....16

Ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ Ἐπισήμῳ Ἁγιοκατατάξει τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί
Δαμασκινοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης.....18

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων
διά τήν ἑορτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.....36

Ἐπίσημος Ἁγιοκατατάξις Ἁγίου Δαυΐδ τοῦ Βασιλέως,τελευταίου αὐτοκράτορος τῆς
Τραπεζοῦντος.....37

Ἡ ἑορτή τῆς Ἰνδίκτου εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.....38

Ἡ ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου
εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Θεοσκεπάστου-Σοχοῦ.....40

Ὁ Τίμιος Σταυρός από τήν Ἱεράν Μονήν Ξηροποτάμου
εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελλισοχωρίου.....42

Περί τῆς Μετακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεοπαρθενομάρτυρος
Ἀκυλίνης τῆς Ζαγκλιβερινῆς ἐξ Ὄσσης Λαγκαδᾶ εἰς Ζαγκλιβέριον.....50

Ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν
Ἱεράν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως
καί εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης.....64

Λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας Παναγίας τῆς Τριχερούσης, τῶν χαριτοβρύτων λει-
ψάνων καί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Πολιούχου τῆς πόλεως τῆς
Θεσσαλονίκης, τοῦ Μυροβλύτου.....74

Πατριαρχικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως τῆς
Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος καί Μυροβλύτου.....76

Πατριαρχική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Πολιούχου
τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου.....78

Ἑορτή τοῦ Συμπολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Νέστορος
Προαγωγή τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς Τακτικόν Καθηγητήν τῆς Θεολογικῆς
Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Οὔζγκοροντ.....80

Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ,Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.....82

Ἐπιμορφωτική Ἡμερίς μέ θέμα: «*Ὁ ρόλος τῶν γονέων εἰς τήν διαχείρισιν
προβλημάτων μαθήσεως τῶν παιδιῶν*».....84

2ον Συνέδριον Προσκυνηματικοῦ Τουρισμοῦ.....86

Οἱ ἐκδηλώσεις μνήμης διά τόν Πατριάρχην Δημήτριον.....88

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης
εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Σταυρονικήτα - Ἁγίου Ὄρους.....90

Ἐγκαίνια «Στέγης Ἀγάπης καί Φιλανθρωπίας».....92

Ἐνθρόνισις νέου Ἡγουμένου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεγάλου Βασιλείου.....94

Τά Ἅγια Θεοφάνεια εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.....96

Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Συνάξεως
τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.....98

Ἡ ἑορτή τῆς Νεομάρτυρος Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας.....108

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τήν
Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.....114

Ἡ Ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Βράβευσις ἀριστούχων μαθητῶν κατά τό σχολικόν ἔτος 2012-2013.....116

Χειροτονία Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου.....118

Θεμελίωσις Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.....120

Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.....122

Οἱ Ἅγιοι Ἀκάκιος καὶ Δαμασκηνὸς ὁ Στουδίτης Ἐπίσκοποι Λητῆς καὶ Ῥεντίνης

16 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Ἀκακίου

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν Λητῆς καὶ Ῥεντίνης
σεπτὸν ποιμάντορα,
τὸν σεμνῶς καὶ ἀκάκως
τὴν ἐκλογάδα αὐτοῦ, πρὸς πηγὰς τὰς
ζωηρρύτους ὁδηγήσαντα,καὶ τοῖς λόγοις
Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ,
ἐκθρέψαντα ταύτην θείως,
Ἀκάκιον τὸν εὐχέτην
καὶ ταπεινόφρονα τιμήσωμεν.

27 Νοεμβρίου.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Δαμασκηνοῦ

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν Λητῆς καὶ Ῥεντίνης χρυσολόγον ἐπίσκοπον,
εἶτα δὲ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης
θεοφόρητον πρόεδρον,τὸν θεῖον καὶ σοφὸν
Δαμασκηνόν, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις ἱεροῖς,
τὸν διδάξαντα τῇ βίβλῳ αὐτοῦ λαούς,
πρὸς ὃν καὶ ἀνακράζουσι·
δόξα τῷ σὲ σοφίσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ
σὲ ἁγιάσαντι, δόξα τῷ ταμιεύσαντι ἐν σοί,
χαρίτων θησαυρῶν Αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

Χαίροις ἡ δυὰς τῶν ἱεραρχῶν,
Λητῆς καὶ Ῥεντίνης οἱ ποιμένες οἱ ἱεροὶ,
σὺν τῷ Ἀκακίῳ, Δαμασκηνὲ παμάκαρ,
τῆς Ἐκκλησίας πάσης, δόξα καὶ καύχημα.

Ἀριθμ. Πρωτ. 613

Πρᾶξις
Κατατάξεως εἰς τὸ Ἁγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας
τῶν μακαρίων Ἱεραρχῶν Ἀκακίου καὶ Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου,
Ἐπισκόπων Λητῆς καὶ Ρεντίνης διατελεσάντων.

Τοὺς ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ εὐσεβῶς καὶ ὁσίως πολιτευσαμένους, ζῶντας δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀπὸ τῶν ἐνθένδεν ἀποδημίαν ἰσχυρὰν σχόντας τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, διατηρούντων διὰ τοῦτο δι᾽ ἀδιακόπου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν παραδόσεως τὴν περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἁγιότητος αὐτῶν ἱερὰν ἀνάμνησιν, μετὰ πάσης εὐλαβείας τιμᾶν καὶ γεραίρειν μετὰ τοῦ περιουσίου τοῦ Θεοῦ λαοῦ οἶδεν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῇ χορείᾳ τῶν Ἁγίων αὐτοὺς συναριθμοῦσα καὶ τὴν τούτων ἐπικαλουμένη μεσιτείαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἰάσεως ἀσθενῶν, καὶ ἁπαξαπλῶς ὠφελείας ψυχικῆς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτοι τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν κατεδείχθησαν καὶ οἱ Ἱεράρχαι Ἀκάκιος καὶ Δαμασκηνὸς ὁ Στουδίτης, Ἐπίσκοποι Λητῆς καὶ Ρεντίνης, ἀκμάσαντες κατὰ τοὺς ΙΕ΄- ΙΖ΄ αἰῶνας, μετὰ θάνατον δὲ ἰσχυρὰν σχόντες τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, καθ᾽ ἃ ἄρτι ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριος Ἱερώνυμος, ἀναφέρων μὲν ὅτι ὁ ἐπιτόπιος Ἱεράρχης Ἱερώτατος ἀδελφὸς Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κύριος Ἰωάννης καὶ οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῆς κατ᾽ αὐτὸν ἐπαρχίας στοιχοῦντες τῇ συνεχεῖ καὶ ἀδιακόπῳ διὰ μέσου τῶν τελευταίων δεκαετιῶν παραδόσει ὡς Ἁγίους καὶ Ὁσίους αὐτοὺς τιμῶσι καὶ γεραίρουσι, κατ᾽ ἔτος πανδήμως τὰς μνήμας τοῦ μὲν Ἐπισκόπου Ἀκακίου τῇ ιϛ΄ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ δὲ Ἐπισκόπου Δαμασκηνοῦ τῇ κζ΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τελοῦντες καὶ κατ᾽ αὐτὰς ἐν πίστει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν προστρέχοντες, αἰτούμενος δὲ ὅπως ἡ Ἐκκλησία προέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὴν ἐν τῷ Ἑορτολογίῳ αὐτῆς ἔνταξιν αὐτῶν ὡς Ὁσίων καὶ Ἁγίων, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ὑπ᾽ ὄψιν λαβόντες τὴν ἀδιάκοπον ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἁγιότητος τῶν εἰρημένων Ἱεραρχῶν, καὶ τὴν ἀρχῆθεν ἀποδιδομένην αὐτοῖς ὡς Ἁγίοις τιμήν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, ὡς εὔλογον καὶ πρέπον τὸ αἴτημα τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος ἐκρίναμέν τε καὶ ἀπεδεξάμεθα.

Διὸ καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως οἱ εἰρημένοι Ὅσιοι Ἀκάκιος καὶ Δαμασκηνὸς ὁ Στουδίτης συναριθμῶνται τοῖς Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τιμώμενοι παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενοι, ὁ μὲν Ὅσιος Ἀκάκιος τῇ ιϛ΄ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁ δὲ Ὅσιος Δαμασκηνὸς τῇ κζ΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου.

Διὸ καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως οἱ εἰρημένοι Ὅσιοι Ἀκάκιος καὶ Δαμασκηνὸς ὁ Στουδίτης συναριθμῶνται τοῖς Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τιμώμενοι παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενοι, ὁ μὲν Ὅσιος Ἀκάκιος τῇ ιϛ' τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁ δὲ Ὅσιος Δαμασκηνὸς τῇ κζ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίῳ Ἱερωνύμῳ πρὸς διαβίβασιν τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κυρίῳ Ἰωάννῃ, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, καὶ κατάθεσιν καὶ ἀσφαλῆ τήρησιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βιγ', κατά μῆνα Ἰούλιον (ι')
Ἐπινεμήσεως Ϛ'

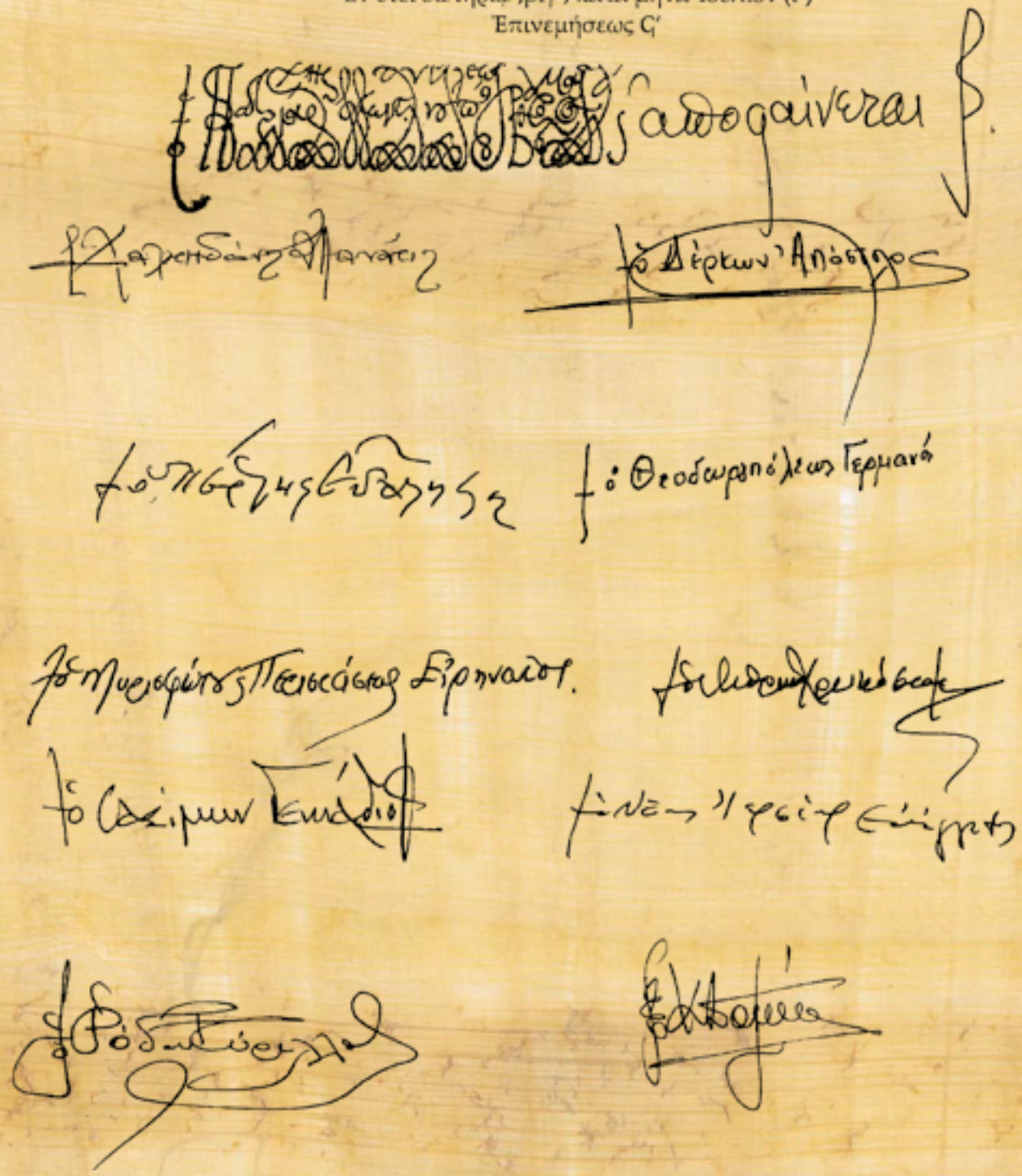

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΚΑΚΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ (1482 Κ.Ε.)

Ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι ὁ χῶρος μέσα στόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τόν προορισμό του, τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς του καί τέλος τήν πηγή, ἀπό τήν ὁποία ἀντλεῖ ὅλες τίς δυνάμεις, γιά νά ἀνεβεῖ στά ὕψη τῶν ἀρετῶν καί ἔτσι νά μπορεῖ νά μεταμορφωθεῖ ἀπό τό ἀπομονωμένο ἀπό τή θεία Χάρη ἄτομο στό ἁγιασμένο καί θεούμενο πρόσωπο. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι τό πνευματικό ἐργαστήρι, μέσα στό ὁποῖο διαπλάθεται καί διαμορφώνεται ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ πάνω στό χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ ἄνθρωπος γίνεται ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Μέσα ἀπό τήν προσωπική ζωή τοῦ κάθε πιστοῦ μαρτυρεῖται ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος ἁγιάζεται καί σώζεται μόνον, ὅταν βρίσκεται μέσα στούς κόλπους τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καί ἔξω ἀπ' αὐτήν οὔτε ἁγιασμός ὑπάρχει οὔτε σωτηρία. Ἡ ὕπαρξη τῶν ἁγίων ἀποτελεῖ τή χειροπιαστή ἀπόδειξη, ὅτι δηλαδή ἡ σωτηρία ὑπάρχει καί προσφέρεται μόνον ἀπό τό Χριστό μέσα στήν Ἐκκλησία ἐκείνη, πού ὁ ἴδιος ἵδρυσε μέ τό αἷμά Του. Αὐτή ἡ σωτηρία προσφέρεται σ' ὅλους ἐκείνους, πού πιστεύουν σωστά στό Ὄνομά Του καί ἐφαρμόζουν τίς ἐντολές Του. Στις αἱρέσεις καί στά σχίσματα δέν ὑπάρχει σωτηρία. Γι' αὐτό καί ἐκεῖ δέν ὑπάρχουν ἅγιοι.

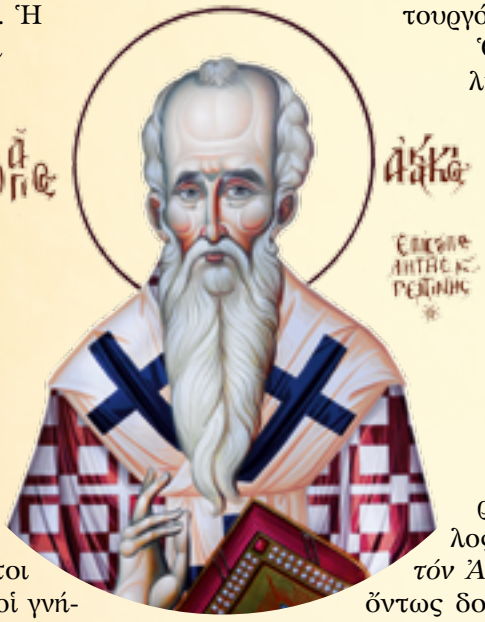

Οἱ ἅγιοι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, πού ἀπόδειξαν, ὅτι εἶναι οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Χριστοῦ, ἀπαρνήθηκαν τίς ἁμαρτωλές πράξεις τοῦ κόσμου, σήκωσαν τό Σταυρό τους καί ἀκολούθησαν Αὐτόν. Μέσα στήν ψυχή τῶν ἁγίων τό Πανάγιο Πνεῦμα ἄναψε τή φλόγα τῆς θείας ἀγάπης καί θεώρησαν ὅλα τά πράγματα καί τή δόξα τοῦ κόσμου αὐτοῦ ὡς σκύβαλα, μάταια καί ἄνευ καμίας ἀξίας.

Οἱ ἅγιοι θερμαίνουν μέ τό παράδειγμά τους τίς ψυχές τῶν πιστῶν, πού ἡ ἁμαρτία ψύχρανε. Ἀποτελοῦν τά φῶτα τοῦ Χριστοῦ, πού λάμπουν μέσα στό σκοτάδι καί δείχνουν τόν ἴσιο δρόμο, πού ὀφείλουμε νά ἀκολουθήσουμε, τό δρόμο τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἐνάρετης καί ἠθικῆς ζωῆς.

Οἱ ἅγιοι ἀποτελοῦν τά ἀστέρια τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας καί ἀντανακλοῦν τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, χαρίζοντας ἐλπίδες καί δυνάμεις, μέ τίς ὁποῖες ἐνδυναμώνεται ἡ πίστη καί ἡ εὐσέβεια τῶν πιστῶν χριστιανῶν.

Ἕνας φωταυγής ἀστέρας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι ὁ σημερινός ἑορταζόμενος ἅγιος Ἀκάκιος, ἐπίσκοπος Λητῆς καί Ρεντίνης, πού μέ τούς ἀγῶνες του, τήν ταπείνωσή του καί τό ἀσκητικό του πνεῦμα ἀναδείχθηκε, μέ τή Χάρη τοῦ Χριστοῦ, τό νέκταρ τῶν ἀρετῶν, τό πολύτιμο σκεῦος τῶν θείων Δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὕψος τῆς ταπείνωσης, τό βάθος τῆς ἀγάπης.

Μέ τήν ἀσκητική του ζωή καταξιώθηκε νά γίνει τό πανευῶδες ἀλάβαστρο τῆς θείας εὐωδίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ὁ θερμότατος πρεσβευτής τῶν ψυχῶν. Ὁ ἅγιος Ἀκάκιος ἀναδείχθηκε ὁ φωτεινός λύχνος, πού φωτίζει πλουσίως τίς ψυχές τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων μέ τό Φῶς τῶν Εὐαγγελικῶν Διδαγμάτων. Ἀναδείχθηκε ὁ ἄξιος ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ Λόγου καί ὁ ἄξιος Ποιμένας καί λειτουργός τῶν θείων Μυστηρίων.

Ὁ ἅγιος Ἀκάκιος ἔζησε στά τέλη τοῦ 15ου αἰώνα. Χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος τῆς ἱστορικῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καί ἀργότερα Πατριάρχη Κων/πόλεως Ἅγιο Νήφωνα, μέ τόν ὁποῖο συνεδέετο πνευματικῶς. Ὅπως ἐπίσης εἶχε στενή πνευματική σχέση μέ τόν ἐκ Ζίχνης καταγόμενο ὅσιο Θεόφιλο τό Μυροβλύτη, τόν ὁποῖο καί χειροτόνησε ἱερέα. Ὁ ὅσιος Θεόφιλος τόν εἶχε Γέροντα, *«διότι εὗρε τόν Ἀκάκιον εὐλαβῆ καί ἐνάρετον»*, ὄντως δοχεῖο ἀκακίας. Ἔτσι, διά τοῦ Ἀκακίου, ὁ Ὅσιος Θεόφιλος, συνδέθηκε μέ τόν Ἅγιο Νήφωνα, ἀλλά καί μέ ὅλη ἐκείνη τήν ἱερή συντροφιά πού ἀποτελοῦσε τόν περίγυρο τοῦ Ἁγίου Νήφωνος, δηλαδή τούς μετέπειτα ὁσιομάρτυρες Μακάριο καί Ἰωάσαφ, τόν γέροντα Ἰάκωβο τόν Διονυσιάτη καί τόν διάκονο Ἰάκωβο, πού μαρτύρησαν στήν Ἀδριανούπολη, τόν Ἅγιο Θεωνᾶ, τούς αὐταδέλφους Ἀψαράδες Θεοφάνη καί Νεκτάριο, ἀλλά καί τόν γνωστό Ἅγιο Μάξιμο τόν Γραικό.

Ὅταν ὁ Ἅγιος Νήφων, ὡς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔμαθε γιά τά μεγάλα καί θαυμαστά, πού συνέβησαν στήν Αἴγυπτο, ἀπέστειλε ἐκεῖ, τό 1486, ἴσως τόν μόνο ἄνθρωπο πού ἐμπιστευόταν ἀπόλυτα καί πού διεκρίνετο γιά τήν σοφία καά τήν ἀρετή του, τόν Ἐπίσκοπο Λητῆς καί Ρεντίνης Ἀκάκιο, πού τόν εὐλαβεῖτο καί ἐσέβετο πολύ, μαζί μέ τόν ὑποτακτικό του, τόν ἅγιο Θεόφιλο, καί μιά

ὁμάδα ἀκόμη κληρικῶν, γιά νά μάθουν καταλεπτῶς καί νά πληροφορηθοῦν καλύτερα, διά τῆς ἀκοῆς καί τῶν ὀφθαλμῶν τά γενόμενα. Μετέφεραν δέ γράμμα τοῦ Νήφωνος πρός τόν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας ἅγιο Ἰωακείμ τόν Πάνυ, ὅπου εὐχαριστοῦσε τόν Κύριο, πού ἐπήκουσε τίς προσευχές τοῦ Ἰωακείμ καί ἐνήργησε διά τρόπου θαυμαστοῦ τά μεγάλα αὐτά θαύματα.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ, δέχθηκε μέ πολύ ἀγάπη καί χαρά τούς φιλοξενουμένους του καί τούς κράτησε ἀρκετό καιρό στό Πατριαρχεῖο, ὅπου κατά τόν συναξαριστή *«τούς ἐπεριποιεῖτο καί τούς ἐφιλοφρόνει»*, δείχνοντας τόν θαυμασμό γιά τίς προσωπικότητες πού τοῦ ἔστειλε ὁ Κωνσταντινουπόλεως.

Κατόπιν οἱ ὅσιοι Ἀκάκιος καί Θεόφιλος μέ τούς λοιπούς τῆς συνοδείας τους ἀνεχώρησαν καί πῆγαν στό θεοβάδιστο ὄρος Σινᾶ, καί ἀφοῦ προσκύνησαν εὐλαβῶς, πῆγαν καί στήν ἔρημο, γιά νά γνωρίσουν τούς ἀσκητές τῆς ἐρήμου καί κατέληξαν στήν ἁγία Πόλη, τήν Ἱερουσαλήμ, καί ἀφοῦ προσκύνησαν κατά τόν πόθο τους τόν Ζωοδόχον Τάφο τοῦ Κυρίου, ἐπῆγαν στό ὄρος Θαβώρ, κατόπιν στή Δαμασκό, ὅπου συνάντησαν τόν Πατριάρχη Ἀντιοχείας, ὁ ὁποῖος τούς ἔδωσε ἐπιστολή γιά τόν Κωνσταντινουπόλεως, καί ἐπέστρεψαν στά Ἱεροσόλυμα. Ἐκεῖ ὁ ὅσιος Ἀκάκιος αἰφνιδίως ἀσθένησε καί *«ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ»*. Ἐτάφη ἀπό τόν ὑποτακτικό του Θεόφιλο μέ πολύ εὐλάβεια, ὁ ὁποῖος τόν ἔθαψε κατά τίς μοναχικές καί ἀσκητικές παραδόσεις τῆς ἐποχῆς, ἐπειδή δέ ἦταν ἄκρως ἐχθρός τῆς κενοδοξίας καί τῆς ματαιότητας τοῦ κόσμου, πιθανῶς νά τόν ἔθαψε κάπου ταπεινά, ὅπως θά τό ἤθελε ὁ Ἀκάκιος, ὁ ὁποῖος ὑπέγραφε ἄλλωστε ὡς *«ὁ ταπεινός ἐπίσκοπος Λητῆς καί Ρεντίνης»*, κρυμμένος πάντα ἀπό τή δόξα τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ὅσιος Ἀκάκιος ὑπῆρξε ὁ ἰχνηλάτης τῆς ἁγιασμένης πορείας πρός τήν ἀσκητική ζωή καί τή Θέωση. Ἔζησε ἀσκητικά, πνευματικά, ταπεινά, ἀκολουθώντας τό ἡσυχαστικό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων Πατέρων τοῦ 14ου καί 15ου αἰῶνος. Ὑπῆρξε πνευματικός καί γέροντας ἁγίων ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Νήφων καί ὁ Θεόφιλος ὁ Μυροβλύτης, ὑπῆρξε φίλος καί συνόμιλος ὅλων τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν καί μαρτύρων τῆς γενιᾶς του, διακρίθηκε γι᾽ αὐτή του τήν βιοτή, γι᾽ αὐτό καί ἔχαιρε τῆς ἐκτιμήσεως καί τοῦ σεβασμοῦ τοῦ Πατριάρχου Νήφωνος. Ὁ Κύριος τόν ἀξίωσε νά προσκυνήσει τά ἅγια χώματα τῆς Ἱερουσαλήμ καί νά γίνει ὁδοιπόρος τῆς πρός τό Θαβώρ πορείας Του, *«ἐκολλήθη ἡ ψυχή αὐτοῦ ὀπίσω Του, αὐτόν δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά Του»*, καί τέλος τόν κράτησε κοντά Του, στήν Ἁγία Γῆ, γιά νά ἀναπαυθεῖ ἐκεῖ, πού πόθησε νά προσκυνήσει καί νά βαδίσει, ἐπί τά ἴχνη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ὅσιος Ἀκάκιος, ὁ ὁποῖος ἐκλέπσε τόν θρόνον τῆς ἱστορικῆς καί παλαιφάτου Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης, ἀναδείχθηκε μιά ἐξέχουσα ἐκκλησιαστική φυσιογνωμία. Εἶναι μιά συμπαθής καί σεβάσμια μορφή τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ. Πρόκειται γιά ἕναν ἐπίσκοπο, πού διακόνησε τήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης κατά τόν 15ο αἰῶνα καί ἔδωσε παράδειγμα ἀσκητικῆς βιοτῆς καί εὐλαβείας. Θεωρεῖται ὅτι καλλιέργησε καί δίδαξε τό ἀσκητικό ἰδεῶδες καί τή νοερά προσευχή στούς ὑποτακτικούς του, καί ἀπετέλεσε τή συνέχεια τῆς πνευματικῆς περιόδου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Σέ ἐποχές κατά τίς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία κατέστη πνευματική καί συνεκτική σκέπη τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ καί συνέβαλε καταλυτικά στήν προαγωγή τῆς παιδείας καί τήν καλλιέργεια τοῦ ἐθνικοῦ δράματος, ὁ θεοφόρος Ἀκάκιος λάμπρυνε μέ τήν προσφορά του τήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης.

Οἱ μνῆμες τῶν Ἁγίων ἀποτελοῦν γιά κάθε χριστιανό μιά εὐκαιρία ἐπαλήθευσης καί ἀναζωπύρωσης τῆς πίστεώς μας, μιά εὐκαιρία γιά νά δοξάσουμε τό Θεό καί νά εὐχαριστήσουμε τούς ἁγίους, πού μᾶς βοηθοῦν καθημερινά, κυρίως στόν πνευματικό μας ἀγώνα. Εἶναι μιά εὐκαιρία γιά νά προσευχηθοῦμε πιό ἔντονα, διατηρώντας τήν ἐλπίδα μας στό Θεό καί στή μεσιτεία τῶν φίλων Του, τῶν Ἁγίων. Εἶναι τέλος οἱ μνῆμες τῶν Ἁγίων μιά εὐκαιρία γιά νά ἀναθερμάνουμε τόν πνευματικό μας ἀγώνα, ἔχοντας ὡς παράδειγμα αὐτούς πού μέ τή ζωή τους, μέ τήν πίστη τους, μέ τήν ἀγάπη τους καί μέ τά ἔργα τους εὐαρέστησαν τόν Θεό καί ἔγιναν κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἕνας ἀπό τούς λαμπρότερους ἀστέρες τῆς πίστεώς μας εἶναι καί ὁ Ἅγιος Ἀκάκιος. Μαζί μέ τίς προσευχές μας καί τίς εὐχαριστίες μας, ἄς ἀκολουθήσουμε σταθερά τό παράδειγμά του καί ἄς τό κάνουμε πράξη ὁ καθένας μας στήν καθημερινή του ζωή. Ἄς τόν μιμηθοῦμε στήν πίστη, στήν ἀγάπη, στήν ταπείνωση, στήν προσευχή, στή φιλανθρωπία, στήν ὑπομονή. Κι ἄς τοῦ ζητήσουμε στίς προσευχές μας, πέρα ἀπό κάθε ἄλλο αἴτημα, νά εἶναι βοηθός μας στόν καλό μας ἀγώνα.

«Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καί τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ οὐκ ἔσται πέρας, ὁ δοξάζων τούς δοξάσαντας αὐτόν» ὡς ἀψευδῶς ἐπηγγήλατο. Ὄντως ὁ Ἅγιος Ἀκάκιος εἶναι ὁ νέος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ γλυκύς, ὁ πρᾶος, ὁ ἀνεξίκακος, ὁ ταπεινός, ὁ ἀσκητικός καί διά τοῦτο ἔλαβε καί λαμβάνει χάρη ἀπό τόν Κύριο τῆς Δόξης. Εἴθε ὁ συμπαθής αὐτός μεγάλος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, νά παρέχει ἐνί ἑκάστῳ, ἐν παντί καί πάντοτε τήν πατρική καί σωστική ἀντίληψη καί βοήθειά του.

Ἡ μνήμη του ἑορτάζεται τὴν 16ην Αὐγούστου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ (1558-1574)

Γέννημα τῆς Θεσσαλονίκης καί ἔχοντας πιθανότατα τό ὄνομα τοῦ πολιούχου τῆς Ἁγίου Δημητρίου. Τά πρῶτα του γράμματα καί τήν ἀρχαία ἑλληνική γλώσσα τά ἔμαθε σέ ἕνα ἀπό τά πνευματικά κέντρα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, στή Θεσσαλονίκη γεγονός πού ἐνισχύει τήν ἄποψη γιά τήν ἐκ Θεσσαλονίκης καταγωγή του, ὅπου τότε λειτουργοῦσε Ἑλληνική Σχολή, ἡ ὁποία ἦταν ἀπό τά πιό σημαντικά πνευματικά κέντρα τῆς ἐποχῆς καί εἶχε ἀναδείξει πολλούς ἐπιφανεῖς ἄνδρες.

Ἀργότερα, μετέβη στήν Κωνσταντινούπολη καί ἐκεί παρακολούθησε τά μαθήματα τοῦ σοφοῦ διδασκάλου Θεοφάνους Ἐλεαβούλκου τοῦ Βεροιέως, ὁ ὁποίος δίδασκε δίπλα στήν Ἐκκλησία τῆς Παναγίας τῆς Χρυσοπηγῆς, στή συνοικία τοῦ Γαλατᾶ, μέχρι περίπου τό ἔτος 1550.

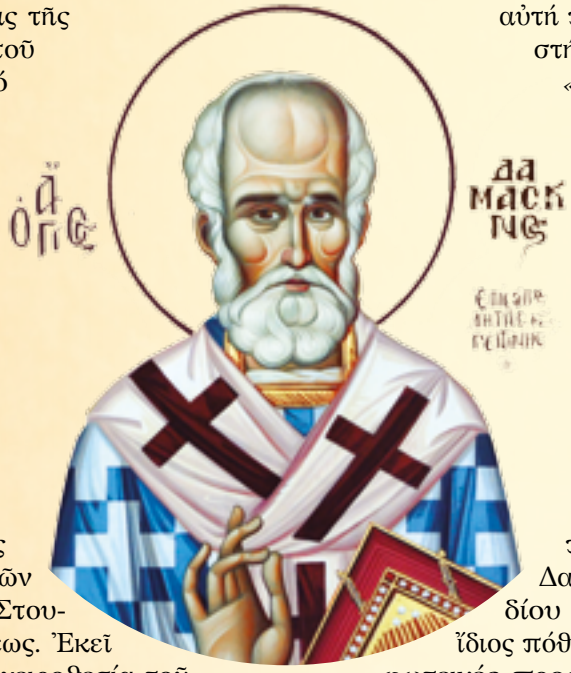

Ὁ νεαρός Θεσσαλονικεύς ὑπήρξε ἕνας ἀπό τούς καλύτερους μαθητές τοῦ Ἐλεαβούλκου, ἕνας ἀπό τούς *«πολλά καλούς, λογίους καί προκομμένους»* ὅπως βεβαιώνει ἕνας ἄλλος μαθητής τοῦ Ἐλεαβούλκου, ὁ Ἱερόθεος, Μητροπολίτης Μονεμβασίας, στόν *«Χρονόγραφο»* του. Προφανῶς μετά τό πέρας τῶν σπουδῶν του εἰσήλθε στή Μονή τοῦ Στουδίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκεῖ ὁ Δαμασκηνός ἔλαβε καί τή χειροθεσία τοῦ ὑποδιακόνου καί ὡς μοναχός καί ὑποδιάκονος ἐκήρυσσε ἐντός καί ἐκτός τῆς Μονῆς. Πολλές ἀπό τίς ὁμιλίες τῆς περιόδου ἐκείνης, μετά ἀπό παρακλήσεις καί προτροπές πολλῶν, τίς συγκέντρωσε καί ἐξέδωσε στή Βενετία σέ ἕνα τόμο μέ τόν γενικό τίτλο *«Θησαυρός»*.

Ὅμως, τό κήρυγμα δέν ἦταν τό μόνο ἔργο του στή Μονή Στουδίου.Ἐπεδόθη καί στό διδασκαλικό ἔργο καί προφανῶς διοργάνωσε ἕνα σχολεῖο μέσα στή Μονή Στουδίου. Αὐτό συναγεται ἀπό τίς πληροφορίες πού ἔχουμε, ὅτι ὑπήρξε *«διδάσκαλος γραμματικῆς»* τοῦ κατόπιν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμία Β΄τοῦ Τρανοῦ.

Εἶναι προφανές ὅτι στούς μαθητές τοῦ σχολείου τοῦ Δαμασκηνοῦ συμπεριλάμβανονταν καί ἀρκετοί ἀπό τούς ἄλλους μοναχούς τῆς Μονῆς Στουδίου. Εἶναι λοιπόν πολύ πιθανόν ὅτι ὁ Δαμασκηνός εἶχε ὡς μαθητή του καί τόν τελευταίο γνωστό Στουδίτη, τόν λόγιο Ἅγιο Διονύσιο τόν Ρήτορα, ὁ ὁποίος μετά τή Μονή Στουδίου μετέβη στό Ἅγιο Ὄρος, ὅπου ἐγκαταβίωσε στήν Σκήτη τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης μαζί μέ τόν δικό του μαθητή Ἅγιο Μητροφάνη καί ἐκοιμήθη ὁσίως τό ἔτος 1596 ἤ 1606, κατά διαφορετικές πληροφορίες διαφορετικῶν χειρογράφων.

Τό διάστημα 1550 μέ 1558 ὁ Δαμασκηνός βρισκόταν στά Μετέωρα, ἀπό ὅπου ἔστειλε Ἐπιστολή πρός τόν Γεώργιο Αἰτωλό καί πρός τόν συμφοιτητή του Μεθόδιο. Κατά τό διάστημα αὐτό, ἐπίσης συχνές ἦταν οἱ μετακινήσεις του μεταξύ Μετεώρων, Τρικάλων καί πιθανότατα καί τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατά τή χρονική αὐτή περίοδο ταξίδευσε ἀκόμη καί στή Βενετία γιά τήν ἔκδοση τοῦ *«Θησαυροῦ»*.

Ὁ Δαμασκηνός ὑπήρξε καί ὑμνογράφος. Κατά τό ἔτος 1558, ὅταν ἤδη εἶχε προαχθεῖ σέ ἱερομόναχο, συνέταξε στόν Ἅγιο Νεομάρτυρα Νικόλαο ἀκολουθία ἀπό τό χωριό Ψάρι τῆς Κορινθίας, μαρτυρήσαντα τό ἔτος 1544 στήν Κωνσταντινούπολη.

Το βασικό συμπέρασμα πού συνάγεται ἀπό τήν περίοδο τῆς διαμονῆς τοῦ Δαμασκηνοῦ στή Μονή Στουδίου εἶναι ὅτι τόν διακατεῖχε ὁ ἴδιος πόθος πού διέπνεε πολλές ἄλλες φωτεινές προσωπικότητες τῆς νεώτερης ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας: ὁ πόθος νά διδαχθεί, νά μάθει, καί κατόπιν νά διδάξει τούς ἄλλους. Και ὁ Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης, εἴτε ὡς ὑποδιάκονος, εἴτε κατόπιν ὡς ἐπίσκοπος, ἐνσάρκωσε τόν διδακτικό του πόθο σέ πλῆθος συγγραμμάτων, πού τά ἔγραψε μάλιστα σέ ἁπλή γλώσσα, ὥστε νά εἶναι κατανοητά στούς πολλούς.

Τόν Αὔγουστο τοῦ ἔτους 1560, ὁ Δαμασκηνός πῆγε στήν Ἀγχίαλο. Λίγο ἀργότερα, κατά τό ἴδιο ἔτος, χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος *«Λητῆς καὶ Ῥεντίνης»*.

Εἶναι ἐκπληκτικό ὅτι ὑπῆρξε γενική ἡ ἐκ μέρους τῶν συγχρόνων του μεγάλη ἐκτίμηση πρός τό πρόσωπο τοῦ Δαμασκηνοῦ. Στόν ἀνώτατο βαθμό ἐκφράστηκε μέ τήν ἀναγνώριση τῆς ἀξίας του καί τήν ἐμπιστοσύνη πρός τήν ἠθική του ἀκεραιότητα ἐκ μέρους τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν Μητρο-

φάνους Γ΄ (1565–1572) καί Ἱερεμία Β΄ τοῦ Τρανοῦ (1572–1579, α΄ πατριαρχία).

Ὁ Πατριάρχης Μητροφάνης Γ΄, ὁ ὁποίο ἦταν ὁ ἴδιος πολύ μορφωμένος ἔτρεφε τόση ἐκτίμηση καί ἐμπιστοσύνη πρός τόν Δαμασκηνό, ὥστε ἀνέθεσε σ᾽αὐτόν, τόν ἐπίσκοπο τῆς μικρῆς ἐπισκοπῆς Λιτῆς καί Ρενδίνης, καί ὄχι σέ κάποιον ἀπό τούς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων μητροπόλεων, τό δύσκολο ἔργο νά ἐπισκεφθεῖ ὡς *«Πατριαρχικός ἔξαρχος»* τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Μικρᾶς Ρωσίας. Κατ᾽ ἀντίθεση πρός τή λεγόμενη *«Μεγάλη Ρωσία»*, δηλαδή τήν αὐτοκρατορία τῶν Ὀρθοδόξων Τσάρων τῆς Μόσχας, ἡ *«Μικρά Ρωσία»*, περιλαμβάνουσα τήν Οὐκρανία καί τήν Λευκορωσία, βρίσκοταν τότε ὑπό τήν κυριαρχία τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας καί Λιθουανίας Σιγισμούνδου Β΄(1544 – 1572), πράγμα πού δημιουργοῦσε μεγάλα προβλήματα στούς ἐκεῖ κατοικοῦντες πολυαρίθμους Ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Ὅπως ἦταν φυσικό, ἀκόμη μεγαλύτερη ἐκτίμηση πρός τόν Δαμασκηνό ἔτρεφε ὁ ἑπόμενος Πατριάρχης Ἱερεμίας Β΄, ὁ ὁποίος ὑπῆρξε μαθητής του. Τήν πλήρη ἐμπιστοσύνη πρός τόν ἄλλοτε διδάσκαλό του ἀπέδειξε μέ τήν πρωτοφανή πράξη του νά διορίσει τόν Δαμασκηνό, ἄν καί ἦταν μόνο ἐπίσκοπος καί ὄχι μητροπολίτης, ὡς τοποτηρητή τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως κατά τή διάρκεια τῆς ἀπουσίας του σέ πατριαρχική περιοδεία στίς μητροπόλεις τοῦ χώρου ὅπου ἐκτείνεται ἡ σημερινή Ἑλλάς, ἀπό τήν 19η Ὀκτωβρίου τοῦ 1573 μέχρι τόν Ἰούλιο τοῦ 1574. Μετά δέ τήν ἐπάνοδο του στήν Κωνσταντινούπολη, ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας Β΄ μέ συνοδική ἀπόφαση προήγαγε τόν Δαμασκηνό σέ Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἄρτης. Στήν Ναύπακτο ἐκοιμήθη ὁσίως ὁ Δαμασκηνός καί ἐτάφη τό ἔτος 1577.

Τή μεγάλη μόρφωση τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὅσο καί τίς ἰδιαίτερες ἀρετές του, ἀποκαλύπτουν καί τά ἴδια τά συγγράμματά του, κατ᾽ ἐξοχήν δέ τό γνωστότερο ἀπ΄ ὅλα, ὁ *«Θησαυρός»*, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο κατέστη ἀγαπητό ἀνάγνωσμα τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων μέ πολυάριθμες ἐκδόσεις του, ἀλλά διεδόθη καί στούς ἄλλους Ὀρθοδόξους μέ σερβικές, ρωσικές καί βουλγαρικές μεταφράσεις. Εἰδικά γιά τίς βουλγαρικές μεταφράσεις, τά λεγόμενα *«Δαμασκηνάρια»*, ὑπῆρξε πολύ μεγάλη ἡ συμβολή τους στήν ἐνίσχυση τοῦ Ὀρθοδόξου βουλγαρικοῦ λαοῦ κατά τήν Τουρκοκρατία.

Ἐκτός τοῦ *«Θησαυροῦ»* ἄλλα ἔργα τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου εἶναι τά ἑξῆς:

1. *«Στίχοι ἡρωλεγεῖοι εἰς τήν κοίμησιν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας»*. Ἀποτελεῖται ἀπό 124 στίχους σέ ὁμηρική διάλεκτο.

2. Ἀκολουθία καί ἐγκώμιο στόν Νεομάρτυρα Νικόλαο (14 Φεβρουαρίου). Ὁ Ἅγιος Νικόλαος καταγόταν ἀπό τήν Ἰχθύν τῆς Κορινθίας καί μαρτύρησε στήν Κωνσταντινούπολη τό 1554. Ἡ ἀκολουθία ἐγράφη ἀπό τόν Ἅγιο Δαμασκηνό τό 1558, πού τότε ἦταν ἱερομόναχος.

3. *«Μερική διάγνωσις ἐκ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων περί φύσεως, καί ἰδιωμάτων τινῶν ζώων, συναθροισθεῖσα παρά τοῦ ἐν ἀρχιερεῦσι λογιωτάτου κυρίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου»*.

4. *«Δαμασκηνοῦ ἐπισκόπου Ρονδίνης (Ρενδίνης) διάλογος μετά τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἤτοι ταλανισμός κατά τῶν νῦν τῆς Ἑλλάδος ἐπισκόπων»*.

5. Παραίνεσις πρός μοναχούς τούς θέλοντας σωθῆναι ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐν ἐπισκόποις ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καί Ρενδίνης καί Προέδρου Πολυανῆς.

6. *«Λόγος πεζῇ φράσει εἰς τόν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως»*.

7. *«Ὁμηρόκεντρα εἰς τήν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου σύνθετα παρά τοῦ ταπεινοῦ ἐπισκόπου Λιτῆς καί Ρενδίνης Δαμασκηνοῦ»*.

8. *«Προγνωστικά σημεῖα περί βροχῆς, ἀνέμου, ἐκ τῶν ἀστέρων, καί ἐκ τῆς σελήνης ἐκ διαφόρων ποιητῶν καί διδασκάλων, ποίημα κυροῦ Δαμασκηνοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἄρτης»*. (Σώζεται στόν κώδικα 1325 τῆς Μ. Λαύρας καί ἴσως εἶναι τό τελευταῖο ἔργο τοῦ Δαμασκηνοῦ).

9. Ἐπιστολές. Ὁ Μ. Ἰ. Γεδεών δημοσίευσε 14 ἐπιστολές τοῦ Δαμασκηνοῦ στήν *«Ἐκκλησιαστική Ἀλήθεια»* Κωνσταντινουπόλεως. Ὅλες εἶναι γραμμένες σέ ὡραία ἀττική διάλεκτο.

Ἐργογραφία

- Παραίνεσις πρός τούς θέλοντας σωθῆναι μοναχούς, Βενετία, 1565 (;)
- Λόγος πεζῇ τῇ φράσει εἰς τόν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως, Βενετία, 1630
- Θησαυρός Δαμασκηνοῦ ὑποδιακόνου καί Στουδίτου τοῦ Θεσσαλονικέως
- Μερική διάγνωσις ἐκ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων περί φύσεως καί ἰδιωμάτων τινῶν ζώων (Φυσιολόγιον)
- Στίχοι ἡρωελεγείοι εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου
- Προγνωστικά σημεία περί βροχῆς, ἀνέμου ἐκ τῶν ἀστέρων καί ἐκ τῆς σελήνης διαφόρων ποιητῶν καί διδασκάλων
- Κωμωδιάλογος Δαμασκηνοῦ Ρεντίνης κατά ἀρχιερέων
- Κατάλογος χρονολογικός τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως μέχρις Ἱερεμίου
- Χρονογράφος
- Ὁμηρόκεντρα

Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 27 Νοεμβρίου.

Ἀπό τήν Ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης στή Μητρόπολη Λαγκαδᾶ. Ἡ διαμόρφωση τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας.

Ἰωάννης Ἀθ. Μπάκας
Λέκτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἡ διαμόρφωση τῶν ὁρίων μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας ἀποτελεῖ ζήτημα τό ὁποῖο ἐξετάζει ἡ ἐκκλησιαστική γεωγραφία. Ὁ Ἄθ. Ἀγγελόπουλος σημειώνει χαρακτηριστικά ὅτι ὁ κλάδος αὐτός ἔχει ὡς στόχο τήν «ὑποβοήθησιν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν ὡς πρός τήν ἐπιλογήν τῶν συμφεροτέρων κριτηρίων ἐκκλησιαστικῆς ὁριοθετήσεως, συνεπικουρούμενος ἰδιαιτέρως εἰς τό ἀντικείμενον ἐρεύνης τοῦ ὑπό τῶν δύο ἄλλων κλάδων, τῆς γενικῆς καί τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας».

Ἀναλόγως λοιπόν τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ποιμαντικῶν, τοπικῶν, διοικητικῶν, οἰκονομικῶν καί δημογραφικῶν, διαμορφώνονται ἀντίστοιχα καί τά ὅρια μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, ὅπως στήν περίπτωσή μας τῆς ἐπαρχίας Λητῆς καί Ρεντίνης, ἡ ὁποία διαμορφώθηκε ἐντός των ὅρίων τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί ταυτίζεται σχεδόν σήμερα μέ τήν ὑπάρχουσα Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ὁ γεωγραφικός χῶρος πού δημιουργοῦσαν οἱ λίμνες τῆς περιοχῆς Ἁγίου Βασιλείου, Βόλβης, καί οἱ βρωμολίμνες Λάντζας καί Μαυρόβου, τά στενά του Δερβενίου καί οἱ δυτικές ὑπώρειες τοῦ Βερτίσκου ὑπῆρξε καθοριστικός στή διαμόρφωση τῶν ὁρίων τῆς ὑπό ἐξέταση ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας. Ἡ Ἐγνατία ὁδός εἰσερχόταν στό παραπάνω Μυγδονικό, ὅπως ὀνομάζεται, λεκανοπέδιο ἀπό τά στενά του Δερβενίου καί ἐξερχόταν στήν περιοχή τοῦ κάστρου τῆς Ρεντίνας τό ὁποῖο δέσποζε στήν κοιλάδα τοῦ Ρήχιου ποταμοῦ, τά λεγόμενα Μακεδονικά Τέμπη καί ἀποτελοῦσε τό ἀνατολικότερο ἄκρο τῆς ὑπαίθρου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ Ἄπ. Γλαβίνας, στό μοναδικό ἔως τίς ἡμέρες μᾶς ἔργο γιά τήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης, σημειώνει τήν πρώτη της μνεία περίπου τό 980 μ.Χ. (Notitia 3, Parthey). Ἡ ἐπισκοπή ὡστόσο ἀναφέρεται γύρω στό 900 μ.Χ. σύμφωνα μέ τή Νεαρά XVI (16) τοῦ Λέοντος Σοφοῦ (886-907). Ὁ ἐπίσκοπος ἔφερε τό διπλό τίτλο «*Λητῆς καί Ρεντίνης*» καί ἐγκαταστάθηκε στό κάστρο τῆς Ρεντίνας, καθώς ἡ Λητή πιθανότατα εἶχε παρακμάσει καί ἐγκαταλειφτεῖ μετά τίς ἐχθρικές ἐπιδρομές καί τίς μετακινήσεις πληθυσμῶν πού ἀκολούθησαν.

Μέ τήν αὔξηση τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἡ ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης ἐμφανίζεται, κατά τά τέλη τοῦ 10ου μ.Χ. αἰώνα, ὡς 10η σέ σύνολο ἔντεκα ἐπισκοπῶν (Κίτρους, Βεροίας, Δραγουβιτίας, Σερβίων, Κασσανδρείας, Καμπανίας ἤ Καστρίου, Πέτρας, Ἑρκουλίων ἤ Ἀρδαμέρεως, Ἱερισσοῦ ἤ Ἁγίου Ὄρους, Λητῆς καί Ρεντίνης καί Βαρδαριωτῶν). Ἐπειδή δέ πολλές νεώτερες ἐπισκοπές ἀντικατέστησαν παλαιότερες, ὅπως π.χ. ἡ ἐπισκοπή Κίτρους, πρωτόθρονη ἐπισκοπή τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπισκοπικῆς Συνόδου Θεσσαλονίκης ἀντικατέστησε τήν ἐπισκοπή Δίου ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ἀπό τόν 4ο μ.Χ. ἀκόμα αἰώνα, ἐνδεχομένως καί ἡ ἀρχική ἐπισκοπή Λητῆς νά ἀποτελοῦσε ἐξέλιξη παλαιότερης ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης στήν περιοχή, πιθανόν δέ τῆς Ἀπολλωνίας ἤ καί τῆς ἀρχαίας Λητῆς, ἡ ὁποία ἄκμασε ἕως τούς πρώτους μ.Χ. αἰῶνες καί διατηρήθηκε μᾶλλον ὡς οἰκισμός καί πέρα ἀπό τόν 10ο μ.Χ. αἰώνα καί τῆς ὁποίας ὁ τίτλος διατηρήθηκε, στή χρονική συνέχεια, στόν τίτλο τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης. Ὡστόσο, εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἐπισκοπή Λητῆς, ὑποκείμενη στή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ἀγνοεῖται στούς καταλόγους τῶν ἐπισκοπῶν ἕως τίς ἀρχές τοῦ 10ου αἰώνα. Ἐνδιαφέρον ἔχει τό γεγονός ὅτι στούς ἐπισκοπικούς καταλόγους τοῦ 980, ἡ ἐπισκοπή δηλώνεται ἤδη μέ τή γνωστή διπλή της ὀνομασία «*Λητῆς (Λιτῆς) καί Ρεντίνης*» γεγονός πού ὑποδηλώνει ἤδη τήν μεταφορά τῆς ἕδρας στό κάστρο τῆς Ρεντίνας, ὅπου πιθανότατα ζήτησε ἀσφάλεια ὁ ἐπίσκοπός της περιοχῆς. Τό κάστρο τῆς Ρεντίνας ἀποτελοῦσε ὅμως ἐκτός ἀπό ἕδρα ἐπισκοπῆς καί ἕδρα τῆς διοίκησης Κατεπανικίου (Κατεπανίκιον Ρεντίνας) τοῦ Θέματος Θεσσαλονίκης τό ὁποῖο ἀναφέρεται συχνά στά ἀρχεῖα τῶν ἁγιορείτικων μονῶν (13ος -14ος αἰ.). Ὁ φυσικά ὀχυρός λόφος τῆς Ρεντίνας ἀνατολικά της Θεσσαλονίκης, στά νότια του Ρήχιου ποταμοῦ καί δίπλα στήν ἀρχαία Ἐγνατία ὁδό, κατά τή Μεσοβυζαντινή ἐποχή, φιλοξενοῦσε ἕναν περιτειχισμένο οἰκισμό πού ἱδρύθηκε πιθανότατά το πρῶτο μισό του 10ου μ.Χ. αἰώνα. Ἡ ἀρχαιολογική ἔρευνα ἀποκάλυψε στήν ἀκρόπολη τοῦ οἰκισμοῦ ἐρείπια ναοῦ καί οἰκήματα πιθανότατα γιά τόν τοπικό ἐπίσκοπο. Στή συνέχεια, κατά τήν παλαιολόγεια περίοδο, ὁ ἴδιος οἰκισμός γνώρισε ἀνάπτυξη, χτίστηκαν νέες καί ἐπισκευάστηκαν οἱ παλαιότερες ὀχυρώσεις ἐνώ ταυτοχρόνως οἰκοδομήθηκε ὁ μικρός ναός μέ τροῦλο, τμήματα τοῦ ὁποίου σώζονται ἕως σήμερα.

Σύμφωνα μέ τόν Ἄπ. Γλαβίνα, κατά τή Λατινοκρατία, ὁ πάπας Ἰννοκέντιος τό 1212 ἐπικύρωσε τά ὅρια τῆς Μητρόπολης Θεσσαλονίκης ἀπό τά Σέρβια ἕως τό Στρυμόνα ποταμό. Στή Μητρόπολη συμπεριλαμβάνονταν ἔντεκα ἐπισκοπές: Κίτρους, Βεροίας, Καμπανίας, Βαρδαρίου, Σερβίων, Πλαταμῶνος, Ἀρδαμερίου, Κασσανδρείας, Ἱερισσοῦ ἀνάμεσα στίς ὁποῖες καί αὐτή τοῦΛαγκαδᾶ, ἐμφανίζοντας ἴσως γιά πρώτη φορά ἐκκλησιαστικά τόν τίτλο αὐτό στήν περιοχή, χωρίς ὅμως ἀναφορά σέ ἐπισκοπῆ Λητῆς

ἡ Ρεντίνης, παρότι ἡ χρήση τοῦ τίτλου (Λητῆς) σέ τιτουλάριους ρωμαιοκαθολικούς ἐπισκόπους ἕως σχεδόν τίς μέρες μᾶς δείχνει τή γνώση του.

Κατά τούς 13ο καί 14ο αἰώνα ὁ τίτλος τῆς ἐπισκοπῆς ἐμφανιζόταν σποραδικά στούς ἐπισκοπικούς καταλόγους, ἐνῶ στά μέσα του 14ου αἰώνα, ὁ χηρεύων θρόνος τῆς ἐπισκοπῆς Ρεντίνης δόθηκε ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, Γρηγόριο Παλαμά, στόν ἐπίσκοπο Πλαταμῶνος. Κατά δέ τίς ἀρχές τοῦ 15ου αἰώνα ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Γαβριήλ ἐπιδίκασε τά χωριά Βορένο (Νικομηδινό) καί Σούδα στήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης, ἐπανεξετάζοντας παλαιότερη ἀπόφαση πού ἐπιδίκαζε τά παραπάνω χωριά στήν ἐπισκοπή Ἀρδαμερίου.

Ἡ Ρεντίνα πέρασε διαδοχικά στούς Σέρβους (περί τό 1345), στούς Βυζαντινούς (1371), στούς Ὀθωμανούς (1383), ξανά στούς Βυζαντινούς (1402) καί ὁριστικά στούς Ὀθωμανούς (πρίν τό 1423). Μέ τήν ὁριστική κατάκτησή του ἀπό τούς Ὀθωμανούς ἀρχίζει ἡ παρακμή τοῦ κάστρου πού θά ὁδηγήσει στήν ὁριστική ἐγκατάλειψή του. Νομίσματα τοῦ 16ου αἰώνα ὑποδηλώνουν ἔνδειξη κατοίκησης σχεδόν ἕως τόν αἰώνα αὐτό ἐνῶ, κατά τόν 18ο αἰώνα, στή θέση του ὑπῆρχαν μόνο ἐρείπια. Τόν 19ο αἰώνα ὁ Isambert ταυτίζει τά ἐρείπια τοῦ κάστρου μέ τά ὑπολείμματα κάποιας μονῆς. Στόν εὐρύτερο χῶρο ἐγκαταστάθηκαν μουσουλμάνοι νομάδες, Γιουροῦκοι, πού ἀλλοίωσαν δημογραφικά τήν περιοχή, ἐνῶ τό διοικητικό κέντρο μετατοπίζεται στά Μπεσίκια (σημερινή Βόλβη). Ἡ ὕπαρξη ὑπολειμμάτων βυζαντινῶν ναῶν στή Βόλβη ἀλλά καί τοῦ κάστρου «*Βολβόν*» ἀπό τό ὁποῖο πῆρε καί τό ὄνομά της ἡ λίμνη ὁδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι τά Μπεσίκια ὑπῆρξαν πιθανότατα, μετά τή Ρεντίνα, ἡ πιθανή ἕδρα τῆς ἐπισκοπῆς γιά πολύ περιορισμένο ὅμως χρόνο.

Σέ ὁλόκληρη σχεδόν τήν Ὀθωμανική περίοδο, τά Μπεσίκια, γνώρισαν μεγάλη ἀνάπτυξη, ἀποτελώντας τήν πρώτη πιθανότατα ἕδρα τῆς διοίκησης μέ συνολικό πληθυσμό στούς δύο οἰκισμούς πού ἔφτανε ἕως καί τούς 5.000 κατοίκους. Σύμφωνα μέ τόν Ἐβλιγιά Τσελεμπή, τόν 17ο αἰώνα, ἐπρόκειτο γιά πλούσια πόλη, ἕδρα ἱεροδίκη καί ἀρχηγοῦ γενιτσάρων, μέ τέμενος, ἱεροδιδακτήριο, λουτρό, καραβάν σαράι, χάνι καί ἀγορά. Ο Leake ἀναφέρει στό Ὁδοιπορικό του τήν πόλη τῆς Μπεσίκης τήν ὁποία τοποθετεῖ στή θέση τῆς πόλης Βόλβης στή βόρεια ὄχθη τῆς λίμνης καί ἀπέναντι ἀπό τήν Παζαρούδα (σημερινή Ἀπολλωνία).

Παρά τήν ἐρήμωση τῆς Ρεντίνας καί τήν πιθανή μεταφορά τῆς ἕδρας ἡ ἐπισκοπή συνεχίζει νά ἐμφανίζεται μέ τόν ἴδιο τίτλο «*Λητῆς καί Ρεντίνης*» σέ ὅλους τους καταλόγους τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μητρόπολης Θεσσαλονίκης κάθ΄ ὅλο τόν 15ον αἰώνα, τά τέλη τοῦ ὁποίου στολίζει μέ τήν ποιμαντορία τοῦ ὁ ἅγιος Ἀκάκιος «*ἀνήρ εὐλαβής καί ἐνάρετος*» καί κλείνει ὁ συνονόματός του Ἀκάκιος. Ὁ 16ος αἰώνας ὡστόσο εἶναι περίεργος γιά τήν ἱστορία τῆς ὑπό ἐξέταση ἐπισκοπῆς. Ἐνῶ τόν ἀρχιερατικό της θρόνο ἀγλαΐζουν σημαντικές προσωπικότητες, ὅπως ὁ Ἰωάσαφ Ἀργυρόπουλος καί ὁ ἅγιος Δαμασκηνός, ὁ ἐπονομαζόμενος καί Στουδίτης, μελετώντας τή δράση τούς διαπιστώνουμε ὅτι ἐλάχιστα οἱ παραπάνω ἀρχιερεῖς παρέμειναν στήν ἐπισκοπή τους. Ἡ μαζική ἐγκατάσταση μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν γύρω ἀπό τίς λίμνες καί ἡ ἔλλειψη ἑνός ἰσχυροῦ χριστιανικοῦ οἰκισμοῦ ὡς ἕδρας ἐνδεχομένως νά περικλείουν τό λόγο γιά τήν παραπάνω ἐξέλιξη. Ὁ Δαμασκηνός μάλιστα, ἔλαβε τόν τίτλο τοῦ «*Προέδρου Πολυανῆς*» γεγονός πού σημαίνει πιθανότατα τήν προσωρινή ἕνωση τῶν δύο αὐτῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, λόγῳ της μή βιωσιμότητάς τους ἡ ἐνσωμάτωση τῆς μιᾶς στήν ἄλλη.

Ὡστόσο, ἕως τά μέσα τουλάχιστον τοῦ 17ου αἰώνα τό ὄνομα τῆς ἐπισκοπῆς συνεχίζει νά ἀναφέρεται στούς καταλόγους τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὁπότε χάνεται καί ἡ περιοχή ἐντάσσεται ἐκκλησιαστικά κατευθείαν στή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Ἡ γενικότερη προβληματική οἰκονομική καί δημογραφική κατάσταση στήν ἐπαρχία Λαγκαδᾶ, κατά τό πρῶτο μισό του 17ου αἰώνα, ἐπιβάρυνε ὅπως ἦταν φυσικό καί τῆς ὑποχρεώσεις τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης ἔναντί του ποιμνίου του, τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, τῆς Μητρόπολης Θεσσαλονίκης καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου προκαλώντας πιθανότατα πρόβλημα ἐπιβίωσής της. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τά ὅρια τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης δυστυχῶς μόνον ὑποθέσεις μποροῦμε νά κάνουμε. Ὅπως ἀναφέρθηκε καί στήν ἀρχή, τά ὅρια τῆς ἐπισκοπῆς ταυτίζονταν σχεδόν μέ τό Μυγδονικό λεκανοπέδιο ὅπως αὐτό ὁριζόταν δυτικά ἀπό τά στενά του Δερβενίου καί ἀνατολικά ἀπό τά στενά της Ρεντίνας καί πιθανότατα τήν ἔξοδο τοῦ Ρήχιου ποταμοῦ στό Στρυμονικό κόλπο. Διοικητικά ἡ περιοχή αὐτή ταυτιζόταν σέ μεγάλο βαθμό μέ τά Κατεπανίκια Ρεντίνης καί Λαγκαδᾶ τοῦ Θέματος Θεσσαλονίκης, σύμφωνα μέ τήν διοικητική μεταρρύθμιση πού ἐπῆλθε κατά τήν ἐποχή τῶν Κομνηνῶν, κατά τά ἔτη 1081-1180. Μέ τήν παραπάνω μεταρρύθμιση ὁ ὅρος «*Καπετανίκιον*» δήλωνε μιά μικρή διοικητική ὑποδιαίρεση τοῦ θέματος. Τό ἀξίωμα τοῦ «*Κατεπάνω*» ἐπίσης ἐξέπεσε καί ἰσοδυναμοῦσε μέ τό ἀξίωμα τοῦ κόμητος ἡ τοῦ ἁπλοῦ τοποτηρητῆ, «*βάνδου*». Ἀνατολικά της Θεσσαλονίκης ἀναφέρονται ρητά τρεῖς ὑποδιοικήσεις τοῦ ὁμωνύμου Θέματος: τό Κατεπανίκιο Στρυμόνος, τό ὁποίο περιλάμβανε τή σημερινή περιοχή Νιγρίτας καί τό Κατεπανίκιο Ρεντίνης, καθώς καί ἡ ἀρχοντεία τῶν Στεφανιανῶν καί τεκμαίρεται μέσα ἀπό τίς ὑπάρχουσες ἱστορικές πηγές τό Κατεπανίκιο Λαγκαδᾶ. Κατά τό Θεοχαρίδη, ὁ Λαγκαδᾶς, κατά πάσα πιθανότητα, ἀποτελοῦσε Κατεπανίκιο τοῦ Θέματος τῆς Θεσσαλονίκης, καθώς ὁ Λαγκαδᾶς συναριθμεῖται μαζί μέ ἄλλα Κατεπανίκια σέ ἔγγραφό της μονῆς Χιλανδαρίου τοῦ 1321. Ὁ οἰκισμός τοῦ Λαγκαδᾶ ἀποτελοῦσε, πιθανότατα

μετά τή Ρεντίνα, τό δεύτερο σέ μέγεθος οἰκισμό τοῦ Μυγδονικοῦ λεκανοπεδίου καί σημαντικό κόμβο τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ καί χρησίμευσε πολλές φορές, ἀπό τόν 13ο ἕως τόν 15ο αἰώνα, ὡς βάση τῶν πολιορκητῶν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τό κατεπανίκιον Ρεντίνας ἀναφέρεται σέ ἔγγραφο τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου: Ἡ Ρεντίνα φρούριον τί Θεσσαλονίκης ἡμέρας ὁδόν διέχον. Ἐνδιαφέρον ἔχει ἡ ἀναφορά γιά τό μετόχι τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου στά βόρεια του στενοῦ της Ρεντίνας: τό περί τήν Ρεντίναν μετόχιον τό ἐπονομαζόμενον τοῦ Λάντζου καθώς καί τό χωριό Λοτζίκι, σημερινό χωριό Μελισσουργός νότια του στενοῦ. Ἡ περίπτωση τοῦ μετοχίου Λάντζου δημιουργεῖ πρόβλημα στήν ὁριοθέτηση τοῦ Κατεπανικίου Ρεντίνης καί τῆς ἀρχοντείας τῶν Στεφανιανῶν, ἐάν ταυτιστεῖ μέ τό σημερινό χωριό Λίμνη (παλαιότερα Λάντζα) στίς ὄχθες τῆς ὁμώνυμης βρωμολίμνης, ὅπως ὁ Θεοχαρίδης εἰκάζει, καί ὄχι μέ τή βαλτώδη θέση Λάντζα νότια της Βόλβης. Μέ βάση τόν ἰσχυρισμό τοῦ Θεοχαρίδη, στήν περίπτωση αὐτή, τό Κατεπανίκιο Ρεντίνης ἀκολουθοῦσε βόρεια τήν πορεία τῶν βρωμολιμνῶν (Λάντζας καί Μαυρόβου) ἕως περίπου τό Σοχό. Νότια, τό Κατεπανίκιο συναντοῦσε τά Κατεπανίκια τῆς Ἑρμηλείας, βόρεια του Πολυγύρου, καί τοῦ Ἄκρους ἤ Ἁγίου Ὄρους, βόρεια των Ρεβενικίων (σημερινῆς Μ. Παναγίας Χαλκιδικῆς). Ἀνατολικά, συναντοῦσε τήν παραλία τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου κατά τήν ἔξοδο τοῦ Ρήχιου ποταμοῦ, ἀνάμεσα στά σημερινά Νέα Βρασνᾶ καί τό Σταυρό, ἐνῶ στά δυτικά ἔφτανε ἕως τή δυτική ὄχθη τῆς λίμνης Βόλβης. Τά χωριά Ἀϊβάτι (σήμερα Λητή), Μπάλτζα (σήμερα Μελισσοχώρι) καί Δεμίργκλαβα (σήμερα Δρυμός) δέν ὑπάγονταν στό Κατεπανίκιο Λαγκαδᾶ ἀλλά σέ αὐτό τοῦ Βαρδαρίου ἤ Παραβαρδαρίου.

Κατά τό Θεοχαρίδη, τό κατεπανίκιο Ρεντίνης ἐνδεχομένως νά ταυτιζόταν κατά καιρούς μέ τό κατεπανίκιο Στεφανιανῶν μέ τήν ἀναβάθμιση τῆς ὁμώνυμης ἀρχοντείας, καθώς στό Κατεπανίκιο Στεφανιανῶν συμπεριλαμβανόταν κατά τίς πηγές καί τό χωριό Στρόλογγος ἤ Πρίλογγος (σημερινή Νέα Μάδυτος). Ἔτσι, ἡ Λάντζα κοντά στά Στεφανινᾶ τοῦ Κατεπανικίου Ρεντίνας καί ὁ Πριλόγγος κοντά στή Ρεντίνα τοῦ κατεπανικίου Στεφανιανῶν μας ὁδηγοῦν, ἄν μή τί ἄλλο στήν ὑπόθεση ὅτι ἐπρόκειτο περί τοῦ αὐτοῦ καί ἴδιου Κατεπανικίου. Ὡστόσο, ἡ ἐκκλησιαστική διαίρεση τῆς περιοχῆς δέν ἐνισχύει τόν παραπάνω συλλογισμό καθώς εἶναι γνωστό ὅτι ἐκκλησιαστικά ἡ περιοχή τῶν Στεφανιανῶν, δηλαδή τά χωριά Στεφανινᾶ, Μασλάρ (Ἀρέθουσα) καί Βρασνᾶ ἀνῆκαν στήν ἐπισκοπή Ἐζεβῶν καί Στεφανιανῶν τῆς Μητροπόλεως Σερρῶν καί μετά τήν κατάργηση τῆς ἐπισκοπῆς αὐτῆς, τόν 16ο πιθανόν αἰώνα, στή Μητρόπολη Σερρῶν καί ὄχι στήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Σέ κρισιμόγραφο τό ὁποῖο ἐκδόθηκε στή Θεσσαλονίκη τό 1295 ἀπό τόν αὐτοκρατορικό πρωτοασηκρίτη Δημήτριο Ἰατρόπουλο ὑπογράφουν ἐπίσκοποι ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν τά ὅρια τῶν ὁποίων ἀντιστοιχοῦν πρός τά ὑφιστάμενα τότε Κατεπανίκια. Συγκεκριμένα διαβάζουμε: συνεδρευόντων τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων του τέ πανιερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρους καί πρωτοθρόνου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Σηκοντηνοῦ, τοῦ Βαρδαρίου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κοντοπετρῆ καί τοῦ Λιτῆς καί Ρεντίνης κυροῦ Λέοντος.... Συνεπῶς καί ἡ ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης ἤ Λαγκαδᾶ, ὅπως τή συναντοῦμε κατά τόν 12ο μ.Χ. αἰώνα, θά πρέπει νά ἀντιστοιχηθεῖ μέ τά ὁμώνυμα Κατεπανίκια τοῦ Λαγκαδᾶ (περιοχή Λητῆς) καί τῆς Ρεντίνας. Ὁ Tafel ἑρμηνεύει τή διπλή ὀνομασία τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης ὄχι ὡς ἐπισκοπῆς τῶν δύο παραπάνω Κατεπανικίων, Λαγκαδᾶ καί Ρεντίνης ἤ συνένωσης τῶν διαφορετικῶν ἐπισκοπῶν δύο Κατεπανικίων, ἀλλά πιθανότατα λόγῳ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς ἐπισκοπῆς ἀπό τήν Λητή στό κάστρο τῆς Ρεντίνας, ἐξαιτίας πιθανότατά της ἐρήμωσης καί ὁριστικῆς ἐξαφάνισης τῆς παλαιᾶς ἕδρας ἀλλά καί τῆς ἀνάδειξης ὡς σημαντικοῦ κέντρου τῆς Ρεντίνας. Βέβαια, ἡ κατά καιρούς ἀναφορά μόνο του ὀνόματος τῆς Λητῆς στόν τίτλο τῆς ἐπισκοπῆς, ὅπως συμβαίνει μετά τήν ἀναδιοργάνωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν ἐπί αὐτοκρατορίας Ἀνδρονίκου τό 1332, δέν σημαίνει βέβαια καί κάτι διαφορετικό στή δικαιοδοσία καί τήν ἕδρα τῆς ἐπισκοπῆς. Τό ἴδιο συμβαίνει καί στή γειτονική ἐπισκοπή Ἐζεβῶν καί Στεφανιανῶν τῆς Μητροπόλεως Σερρῶν, ὅπου πολλές φορές τή συναντοῦμε μέ τόν πρῶτο της τίτλο καί μόνο.

Κατά τήν ὀθωμανική περίοδο καί κυρίως τήν ὕστερη, ἡ περιοχή διοικητικά ἀποτελεῖ τόν καζά (ὑποδιοίκηση) τοῦ Λαγκαδᾶ ἐκτός καί πάλι ἀπό τά χριστιανικά χωριά Ἀϊβάτι (Λητή), Λαϊνᾶ (Λαγυνά), Μπάλτζα (Μελισσοχώρι) καί Δεμίργκλαβα (Δρυμός) τά ὁποῖα ἀνῆκαν στόν καζά τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ νέα διοικητική διαίρεσις δέν μεταβάλλει τά ὅρια τῆς ἐπισκοπῆς τά ὁποῖα παρέμειναν, σέ γενικές γραμμές, ὡς εἶχαν κατά τήν ὕστερη βυζαντινή περίοδο μέ τήν ταύτιση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁρίων μέ τά ὅρια τοῦ καζά Λαγκαδᾶ. Οἱ δημογραφικές ἀλλαγές πού προκλήθηκαν μέ τήν ὀθωμανική κατάκτηση προκάλεσαν σημαντικές ἀλλοιώσεις στή σύσταση τοῦ πληθυσμοῦ μέ τήν ἐγκατάσταση, ὅπως προαναφέρθηκε, πολυάριθμων μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν, κυρίως Γιουρούκων, γύρω ἀπό τίς λίμνες. Ὁ χριστιανικός πληθυσμός βόρειά των λιμνῶν Ἁγίου Βασιλείου καί Βόλβης κατοικοῦσε σέ δύο συστάδες οἰκισμῶν. Ἕναν στά δυτικά μέ κέντρα τό Ἀϊβάτι (σημερινή Λητή), τή Μπάλτζα καί τό Λαγκαδᾶ καί ἕνα στά Βορειοανατολικά στίς δυτικές πλαγιές τοῦ Βερτίσκου μέ κέντρο τό Σοχό. Τά χωριά νότια των λιμνῶν τά ὁποῖα ἀνῆκαν στό ναχιγιέ τοῦ Παζαργκιάχ (Παζαρούδας) ὑπάγονταν στή Χαλκιδική καί ἐκκλησιαστικά στίς ἐπισκοπές τῆς [Λοζίκι (Μελισσουργός), Κοκκαλοῦ, Παζαρούδα (Ἀπολλωνία), Ζαγκλιβέρι, Ἀρδαμέρι, Γερακαροῦ, Στίβος, Βορενός (Νικομηδινό)].

Στή σύντομη ἐπανασύσταση τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης, τό 1767, ἀπό τό Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Θεοδόσιο, μετά ἀπό ἐνάμιση καί πλέον αἰώνα σιωπῆς καί δεκαέξι σχεδόν ἔτη μετά τό μαρτύριο τῆς Ἁγίας Κυράννας (1751)–στό συναξάρι τῆς ὁποίας δέν γίνεται καμιά ἀναφορά σέ ἐπισκοπῆ Λητῆς καί Ρεντίνης- τά ὅρια τῆς ἐπισκοπῆς ὁρίζονται σέ πολύ μικρότερο γεωγραφικό χῶρο. Ἡ σχετική ἀπόφαση ὁρίζει τήν ἔνταξη στήν νεοσύστατη ἐπαρχία μόνο δεκατριῶν χωριῶν τά ὁποῖα καί κατονομάζονται: Μόδι, Σταυρός (Ἄνω Σταυρός), Μπεσίκια (Βόλβη), Προφήτης, Σοχός, Βισώκα (Ὄσσα), Χωρούδα, Μπέροβα (Βερτίσκος), Ζάροβα (Νικόπολη), Μπᾶς κιόι, Λιγκοβάνι (Ξυλοπόλη), Λαγκαδᾶς καί Γενί κιόι. Ἀπό τά παραπάνω, μόνο ὁ Σταυρός καί τό Μόδι ἐκπροσωποῦν τό τμῆμα τῆς Ρεντίνας μέ ἐλάχιστο ἀριθμό χριστιανῶν κατοίκων. Ἀντίθετα, παρατηροῦμε ὅτι τό κέντρο τῆς ὑπό ἀνασύσταση ἐπισκοπῆς ἐντοπίζεται πλέον στόν ὀρεινό ὄγκο τοῦ Βερτίσκου καί ὅτι λείπουν τά μεγάλα χριστιανικά χωριά (Ἀϊβάτι, Μπάλτζα καί Δεμίργκλαβα) στά δυτικά του Λαγκαδᾶ. Ἀπορία, ὡστόσο, δημιουργεῖται γύρω ἀπό τό ποιά θά ἦταν ἡ ἕδρα τῆς γεωγραφικά περιορισμένης αὐτῆς ἐπισκοπῆς. Ἡ ἄγνοια τῆς ἀκριβοῦς τοποθεσίας τῆς ἀρχαίας Λητῆς σίγουρα θά συνέβαλε σημαντικά στήν παραπάνω ὁριοθέτηση. Οἱ ἱστορικές γνώσεις κατά τόν 18ο καί 19ο αἰώνα τοποθετοῦσαν τήν ἀρχαία πόλη σέ διαμετρικά ἀντίθετη γεωγραφική θέση.

Στίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰώνα ὁ Γάλλος πρόξενος στή Θεσσαλονίκη Couzinery, σημείωνε στό ὁδοιπορικό του: κατευθύνθηκα (ἀπό τή Νιγρίτα) στό Σοχό, πού πίστευα ὅτι εἶναι ἡ ἀρχαία Λητή, πόλη γνωστή ἐδῶ καί λίγο καιρό ἀπό τά νομίσματα πού φέρουν τήν ἐπιγραφή ΛΗΤΑΙΩΝ...Μόλις ἔφθασα στό σταθμό μου, εἶχα πλήρως πεισθεῖ ὅτι τό χωριό Σοχός ἦταν κτισμένο στά ἐρείπια τῆς πόλης τῆς Λητῆς....

Γιά τήν ἐπισκοπή σημειώνει ὅτι στίς ἀναφορές τοῦ Λέοντα τοῦ Σοφοῦ, στίς ἀρχές τοῦ 10ου αἰώνα ὑπῆρχε στήν περιοχή (τοῦ Σοχοῦ) μιά ἐπισκοπή στήν ἔκταση τῶν βουνῶν τῆς Βισαλτίας η ὁποία πῆρε τό ὄνομά της ἀπό δύο πόλεις, αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΘΗΝΑΙ, πού σημαίνει *«ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ Ἐπισκοπή περιλαμβάνει τήν πόλη τῆς Λητῆς καί τήν πόλη τῆς Ρεντίνας»*. Μοῦ φάνηκε τότε εὔκολον νά πεισθῶ, λόγῳ τῆς γειτνίασης τοῦ Σοχοῦ μέ μιά περιοχή πού ὀνομάζεται σήμερα «Ρεντίνα» ὅτι ἡ Λητή ἦταν ὁ κύριος τόπος τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς καί ὅτι ἐκεῖ εἶχε ὁ Ἐπίσκοπος τήν ἕδρα του.

Ο Couzinery ἀποτυπώνει στό ἔργο τοῦ τίς γεωγραφικές καί ἀρχαιολογικές γνώσεις τῆς ἐποχῆς (τέλη 18ου ἀρχές 19ου αἰώνα). Ἡ Ρεντίνα, ὡς τοπωνύμιο, εἶναι γνωστή καί ἐκπροσωπεῖται, ὅπως προαναφέρθηκε, ἀπό τά μικρά χωριά Σταυρός καί Μόδι. Ἡ Λητή, ἀπό τήν ἄλλη ταυτίζεται λανθασμένα, μέ τό Σοχό ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τήν πολυπληθέστερη χριστιανική κοινότητα στό χῶρο. Ὁ περιορισμός τῆς ἐπισκοπῆς στά δεκατρία προαναφερθέντα μόνο χωριά κάλυπτε, μέ τίς γεωγραφικές γνώσεις τῆς ἐποχῆς, τόν τίτλο τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης. Συνεπῶς, ἡ πιθανότερη ἕδρα τῆς ἐπισκοπῆς θά ἦταν μᾶλλον ὁ Σοχός. Δέν εἶναι δέ τυχαῖο ὅτι τήν ἴδια ἐποχή (1770) χτίστηκε καί ὁ νέος ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σοχοῦ στή θέση του παλαιοτέρου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου χρησιμοποιήθηκαν μάλιστα τά καλύτερα ὑλικά της ἐποχῆς, ἐνῶ τό τέμπλο φιλοτεχνήθηκε ἀπό Κωνσταντινοπολίτες ξυλογλύπτες γεγονός πού ἴσως σημαίνει ὅτι ὁ νέος ναός ἑτοιμαζόταν μᾶλλον γιά ἐπισκοπικός. Ο Couzinery μᾶς πληροφορεῖ ἐπίσης γιά τό Σοχό ὅτι ἡ πανούκλα εἶχε ἐρημώσει τόν τόπο. Τό ἴδιο ἀναφέρει καί κατευθυνόμενος νότια ὅπου διαπίστωνε συνεχῶς τήν ἐρήμωση τῆς περιοχῆς καί τή θλιβερή της εἰκόνα. Ἡ παραπάνω ἐρήμωση ἴσως συνετέλεσε στή μή ἐπιβίωση τῆς ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης καί στή διάλυσή της ἴσως πρίν ἀκόμη καί τή λειτουργία της. Ὁ ἴδιος πρόξενος συζήτησε τό θέμα μέ τό Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, ἐνῶ πληροφορήθηκε ἀπό τόν ἴδιο ὅτι ἡ ἐπισκοπή Λητής καί Ρεντίνης εἶχε καταργηθεῖ καί ὅτι ὁ Σοχός ἀνῆκε πλέον στήν Ἀρχιεπισκοπή Σερρῶν, ἐνῶ ἡ Ρεντίνα περιῆλθε στά διοικητικά ὅρια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Ἡ παραπάνω πληροφορία ἐνισχύει ἀκόμη περισσότερο τήν ἄποψη ὅτι ἕδρα τῆς ἐπισκοπῆς, γιά τή σύντομη ἐπαναλειτουργία της, κατά τόν 18ο αἰώνα, ἦταν ὁ Σοχός. Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, μιλώντας μέ τόν Couzinery, ἀναφέρεται στό Σοχό καί στή Ρεντίνα σάν νά ὁριοθετεῖ τήν ἐπισκοπή Λητῆς καί Ρεντίνης. Τή δέ σημείωση τοῦ Couzinery ὅτι ὁ Σοχός πέρασε, ἔστω γιά λίγο, στή δικαιοδοσία τῆς Μητροπόλεως Σερρῶν πρέπει νά τή δεχθοῦμε ὡς ἀληθῆ μιᾶς καί ὁ ἴδιος συσχετιζόταν μέ ἐκκλησιαστικούς παράγοντες κατά τό ταξίδι του καί γιατί ὁ Σοχός, τήν ἐποχή αὐτή, ἀνῆκε διοικητικά, ὅπως σημειώνεται, στό μπέη τῶν Σερρῶν.Μέ τήν τοποθέτηση τῆς ἀρχαίας Λητῆς, ἀνατολικά των λιμνῶν καί ὄχι δυτικά, ὅπως ἡ ἀρχαιολογική ἔρευνα ἔχει ἀποδείξει σήμερα, συμφωνεῖ καί ὁ Leake στό Ὁδοιπορικό του. Συγκεκριμένα σημειώνει: Στή λίστα τῶν ἑλληνικῶν Ἐπισκοπῶν ὅπως κανονίστηκε ἀπό τόν Αὐτοκράτορα Λέοντα Γ΄ τόν Σοφό, ἡ Λητή, συνδεδεμένη μέ τή Ρεντίνα, ἦταν ἐπισκοπή ὑπό τή δικαιοδοσία τοῦ Μητροπολίτη τῆς Θεσσαλονίκης ἐνῶ ὁ ἐπίσκοπός της περιοχῆς εἶχε τόν τίτλο τοῦ ἐπισκόπου Λητῆς καί Ρεντίνης. Ἡ Ρεντίνα πού βρισκόταν κοντά ἤ στό πέρασμα τῆς Μπεσίκιας, δείχνει ὅτι ἡ Λητή δέν ἦταν πολύ μακριά ἀπό ἐκεῖ, γεγονός πού συμφωνεῖ μέ τά δεδομένα πού προκύπτουν ἀπό τούς ἀρχαίους ὡς πρός τή θέση τῆς Λητῆς καί τήν θέση τῆς λίμνης Μπεσίκια στή Μυγδονία. Ἡ Λητή εἶναι σύμφωνα μέ τόν Πτολεμαῖο δίπλα στήν Ἀπολλωνία τῆς Μυγδονίας. Ἀπό τήν ἄλλη, μοιάζει δύσκολο νά βρεθεῖ ἕνα μέρος γιά τή Λητή στήν κοιλάδα τῆς Μυγδονίας, ἄν ἔχει δίκιο ὁ Στέφανος πού κάνει λόγο γιά τήν ὕπαρξη τῆς πόλης Βόλβης,

ὁπότε σέ αὐτήν τήν περίπτωση ἡ κοιλάδα μοιάζει νά περιλαμβάνει τή Βόλβη, τήν Ἀπολλωνία καί τήν Ἄνθεμο. Πιθανῶς τό Μαύροβο εἶναι ἡ τοποθεσία τῆς Λητῆς ἤ τοῦ Σωχοῦ ἄν τοποθετήσουμε τήν Ὄσσα (πόλη τῆς ἀρχαίας Βισαλτίας) στόν Λαχανᾶ.

Ἐνδιαφέρον γιά τήν ἐκκλησιαστική ὀριοθέτηση τῆς περιοχῆς παρουσιάζει ὁ χάρτης τῶν «*Ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ*», ὁ ὁποῖος ἀποτυπώνει τήν ἐκκλησιαστική γεωγραφία τῶν τελῶν τοῦ 19ου καί τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰώνα καί ὁ ὁποῖος παρουσιάζει τό Σοχό, τή Ζάροβα καί τή Λιγκοβάνη ἐκτός των ὀρίων τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης (βλ.σχετικό χάρτη) καί πιθανόν δικαιολογεῖ τή σημείωση τοῦ Couzinery γιά τήν ὑπαγωγή τοῦ Σοχοῦ στή Μητρόπολη Σερρῶν ἀλλά καί τήν ἕως σήμερα ὑπαγωγή τῶν γειτονικῶν στά παραπάνω χωριά ἐνοριῶν Ν. Σεβάστειας, Φλαμουρίου, Κυδωνιᾶς, Λαχανᾶ καί Εὐαγγελίστριας στή Μητρόπολη Σερρῶν καί Νιγρίτης.Ὁλόκληρο τόν 19ο αἰώνα ἡ ἐπαρχία τοῦ Λαγκαδᾶ ὑπάγεται ἀπευθείας στό Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης μέ περιορισμό, ὅμως, τῶν χριστιανικῶν χωριῶν, τά ὁποῖα περιφερειακά ἐντάσσονται στίς ὅμορες ἐπισκοπές καί μητροπόλεις. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος καί τά προβλήματα πού αὐτό δημιούργησε σέ πολλές χριστιανικές κοινότητες τῆς περιοχῆς, κυρίως τοῦ Βερτίσκου, ἐπέβαλαν τή διατήρηση τῆς περιοχῆς κάτω ἀπό τό ἐκκλησιαστικό κύρος τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος πολλές φορές ἀναγκαζόταν νά ἐπέμβει, ὅπως στήν περίπτωση τῆς Λιγκοβάνης (σημερινή Ξυλούπολη) καί τῆς Ζάροβας (σημερινή Νικόπολη) γιά νά λύσει ὑποθέσεις ἀντιδικίας μεταξύ ὀρθοδόξων καί σχισματικῶν. Στά τέλη τοῦ 19ου καί στίς ἀρχές τοῦ 20ου αἰώνα στό Λαγκαδᾶ ἔδρευε ἀρχιερατικός ἐπίτροπος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ἐνῶ στήν Παζαρούδα (Ἀπολλωνία) ἀρχιερατικός ἐπίτροπος τοῦ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ. Μέ τή Μικρασιατική καταστροφή τό 1924, ἡ περιοχή τοῦ Λαγκαδᾶ δέν ὑφίστατο ὡς ἐπισκοπῆ, ὥστε μετά τήν κατάργηση τῆς ἐπισκοπικῆς Συνόδου Θεσσαλονίκης νά προαχθῆ καί αὐτή, ὅπως οἱ ἄλλες ἐπισκοπές τῆς περιοχῆς, σέ Μητρόπολη. Ὡστόσο, ἡ περιοχή προκρίθηκε γιά τήν ἵδρυση προσωρινῆς Μητρόπολης γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν ἐμπερίστατων Μητροπολιτῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τίς ἕδρες τους.

Ἡ Μητρόπολη Λαγκαδᾶ δημιουργήθηκε ὡς προσωρινή μέ τήν 3939 πατριαρχική πράξη τῆς 6ης Νοεμβρίου 1924. Ἡ νέα Μητρόπολη εἶχε ὡς ἕδρα τῆς τήν κωμόπολη τοῦ Λαγκαδᾶ καί περιελάμβανε ὁλόκληρη τήν ὁμώνυμη πολιτική ὑποδιοίκηση μέ ἐξαίρεση, ὅμως, τῶν ἐνοριῶν πού ὑπάγονταν στήν τέως ἐπισκοπή καί στή συνέχεια προσωρινή Μητρόπολη Ἀρδαμερίου, ἀλλά καί τά περισσότερα ἀπό αὐτά στή πολιτική-διοικητική ἐπαρχία τῆς Ἀρναίας, ἀπό τό 1924 ἕως τό 1942. Ὅπως γίνεται φανερό, ἡ ρύθμιση τῆς ἵδρυσης τῶν προσωρινῶν Μητροπόλεων ὅριζε τά ἐκκλησιαστικά ὅρια σύμφωνα μέ τά πολιτικά καί διοικητικά. Ἡ προσωρινή Μητρόπολη Λαγκαδά καί ἡ γειτονική της Ἱερισσοῦ καί Ἁγίου Ὄρους ἀποτέλεσαν ἐξαιρέσεις καί δέν ἀκολούθησαν πλήρως τόν παραπάνω κανόνα, καθώς μεταξύ τους περιλαμβάνονταν ἡ ἐπισκοπή Ἀρδαμερίου ἡ ὁποία ἀνυψώθηκε καί αὐτή σε Μητρόπολη, μαζί μέ τίς ἄλλες ἐπισκοπές τῆς τέως Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἡ Μητρόπολη Λαγκαδᾶ κάλυπτε γεωγραφικά εὐρύτερα ὅρια ἀπό ὅτι ἡ προηγηθεῖσα στόν ἴδιο χῶρο ἐπισκοπῆ Λητῆς καί Ρεντίνης, καθώς προστέθηκαν σέ αὐτή χωριά τῆς ὑποδιοίκησης Λαγκαδᾶ πού ὑπάγονταν προηγουμένως στή Μητρόπολη Σερρῶν καί στήν ἐπισκοπή Πολυανής. Δυστυχῶς καί ἡ Μητρόπολη αὐτή ἦταν ἐξαιρετικά βραχύβια. Μέ τήν παραίτηση τοῦ μοναδικοῦ της Μητροπολίτη, τοῦ Γερμανοῦ Ἀναστασιάδη, τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1932, ἡ Μητρόπολη διαλύθηκε καί οἱ ἐνορίες τῆς ἐντάχθηκαν καί πάλι στή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Μέ πρόταση τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Γενναδίου Ἀλεξιάδη, στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσες ἐνορίες πρίν τό 1924 ὑπάγονταν στή Μητρόπολη Σερρῶν καί στήν ἐπισκοπή Πολυανής ἐντάχθηκαν στίς Μητροπόλεις Νιγρίτης καί Πολυανής ἀντίστοιχα. Συγκεκριμένα στή Μητρόπολη Νιγρίτης καί μετά τήν κατάργησή της, τό 1935, στήν ἑνιαία Μητρόπολη Σερρῶν καί Νιγρίτης ἐντάχθηκαν τά χωριά Ἀσπροβάλτα, Βρασνά, Ἀρέθουσα, Στεφανινᾶ, Λίμνη, Σκεπαστό, Μαυρούδα, Λευκούδα, Ξηροπόταμος, Ἀνοιξιά καί Φιλαφέλφεια τοῦ λεκανοπεδίου Σοχοῦ καί Νέα Σεβάστεια, Φλαμούρι, Εὐαγγελίστρια, Κυδωνιές, Λαχανᾶς, Ριζανά καί Ἴσωμα τῶν ὁροσειρῶν τοῦ Βερτίσκου καί τῶν Κρουσίων.

Ἡ κατάργηση τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ προκάλεσε, κυρίως μετά τήν ἐγκατάσταση τῶν προσφύγων καί τή δημιουργία νέων ἐνοριῶν ἐπιπρόσθετα ποιμαντικά προβλήματα γιά τή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Ἡ δημογραφική ἀνάπτυξη τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ ἔκανε ἐπιτακτική τήν ἀνάγκη ἵδρυσης μιᾶς νέας ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας στήν περιοχή, ἡ ὁποία ἀποφασίστηκε τό 1963, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Α΄ Παπαγεωργίου. Πραγματοποιήθηκε, ὡστόσο, μόνο τόν Ἰούνιο τοῦ 1967, μέ τή σύσταση, κατόπιν Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τῆς νέας Μητρόπολης Λαγκαδᾶ, περιορισμένης, ὅμως, στά ὅρια πού εἶχε ἡ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης στήν περιοχή καί ὄχι ταυτιζόμενης μέ τά ὅρια τῆς προηγηθείσης προσωρινῆς Μητρόπολης Λαγκαδᾶ ἤ τῆς διοικητικῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ.

Ἡ αὔξηση τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ δημιουργία ἀστικῶν δομῶν, ἡ ἀνάπτυξη νέων πολυπληθῶν ἐνοριῶν, δημιουργοῦν καινούργια δεδομένα γιά τήν τοπική Ἐκκλησία καί τήν ποιμαντική της στήν περιοχή καί στό λαό τοῦ Θεοῦ παρά τά περιορισμένα ἐκκλησιαστικά της ὅρια.

Ἁγιότητα καί Οἰκολογία
Ὁ ἅγιος μάρτυς Τρύφων

Ἀρχιμ. Νικόδημου Σκρέττα
Ἐπικ. Καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, *«ζῶα θεούμενα»* καί ἄνθη πνευματικά στό θεϊκό παράδεισο, δέ χρειάστηκαν στή μαρτυρία τους, στό μαρτύριο τους καί στόν ἐν Κυρίῳ ταπεινό δρόμο τῆς ἁγιοσυνης τους τά δεκανίκια τῆς ἀπατηλῆς κοσμικῆς αὐτοεπιβεβαίωσης ἤ τούς πρόσκαιρους στηριγμούς τῆς ἔξωθεν ἀναγνώρισης. Εἴτε ἀπό ἀρχοντικές γενιές προερχόμενοι, εἴτε ταπεινοί καί ἄσημοι χωρικοί ὄντες, μόνο τό θαῦμα τῆς πνευματικῆς τους ἐν Χριστῷ ἀλλοίωσης κράτησαν ἀτίμητο θησαύρισμα καί κατεῖχαν τεκμήριο θείας ἀξίας.

Ἔτσι ἔζησαν ταπεινά καί γνήσια καί πέθαναν ἡρωικά, φιλιωμένοι μέ τό Θεό, τούς ἀνθρώπους καί τήν κτίση.

Ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Τρύφων εἶναι παράδειγμα ἰδανικό αὐτῆς τῆς θείας μυστικῆς φιλίωσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τά λογικά ὄντα καί τήν ἄλογη φύση. Καταγόταν ἀπό τή Λάμψακο τῆς Φρυγίας καί, βοσκόντας χῆνες μέσα στό φυσικό περιβάλλον τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, δέ στερήθηκε, ἐξαιτίας τῆς εὐτελοῦς τέχνης του, τοῦ ἐμπλησμοῦ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος. Ἔτσι ἔλαβε τό χάρισμα καί ἐν ζωῇ νά βοηθά τούς ἀνθρώπους στά λυπηρά ζητήματα πού ἀφορουσαν τά ζῶα τους καί τά κτήματά τους, ἀλλά καί μετά τό μαρτυρικό του θάνατο νά εἶναι καταφυγή τους σέ κάθε σχετική ἀνάγκη μέ τά ἀποδιδόμενα σ' αὐτόν εὐχετικά καί ἐξορκιστικά παντός κακοῦ τοῦ ευχολογίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄνθρωπος λοιπόν καί δημιουργήματα, ἄνθρωπος καί κτίση ἐπιστρέφουν στή φιλίωση τῆς προπτωπικῆς κατάστασης. Στήν εὐλογία τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ *«ἐργάζεσθαι και φυλάσσειν»* τήν κτίση, πού εἶναι φίλος, ὁ συνοδοιπόρος, ὁ παροχεύς τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου στίς ποικίλες ὑλικές του ἀνάγκες.

Ἡ εγωτική συναρπαγή τοῦ ἀνθρώπου ἀνέτρεψε τήν ὑπαρξιακή ἰσορροπία καί τοῦ ἴδιου, ἀλλά καί τοῦ περιβάλλοντος του. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου τρώγει τόν ἄρτο καί ἐν λύπαις γεννᾶ τά τέκνα του. Ἡ κτίση τραχύνεται, ἀγριεύει, συμπάσχει καί συνοδυνᾶται ἄχρι τοῦ νῦν μέ τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Καί τόν ἐκδικεῖται ἐπιμένοντα στήν πτώση. Καί ὁ ἄνθρωπος γίνεται καί θηριώδης καί δαιμονιώδης ἀφιστάμενος τοῦ Θεοῦ καί ἐμμένοντας στήν προσπάθεια του νά καταχρᾶτα ἀγρίως καί ὄχι νά χρᾶται ταπεινῶς τήν κτίση, νά βιάζει καί ὄχι νά ἐργάζεται αὐτήν, νά κατακυριεύει καί ὄχι νά κυριεύει αὐτῆς, νά τήν προδίδει καί ὄχι νά τή φυλάττει.

Γιαυτό καί ὅσες προσπάθειες κοσμικές γίνονται, στηριγμένες στίς *«ξύλινες»* (σέ θεωρία και πράξη) ἀπολυτότες τῆς σύγχρονης οἰκολογίας, ἀποδίδουν ἀπό πολύ λίγα μέχρι μηδενικά ἀποτελέσματα. Καί τοῦτο γιατί στηρίζονται στήν ἐκζήτηση τοῦ σεβασμοῦ πρός τήν κτίση, παραγνωρίζοντας ὅμως ὅτι κοντράρονται ἀναπότρεπτα μέ τίς ἐμπαθεῖς ἐξουσιαστικές τάσεις παράχρησης τῆς δημιουργίας, πού πηγάζουν ἀπό ψυχές χωρίς μετάνοια, χωρίς κάθαρση, χωρίς φωτισμό, χωρίς ἀγάπη.

Μόνο ἡ ἁγιότητα καί τό ἦθος της, ὅπως τό βλέπουμε νά διαζωγραφεῖται στά χαρίσματα τοῦ μνημονευόμενου ἁγίου μάρτυρα Τρύφωνα, ἔχει τή δυνατότητα χαρισματικά νά διδάξει τήν ἀληθή οἰκολογία, τή γνήσια ἀγαπητική μέριμνα τοῦ ἀνθρώπου γιά τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Νά φιλιώσει θεϊκά τό λογικό μέ τό ἄλογο. Νά ἰσσοροπήσει τίς διττές ἀνάγκες τοῦ δισύνθετου ἀνθρώπου. Νά ξεπεράσει τίς ἰδεαλιστικές καί τίς ὑλιστικες ἀπολυτότητες. Νά γκρεμίσει μέσα στή θεοποιό ἀλλοίωση τῆς ἁγιότητας τήν τάση τῆς ἐμπαθοῦς ὑλοποίησης τοῦ Θεοῦ ἤ τῆς πλανερῆς θεοποίησης τῆς ὕλης. Νά καταθέσει βιωματικά τήν ἀλήθεια ὅτι τό σῶμα δέν εἶναι ἡ φυλακή μιᾶς ξένης ἀθάνατης ψυχῆς, ἀλλά σύζηγος ἑνός οἰκείου πνευματικοῦ στοιχείου. Νά δεηθεῖ γνήσια πρός τό Δημιουργό *«ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καί καιρῶν εἰρήνικῶν»*. Νά δώσει ὅλες τίς καλές προϋποθέσεις γιά νά ζήσει για να ζήσει ὁ κόσμος!

Ἡ μνήμη του τιμᾶται τήν 1 Φεβρουαρίου.

«Εὐαγγέλιο καί Πατριωτισμός»

Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀναστασίου Παρούτογλου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Κατά τά τελευταία χρόνια ἔχουν εἰσχωρήσει καί στήν πατρίδα μας ἀρχές καί διακηρύξεις πρωτόγνωρες, ὥστε νά ἀμφισβητεῖται ἡ ἐθνική ταυτότητα καί ὁ πατριωτισμός κάθε ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν, μάλιστα, τά ἐλεύθερα πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, πού δέν δεσμεύονται καί δέν φαλκιδεύονται ἀπό ἕνα μικρό κομμάτι γῆς, ἀλλά ἁπλώνονται παντοῦ, σέ ὁλόκληρη τήν ὑφήλιο, γενόμενοι πρωτοπόροι μιᾶς νέας καταστάσεως πραγμάτων. Οἱ ὑποστηρικτές αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, δέν κάνουν τίποτε ἄλλο, παρά νά διακηρύττουν, ὅτι θά πρέπει νά μήν ὑπάρχουν ὅρια ἐθνῶν καί κρατῶν καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά μήν ἔχουν ἰδιαίτερη πατρίδα, ἀλλά νά ἀναγνωρίζουν ὡς πατρίδα τήν οἰκουμένη. Νά εἶναι μέ δύο λόγια διεθνιστές. Τέτοιοι εἶναι οἱ ἀπάτριδες χιλιαστές, οἱ μαρξιστές, οἱ κάθε εἴδους δῆθεν προοδευτικοί ἀπό ὅλες τίς πολιτικές ἀποχρώσεις.

Ἔχουμε ὅμως καί τήν ἄκρως ἀντίθετη ἀρχή, ὁρισμένων κρατῶν πού ἀπέβλεπαν καί ἤθελαν *«πάσῃ θυσίᾳ»* νά ὑποτάξουν στό ἅρμα τους ὅλα τά ὑπόλοιπα ἔθνη, μέ τήν ἔπαρση καί ἀλαζονεία, ὅτι αὐτοί ἀποτελοῦν τήν Ἀρία καί ἐκλεκτή φυλή καί ὀφείλουν, οἱ πάντες νά ἀφομοιωθοῦν ἀπ᾽ αὐτό τό τεράστιο καί ὁρμητικό ρεῦμα.

Αὐτή ἡ κίνηση χαρακτηρίζεται καί εἶναι σωβινισμός, γιατί δέν ἀναγνωρίζει καμία ἄλλη φυλή ἀπό τή δική της καί δέν σέβεται καμία ἀνθρώπινη προσωπικότητα, ἐφ᾽ ὅσον δέν προέρχεται ἀπό τό χῶρο τό δικό της. Αὐτό ἔγινε μέ τόν Φασισμό καί τό Ναζισμό.

Οἱ διεθνιστές καί οἱ ἀπάτριδες ἰσχυρίζονται ὅτι ὑποστηρίζουν ἀορίστως καί ἀφηρημένα τό συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητας, γιατί τάχα ὁ ἐθνοπατρίδης περιορίζεται ἀποκλειστικά στά ὅρια τῆς πατρίδας του. Πόσο ὅμως σαθρό καί ἀστήρικτο εἶναι τό ἐπιχείρημα ὅτι τάχα ἡ φιλοπατρία, ὄχι ἡ νοσηρή, ἀλλά ἡ ὑγιής, ἀντιτίθεται στό συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητας, ἀποδεικνύεται ἀπό τό παράδειγμα τῶν Ἑλλήνων.

Ὅλοι οἱ φιλόσοφοι, ὅλοι οἱ διανοούμενοι κι αὐτός ἀκόμη ὁ Νίτσε, δέν ἀρνεῖται τή μεγάλη προσφορά τῆς Ἑλλάδος στήν πρόοδο καί τόν πολιτισμό τῆς ἀνθρωπότητας. Ὅλοι ὑμνοῦν καί θαυμάζουν τόν ἀρχαῖο Ἑλληνικό πολιτισμό, στόν ὁποῖο πολλά ὀφείλουν ὅλα τά ἔθνη, ὅλες οἱ πατρίδες τοῦ κόσμου. Κι ὅμως, ἐδῶ εἶναι τό θαυμαστό. Οἱ Ἕλληνες πού προσέφεραν τόσα πολλά στόν πολιτισμό, εἶχαν βαθύτατο πατριωτικό συναίσθημα. Δέν εἶχαν, βέβαια, ἁρπακτικές καί κατακτητικές διαθέσεις, ἀγαποῦσαν ὅμως τήν πατρίδα τους καί θυσιάζονταν γι᾽ αὐτήν. Καμία ἄλλη φιλολογία δέν ἔχει νά ἐπιδείξει τόσα ἡρωικά ἔπη καί τόσους παιᾶνες καί διθυράμβους καί τραγωδίες ἐμπνευσμένες ἀπό τήν πρός τήν πατρίδα αγάπη, ὅσον ἡ Ἑλληνική.

Ἡ Ὀδύσσεια τοῦ Ὁμήρου εἶναι ἡ πλέον ἀπαράμιλλη ἀπεικόνιση τῆς βαθιᾶς νοσταλγίας τοῦ ἥρωος γιά τήν ἐπιστροφή στήν πατρίδα -τήν Ἰθάκη - χάριν τῆς ὁποίας ἀγωνίζεται σκληρά ἐπί δέκα ἔτη. Ὁ Πλάτων ὅταν ὁμιλεί γιά τήν πατρίδα σκιρτᾶ ἀπό σεβασμό κι εὐγνωμοσύνη. *«Μητρός τε καί πατρός καί τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερον ἐστίν ἡ πατρίς καί σεμνώτερον καί ἁγιώτερον»*. Ἐπάνω, λοιπόν, ἀπό τήν ἀξία «*οἰκογένεια*» εὑρίσκεται ἡ ἀξία «*πατρίς*».Ὁ Πίνδαρος ὑμνεῖ τήν πρώτη πόλη τῆς πατρίδος του, *«τάς κλεινάς Ἀθήνας»*. Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει τήν απάντηση πού ἔδωσαν οἱ Ἀθηναῖοι στούς πρέσβεις τῶν Περσῶν, ὅταν ἐξήτησαν πλήρη ὑποταγή. *«Τότε οἱ Ἀθηναῖοι θά προσφέρουν γῆ καί ὕδωρ στούς Πέρσες, ὅταν ὁ ἥλιος μεταβάλλει τήν τροχιά του»*.

Ἀλλά καί ἡ φιλοπατρία τῶν Ἑλλήνων κατά τούς Βυζαντινούς χρόνους, σέ τί ἐμπόδισε τή δημιουργία τοῦ ὑπέροχου ἐκείνου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπί χίλια ὁλόκληρα ἔτη, φώτιζε ὅλο τόν κόσμο; Καί μήπως δέν ἀναγνωρίζουν σήμερα ὅλοι οἱ κορυφαῖοι ξένοι Βυζαντινολόγοι, ὅτι ἡ αὐτοθυσία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου πού ἀντιμετώπιζαν τά κύματα τῶν βαρβάρων, ἔσωσε τόν πολιτισμό καί τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τόν ἐκβαρβαρισμό; Ἀλλά καί ἡ ἐθνική παλιγγενεσία τό 1821 καί τό *«ΟΧΙ»* καί τό ἔπος τοῦ 1940 ἀποτελοῦν μικρή συμβολή στήν ἐλευθερία ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος; Πόσοι ὕμνοι καί παιᾶνες ἀκούσθηκαν στίς πέντε ἠπείρους γιά τήν αὐτοθυσία τῶν Ἑλλήνων πού εἶναι καρπός τῆς φιλοπατρίας τους; Ὅλες οἱ σελίδες τῆς ἔνδοξης ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐμπνευσμένες καί γραμμένες, ἀπό τό πρός τήν πατρίδα συναίσθημα, γιατί κάθε ἀληθινός Ἕλληνας, ἀνέκαθεν πίστευε καί πιστεύει, ὅτι *«ἡ πατρίς φίλτατον βροτοῖς»*.

Ἐρχόμαστε τώρα στό Εὐαγγέλιο καί πρῶτα στήν Παλαιά Διαθήκη, γιατί ἐδῶ προφητεύεται καί προαναγγέλλεται ὁ Χριστός.

Ὁ Προφήτης Μωϋσῆς στή δεύτερη ὠδή, λέει σαφέστατα, ὅτι οἱ πατρίδες εἶναι στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ: *«Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρε υἱούς Ἀδάμ, ἔστησε ὅρια ἐθνῶν κατά ἀριθμόν ἀγγέλων Θεοῦ (Δευτ. λβ', 8)»*. Ποιός δέν ἐννοεῖ ὅτι οἱ λόγοι αὐτοί ἀποτελοῦν καταδίκη τοῦ διεθνισμοῦ καί ἀναγνώριση τῆς Πατρίδος;

Ἄς ἀνοίξουμε τό Ψαλτήριο. Ὁ 136ος ψαλμός ἀποτελεῖ τό παθητικώτερον, αἰσθηματικώτερον καί φλογερώτερον ὅλων τῶν πατριωτικῶν, τοῦ ψαλτῆρος, ἐλεγειῶν, μέ τοῦ ὁποίου τά βαθύπνοα λόγια ἔκλεισε τούς ὀφθαλμούς *«μακράν τῆς πεφιλημένης του Ἑλλάδος»*, ὁ μέγας διδάσκαλος τοῦ γένους Ἀδαμάντιος Κοραῆς.

Ἀλλά μήπως καί ἡ Καινή Διαθήκη δέν ὁμιλεῖ ἐπανειλημμένα περί πατρίδος; Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος γράφει γιά τόν Κύριο: *«Καί ἐλθών εἰς τήν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτούς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν» (Ματθ. ιγ' 54)*.

Δέν εἶναι χωρίς σημασία τό γεγονός, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὡς μία ἀπό τίς πρῶτες πόλεις, πού ἀρχίζει τήν

διδασκαλία του, ἐπιλέγει καί τήν ἰδιαιτέρα πατρίδα του, τήν Ναζαρέτ *«οὗ ἦν τεθραμμένος»*.

Ὁ Χριστός, κατά τό ἀνθρώπινο, ἀνῆκε στό ἔθνος, στήν πατρίδα τῶν Ἰουδαίων. Οἱ ὁμοεθνεῖς του γνώριζαν καλά, ὅτι ἀγάπησε ὁ Κύριος βαθύτατα τό ἔθνος, στό ὁποῖο γεννήθηκε καί ἀνατράφηκε. Γι' αὐτό, ὅταν τόν παρακάλεσαν νά θεραπεύσει τόν δοῦλο τοῦ Ρωμαίου ἑκατόνταρχου, προκειμένου νά παρακινήσουν περισσότερο τήν εὐσπλαχνία του, εἶπαν, ὅτι ὁ ἑκατόνταρχος ἦταν φίλος τοῦ ἔθνους τους. Μεγάλη στοργή ἔδειξε ὁ Κύριος στούς ὁμοεθνεῖς του, μολονότι ἔβλεπε τήν ἀντίδραση πού πρόβαλαν στό λυτρωτικό του ἔργο. Μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἔδινε πλούσια τήν ἀγάπη του πρός αὐτούς. Λίγες ἡμέρες πρίν τό πάθος του βλέπει τήν Ιερουσαλήμ, τήν πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραήλ. Προβλέπει τήν καταστροφή της καί κλαίει. Ἰδιαίτερη ἀγάπη καί τρυφερότητα δείχνουν οἱ λόγοι του: *«Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ... ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τά τέκνα σου ὅν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τά νοσσία ἑαυτῆς ὑπό τάς πτέρυγας, καί οὐκ ἠθελήσατε». (Ματθ.κγ'37)*.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ ἱκανοποίηση ὁμιλεῖ γιά τήν ἰδιαίτερή του πατρίδα, τήν Ταρσό, πρός τόν Ρωμαῖο χιλίαρχο: *«Εἶπε δέ Παῦλος, ἐγώ ἄνθρωπος μέν εἰμί Ἰουδαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης»*. Αἰσθανόταν τόση ἀγάπη πρός τούς ὁμοεθνεῖς του, ὥστε δέν δίστασε νά γράψει: *«Ηὐχόμην γάρ αὐτός ἐγώ ἀνάθεμα εἶναι ἀπό τοῦ Χριστοῦ ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατά σάρκα, οἵτινες εἰσίν Ἰσραηλῖται» (Ρωμ. η΄ 3)*. Στήν περίφημη δημηγορία του πρός τούς Ἀθηναίους στόν Ἄρειο Πάγο, ὁ Παῦλος δέν κήρυξε κανένα κοσμοπολιτισμό ἤ διεθνισμό. Ἀντίθετα, κατά τρόπο σαφή καί κατηγορηματικό διεκήρυξε, ὅτι ἡ ὕπαρξη τῶν διαφόρων ἐθνῶν εἶναι ἔργο αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μ. Βασίλειος στήν ὁμιλία του, στούς τεσσαράκοντα Μάρτυρες, μεταξύ ἄλλων λέει: *«Οὐκ ἦν μία πατρίς τοῖς ἁγίοις...»*. Εἶχαν δηλαδή τόσο πολύ συνδεθεί μέ τήν πίστη στο Χριστό, ὥστε ὁ καθένας εἶχε τήν πατρίδα του καί τήν ἀγαποῦσε, ταυτόχρονα ὅμως ἀγαποῦσε καί τήν πατρίδα τῶν ἄλλων. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σ' ἐπιστολή του πρός τόν Βασίλειο γράφει: *«... Κοινή δέ πάντων ἡ πατρίς ... τήν πατρίδα τίμησαν καί τῇ ἀρετῇ βοήθησαν αὐτῇ»*. Ἄν θελήσουμε νά ἐμβαθύνουμε περισσότερο στή χριστιανική ἀντίληψη περί πατρίδος, θά μπορούσαμε νά σημειώσουμε τά ἑξῆς χαρακτηριστικά: *«Τό Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστιανισμός, παραδέχεται τήν πατρίδα ὡς κάτι τό ἀγαθό, τό σεβαστό, ὡς μία «αξία»*. Δέν παραδέχεται ὅμως τήν ἀξία αὐτή, ὡς ὑπέρτατη, ἀπόλυτη, ὡς ὑπέρ ἄνω πάσης ἄλλης ἀξίας: ἡ πατρίς εἶναι ἀξία, ἡ ὁποία τοποθετεῖται στήν κλίμακα τῶν ἀξιῶν, παραπάνω ἀπό τήν ἀξία πού λέγεται ἄνθρωπος, πρόσωπο, ἄτομο. Ἡ πατρίδα, εἶναι ἀκόμη ἀνωτέρα καί ἀπό τήν ἀξία πού λέγεται οἰκογένεια. Αὐτή ὅμως ἡ πατρίδα ταυτόχρονα εἶναι καί ἀξία πού εὑρίσκεται κάτω ἀπό τήν ἀξία πού λέγεται *«πίστις»*.

Ἡ ἀγάπη πρός τήν πατρίδα θά ἐκδηλώνεται, ὅπως ἡ χριστιανική πίστη ὁρίζει κι ὄχι ἀντιστρόφως. Ἡ *«πατρίς»* εἶναι ἀξία πού εὑρίσκεται κάτω ἀπό τήν ἀξία τῆς δικαιοσύνης καί ὄχι ὑπεράνω αὐτής. Ἡ ἀντίθετη ἀντίληψη, ὅτι θά κάνω, ὅ,τι συμφέρει στήν πατρίδα μου, ἀδιάφορο ἄν αὐτό εἶναι δίκαιο ἤ ἄδικο, ὁ παράφρων αὐτός σωβινισμός πού παρατηρεῖται κυρίως στούς μεγάλους λαούς, εἶναι ἀντιχριστιανικός. Ποτέ, λοιπόν, ὁ χριστιανισμός δέν κινδύνευε νά παρασυρθεῖ ἀπό τίς ἀντιχριστιανικές θεωρίες, περί ζωτικοῦ χώρου καί προνομιούχου φυλῆς, γιατί διά τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου Παύλου διακήρυττε: *«Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ, πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ.γ',28)*.

Ἡ *«διάστροφος»* αὐτή καλλιέργεια τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος, ἡ τυφλή καί ἀνεξέλεγκτη ἀγάπη πρός τήν πατρίδα, ἐμποδίζει τήν ἀνάπτυξη συνεργασίας καί φιλικῶν δεσμῶν πρός ἄλλες χῶρες καί δημιουργεῖ ἐγωϊστές καί ἀτομιστές πολίτες, οἱ ὁποῖοι τελικά βλάπτουν καί καταστρέφουν τήν πατρίδα τους.

Ὁ Ἕλληνας κατά κανόνα ἀγαπᾶ τήν πατρίδα του, ὅσο ἴσως κανείς πολίτης ἄλλης χώρας. Αὐτό μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία τριῶν χιλιάδων ἐτῶν. Εἶναι ἕτοιμος, ὅταν κληθεῖ, νά θυσιάσει τή ζωή του γιά τήν πατρίδα. Ἡ ἀγάπη ὅμως πρός τήν πατρίδα δέν πρέπει νά ἐκδηλώνεται μόνο σέ περιόδους ἐθνικῶν κινδύνων.

Πῶς μπορεῖ κανείς νά μήν ἐξανίσταται καί νά μήν ἀντιδρᾶ, ὅταν στήν ἐποχή μας δέν ἀκούγονται παρά μόνο οἱ φωνές τῶν δῆθεν προοδευτικῶν καί κουλτουριάρηδων, πού τείνουν νά καταπνίξουν τή φωνή τοῦ γνήσιου κι ἀληθινοῦ πατριώτη, μέ τίς νοθευμένες καί παραχαραγμένες ἀντιλήψεις περί πατριωτισμού;

Αὐτή τήν τάση ἀκολουθοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι, πού θέλουν νά καλυφθοῦν ὡς ἀντιρρησίες συνειδήσεως πίσω ἀπό τά προπετάσματα καπνοῦ τῶν παγκοσμίων ὀργανώσεων περί εἰρήνης καί ἀτομικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἀρνησιπάτριδες καί βρίσκουν ποικίλους τρόπους νά ἀποφεύγουν τό πρός τήν πατρίδα χρέος, εἴτε ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἴτε ἐν καιρῷ πολέμου.

Ἀποκαλοῦν ἐθνικιστές ἐκείνους πού ἔχουν ὁραματισμούς καί προοπτικές γιά τήν πατρίδα καί ἀναλώνουν κάθε ἰκμάδα τῶν δυνάμεών τους, προκειμένου νά διατηρηθοῦν τά ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί νά μήν ἀπεμπολοῦνται καί διαγράφονται οἱ ἀπαραχάρακτες μνῆμες τῶν ξερριζωμένων καί ἀλησμόνητων πατρίδων μέ τή λησμοσύνη καί τήν παραχάραξη τῆς ἱστορίας.

Τί εἶναι, λοιπόν, ἐθνικιστής σύμφωνα μέ τό λεξικό; Αὐτός πού εἶναι ἀποκλειστικά προσηλωμένος στά ἐθνικά ἰδεώδη. Ἔ, λοιπόν, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, προτιμοῦμε καλύτερα νά εἴμαστε ἐθνικιστές παρά διεθνιστές. Ἀλλά πάνω ἀπ' ὅλα προτιμοῦμε νά εἴμαστε γνήσιοι πατριώτες, κι ὅταν παραστεῖ ἀνάγκη νά θυσιάσουμε ἀκόμη καί τή ζωή μας γιά τήν πατρίδα.

Εἶναι καιρός πλέον νά βγοῦμε ἀπό τή μιζέρια καί τήν πτόηση, ἀπό τὸ αἴσθημα τῆς μειονεξίας καί τῆς δειλίας, τί θά ποῦν τάχα οἱ ἄλλοι, πού εἶναι στήν οὐσία ὑποτελεῖς καί ὑπόδουλοι σέ μία σκοπιμότητα. Ἄς γίνουμε, λοιπόν, πρωτοπόροι κι ὄχι οὐραγοί διαφόρων ἰδεῶν καί ἀνούσιων θεωριῶν. Αὐτό τό δικαίωμα, μᾶς τό δίνει ὁ Κύριος μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο *«ξεῖς ἐλευθερία ᾗ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καί μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε»*.

Ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ Ἐπισήμῳ Ἁγιοκατατάξει τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς και Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου ἀνεκοινώθη ἡ, διά τῆς ὕπ ἀριθμ. 613 καί ἀπό 10.7.2013 Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τῆς Ἁγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατάταξις ἐν ταῖς Ἁγιολογικαῖς Δέλτοις τῆς Ἐκκλησίας τῶν μακαρίων Ἱεραρχῶν Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ του Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, καί ὡρίσθη, ὅπως ἑορτάζηται ἡ μνήμη τοῦ μέν Ὁσίου Ἀκακίου τήν 16ην μηνός Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, τοῦ δέ Ὁσίου Δαμασκηνοῦ τήν 27ην μηνός Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Επί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως εἰς τό Ἑορτολόγιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τῶν δύο Ἁγίων πού ἐκλέϊσαν τόν θρόνον τῆς ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης διοργανώθη, μέ πρωτοβουλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Ἰωάννου, Θεολογικόν Συνέδριον, τό ὁποῖον εἶχε ὡς θέμα του τήν ζωήν καί τό ἔργον τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ του Στουδίτου, Ἐπισκοπῶν Λητής καί Ρεντίνης, και με το ὁποῖον ἐξεκίνησε τό τριήμερον κορυφώσεως τῶν λατρευτικῶν καί ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά ἡμῶν Μητρόπολις ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως τῶν δύο Ἁγίων.

Κατά τήν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου ἡ Βυζαντινή Χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναού *«Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης»* μέ ἐπικεφαλῆς τόν μουσικολογιώτατον

κ. Ραφαήλ Ἀσδρέ ἀπέδωσε κατά θαυμαστόν τρόπον ὕμνους καί τροπάρια ἀπό τήν ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ του Στουδίτου.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀνεγνώσθησαν τά Χαιρετιστήρια Μηνύματα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην Ἀρσενιάδην, Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον Ὄσσης καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Πλάτωνα Κρικρήν, Γραμματέα του Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου.

Εἰς τήν κατάμεστον ἀπό κόσμον αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς Λητήν, ὅπου εὑρισκόταν καί ἡ ἕδρα τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης, χαιρετισμόν ἀπηύθυναν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης καί ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Θεόδωρος Καράογλου ἐνῶ μεταξύ των ἄλλων παρέστησαν ὁ Καθηγούμενος τῆς

Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικηφόρος Ψυχλούδης, ἡ Βουλευτής τῶν Ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ὁ Δήμαρχος Ὡραιοκάστρου κ. Δημήτριος Σαραμάντος, ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων Λαγκαδᾶ καί Ὡραιοκάστρου, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς ἐπαρχίας μας μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ταξίαρχον κ. Θεόδωρον Κουλούρην, ἀντιπροσωπεῖαι ἀπό τό Ρώσικον καί τό Βουλγάρικον Προξενεῖον καθώς καί τό Τμῆμα Μετεκπαιδεύσεως Κληρικῶν τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδών «*οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος*» ὡς ἐπίσης καί καθηγηταί τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαγκαδᾶ, τοῦ Ὡραιοκάστρου καί τῆς Θεσσαλονίκης.

Τήν ἔναρξιν τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξε ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος ἐνῶ τήν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τῶν ἐκδηλώσεων ἐπραγματοποίησε ὁ ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης μέ θέμα *«Τό πολυδιάστατον κάλλος τῆς Ἁγιότητος»*.

Κατά τήν πρώτην ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου ὁμίλησαν ἐπικαίρως καί ἀνέπτυξαν τάς ἐνδιαφέρουσας καί καίριας εἰσηγήσεις των, φωτίζοντες ἀγνώστους πλευράς ἀπό τόν βίον, τό ἔργον καί τήν προσωπικότητα τῶν δύο Ἁγίων Ἐπισκόπων της περιοχῆς μας, ὁ Ἐλλογιμώτατος Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἰωάννης Μπάκας ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε τό θέμα: *«Ἀπό τήν Ἐπισκοπήν Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς τήν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ. Ἡ διαμόρφωσις τῶν ὁρίων μιᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας»* μέ τό ὁποῖον ἐπαρουσιάσθη ἐκτενῶς τό ἱστορικόν

πλαίσιον τῆς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης ἀπό τάς πρώτας μαρτυρίας μέχρι σήμερον. Ἐν συνεχείᾳ, ἠκολούθησε ἡ εἰσήγησις τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀθανασίου Κατζιγκᾶ μέ θέμα: *«Το Ὑμνογραφικόν Ἔργον τοῦ Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου»*, ὅπου ἐπαρουσιάσθησαν ἀναλυτικῶς ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι καί οἱ ὕμνοι πού ἔχει γράψει ὁ Ἅγιος Δαμασκηνός. Ἀκολούθως, τόν λόγον εἶχε ὁ Ἐλλογιμώτατος Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Τρύφων Τσομπάνης ὁ ὁποῖος καί ἐπαρουσίασε τό θέμα: *«Δαμασκηνός ο Στουδίτης, ὁ Διάκονος τοῦ Λόγου»*. Εἰς τήν εἰσήγησίν του ὁ κ. Τσομπάνης ἀνεφέρθη εἰς τούς λόγους τοῦ Ἁγίου καί εἰς τό θεάρεστον ἔργον τό ὁποῖον καί ἐπετέλεσε, βοηθῶν, στηρίζων καί ἐνισχύων τήν πίστιν τῶν χριστιανῶν κατά τήν περίοδον τῆς ποιμαντικῆς του δράσεως εἰς τήν ἐπαρχίαν μας, ἀλλά καί μετέπειτα ὡς Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἄρτης.

Μετά τό πέρας τῶν εἰσηγήσεων ἠκολούθησε συζήτησις μέ ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυνε τό κοινόν πρός τούς ὁμιλητάς τῆς πρώτης Συνεδρίας, σχετικάς μέ τά θέματα τά ὁποῖα ἐκεῖνοι ἐκάλυψαν, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἔκλεισε τήν πρώτην ἡμέραν τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου μέ τό ληκτικόν χαιρετισμόν του.

Τήν ἑπομένην ἐπραγματοποιήθη ἡ Β΄ Συνεδρία τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά ἡμῶν Μητρόπολις, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί εἰς συνεργασίαν μέ τήν Διεθνῆ Ἀκαδημίαν Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»*, μέ τήν ὁποίαν ἔκλεισε τό πρῶτον μέρος τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων πρός τιμήν τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, εἰς τό ἑορτολόγιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς δευτέρας ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς, μέ τήν συμμετοχήν ἱερέων τῆς Θεοσώστου ἡμῶν Ἐπαρχίας καί παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν, μεταξύ αὐτῶν καί τοῦ Δημάρχου Ὡραιοκάστρου κ. Δημητρίου Σαραμάντου, ἐκπροσώπων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ὡραιοκάστρου καί ἀντιπροσωπειῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐνορίας τῆς Λητῆς.

Η Β΄ Συνεδρία ἐξεκίνησε μέ τήν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης κ.κ. Ἰγνατίου καί τήν ἀνάγνωσιν τοῦ χαιρετιστηρίου μηνύματος πού ἀπέστειλε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ.κ. Ἱερόθεος, οἱ ὁποῖοι εἶναι καί διάδοχοι του Ἁγίου Δαμασκηνοῦ εἰς τήν παλαιάν Μητρόπολιν Ναυπάκτου καί Ἄρτης. Εἰσηγηταί τῆς Συνεδρίας ἦσαν ὁ Ὁσιολογιώτατος Μοναχός Γέρων Μάξιμος Ἰβηρίτης (Νικολόπουλος) ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα *«ὁ Φυσιολόγος Ἀρχιερεύς, Ἅγιος Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης»*, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος καί Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, Πρωτ. π. Ἀναστάσιος Παρούτογλου, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε σχετικῶς μέ

τό θέμα: *«ο Ἅγιος Ἀκάκιος, Ἐπίσκοπος Λητῆς καί Ρεντίνης»*, καθώς καί ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἀντώνιος Παπαδόπουλος, ἀναπτύσσων τό θέμα σχετικῶς μέ *«τά Δαμασκηνάρια»*.

Ἄξιον ἀναφορᾶς καί τῶν δύο ἡμερῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εἶναι ὅτι ἅπαντες οἱ εἰσηγηταί, ἕκαστος ἀπό τήν πλευράν του, ἐπαρουσίασαν μέ καίριον καί εὔστοχον τρόπον τήν πολυδιάστατον μορφήν καί τό ἔργον τῶν δύο νέων Ἁγίων της Ἐκκλησίας μας ἀναπτύσσοντες καί παρουσιάζοντες λεπτομερείας τοῦ βίου των.

Συγκεκριμένως, ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης μέ ἐναργῆ τρόπον ἐπαρουσίασε τάς διαστάσεις τῆς ἁγιότητός των μέσα εἰς τόν κόσμον καί τήν Ἐκκλησίαν, ὁ Ἐλλογιμώτατος Λέκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Ἰωάννης Μπάκας ἀνεφέρθη εἰς τάς ἱστορικάς πληροφορίας πού ἔχομεν διά τήν διαμόρφωσιν τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῆς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης καί ἀργότερα τῆς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, ἐνῶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀθανάσιος Κατζιγκᾶς κατέθεσε σημαντικάς πληροφορίας διά τήν χειρόγραφον παράδοσιν καί διάσωσιν τῶν ἀκολουθιῶν πού ἔγραψε ὁ Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης, συνεχίζων τήν μεγάλην Στουδίτικην παράδοσιν. Ὁ Ὁσιολογιώτατος Μοναχός Γέρων Μάξιμος Ἰβηρίτης (Νικολόπουλος) ἐτόνισε τό πολυδιάστατον ἔργον διά τήν φύσιν καί τήν φυσιολογίαν τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ, ποῦ ἄφησε μέσα ἀπό τά ἔργα του, ἐνῶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος καί Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, Πρωτ. π. Ἀναστάσιος Παρούτογλου ἀνεφέρθη εἰς τόν Ἅγιον Ἀκάκιον παρουσιάζων ἐνδιαφέροντα καί ἄγνωστα στοιχεῖα περί τῆς

Ὁσιακῆς μορφῆς τοῦ Ἐπισκόπου πού ἐποίμανε τά ὅρια τῆς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης τόν 15ον αἰώνα. Τέλος ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογίας κ. Ἀντώνιος Παπαδόπουλος ἔκανε μίαν

ἐκτενῆ ἀναφοράν εἰς τά Δαμασκηνάρια, δηλαδή τάς ἐπαναλαμβανομένας ἐκδόσεις τοῦ ἔργου τοῦ Δαμασκηνοῦ *«Θησαυρός»*, τό ὁποῖον καί ἐγνώρισε περί τάς πεντήκοντα περίπου ἐκδόσεις εἰς τήν Ἑλλάδα, ἐνῶ παράλληλα ὑπῆρξε καί τό στήριγμα τῆς Πίστεως εἰς ὅλας τάς Βαλκανικάς χώρας καί τοῦ ὑπόδουλου λαοῦ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἔκλεισε μέ τόν ληκτικόν χαιρετισμόν του τάς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἐκφράζων τά εὐχαριστίας του πρός τούς συμμετέχοντας ὁμιλητάς του συνεδρίου διά τάς τόσον οὐσιαστικάς πληροφορίας πού κατέθεσαν διά τήν ζωήν καί τό ἔργον τῶν δύο Ἁγίων, ἐνῶ παράλληλα ἐξέφρασε τήν ὀδύνην καί τήν θλίψιν του διά τήν ἐπιχειρουμένην ἐν Ἑλλάδι νομιμοποίησιν τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων, τονίζων ὅτι δέν ἐπιτρέπεται εἰς μίαν χώραν μέ παράδοσιν καί χρηστά ἤθη, εἰς μίαν χώραν πού ἔδωσε τά φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τήν ἀνθρωπότητα νά συζητᾶ αὐτά τά ἀνούσια, ἀπρεπῆ καί προσβλητικά διά τόν ἄνθρωπον πράγματα, τά ὁποῖα ἀντιστρατεύονται τήν δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ καί παράλληλα προσβάλλουν τόν ἄνθρωπον ὡς *«κατ᾽ εἰκόνα καί καθ᾽ ὁμοίωσιν»* τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἄποψις καί θέσις πού ἐξέφρασε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κατεχειροκροτήθη ἀπό τούς παρισταμένους σύνεδρους

ἐνῶ ὁμοφώνως καί διά βοῆς κατεγράφη καί ὡς ψήφισμα εἰς τά πρακτικά του Συνεδρίου.

Τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, 26 τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2013, ἐτελέσθη μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπειαν ἡ Ἱερά Ἀκολουθία τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως εἰς τό Ἑορτολόγιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησιᾶς τῶν Ἁγίων Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης καί ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποιήθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Δαμασκήνου, χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησε τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί συγχοροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης κ.κ. Ἰγνατίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Τελετῆς τῆς Ἁγιοκατατάξεως καί τοῦ Μέγα Πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ, παρέστησαν οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἰβήρων – Ἁγίου Ὄρους Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ναθαναήλ, τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος Ψυχλούδης, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος - Μελλισσοχωρίου Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Κεχαγιόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος–Πέντε Βρύσεων

Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰσαάκ Τσαπόγλου, καθώς καί ὁ πρ. Πρωτεπιστάτης τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Ὁσιολογιώτατος μοναχός Γέρων Μάξιμος Ἰβηρήτης, ἡ Βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Ὡραιοκάστρου

μέ ἐπικεφαλῆς τήν κα Δελπτάλα Δάφνην, τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί Σωμάτων Ἀσφαλείας μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητήν τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας, Ταξίαρχον κ. Θεόδωρον Κουλούρην καί τόν Διοικητήν της 194ΜΠΕΠ (MLRS), Ἀντισυνταγματάρχην (ΠΒ) κ. Δημήτριον Γούδαν, ὁ πρ. Περιφεριάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, ἀντιπροσωπεῖαι Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαγκαδᾶ, τοῦ Ὡραιοκάστρου καί τῆς Θεσσαλονίκης καθώς καί πλῆθος πιστῶν πού κατέκλεισαν τόν Ἱερόν Ναόν διά νά τιμήσουν καί νά μετέχουν εἰς τήν χαράν τῆς τοπικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἁγιοκατατάξεως τῶν δύο νέων τοπικῶν μας Ἁγίων.

Ἐπίκεντρον των ἑόρτιων ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς, ἡ ἐνορία τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἡ ἕδρα τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης πού ἐποίμαναν θεοφιλῶς οἱ νέοι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀκάκιος καί Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης τόν 15ον καί 16ον αἰώνα ἀντιστοίχως.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως ἀνεγνώσθη ἀπό τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Πλάτωνα Κρικρήν, Γραμματέα του Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, ἡ Συνοδικῆς Πράξις τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου ὅπου καταγράφονται ἐπισήμως εἰς τάς Ἁγιολογικάς Δέλτους οἱ Ἅγιοι Ἀκάκιος καί Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης καί ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποιήθη ὁ καθαγιασμός τῶν νέων εἰκόνων ὅπου ἱστοροῦνται οἱ Ἅγιοι Ἐπίσκοποι Λητῆς καί Ρεντίνης, ἀπό τόν Παναγιωτάτον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμον, πού ἀνέγνωσε καί τήν σχετικήν εὐχήν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καί ἀπό τούς συγ-

χοροστατούντας Ἀρχιερεῖς Ἄρτης κ.κ. Ἰγνάτιον, Θερμῶν κ.κ. Δημήτριον καί Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννην.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Παναγιωτάτος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος ἐξέφρασε τήν χαράν του διά τήν πραγματοποίησιν τῆς Ἁγιοκατατάξεως τῶν δύο νέων Ἁγίων της Ἐκκλησίας μας, ἐνῶ παράλληλα ὁμίλισε «περί Ἁγιολογίας» καί περί τοῦ «*Ἁγίου*» τονίζων ὅτι ἡ λέξις «*Ἅγιος*» ἔχει τό ξεχωριστόν γνώρισμα ὅτι ἀπό τήν μίαν πλευράν δι᾽ αὐτούς πού δέν ἀποδέχονται τόν Θεόν εἶναι τρομακτικόν στοιχεῖον καί ἀπό τήν ἄλλην πλευράν εἶναι τό μυστηριακόν, τό φιλάν-

θρωπον, τό εἰρηνικόν πού μας ἐξοικειώνει καί μας φέρνει κοντά εἰς τόν Θεόν, ὥστε νά μποροῦμε νά πραγματοποιῶμεν αὐτά τά ὁποῖα ἡ Πίστις μας, μᾶς ἔχει διδάξει μέσῳ τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Παραδόσεως. Εἰς κάθε ἄνθρωπον καί εἰς ὅλον τόν κόσμον ὑπάρχει μιά τάσις νά ἀνακαλύπτῃ εἰς τήν ζωήν του κάτι πού θά τοῦ ἐξασφαλίζει τήν σιγουριᾶν. Ἡ ἀξιολογότερη ἐξ αὐτῶν τάσις καί ἡ σπουδαιότερη προδιάθεσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἶναι ἡ τάσις πρός τήν βίωσιν τῆς ἀξίας τοῦ *«Ἁγίου»*. Ἡ ἀξία τοῦ *«Ἁγίου»* ἐρευνᾶται εἰδικῶς ἀπό τήν φιλοσοφίαν τῆς Θρησκείας, καί ἑπομένως ἄλλαι τάσεις ἐρευνῶνται ἀπό τήν ἠθικήν καί ἀπό ἄλλα πνευματικά θέματα καί παραμέτρους πού ὑπάρχουν εἰς τόν ἀνθρώπινον βίον. Ἡ θρησκεία ἐμπειρικῶς παρουσιάζεται ὡς ἡ βάσις τοῦ *«Ἁγίου»*. Δέν μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι εἴμεθα *«Ἅγιοι»* ἤ ὅτι ἔχομεν ἀρετήν ἀνεξαρτήτως ἀπό τήν Θρησκείαν μας. Ἡμεῖς μέσα ἀπό τό Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου καί μέσα ἀπό τούς Βίους τῶν Ἁγίων καί

τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας μποροῦμε νά προσεγγίσωμεν καί νά πᾶμε εἰς τό «*Ἅγιον*» καί μέ αὐτό τόν τρόπον ὄχι μόνον θά σωθοῦμε ἀλλά προπαντός θά μείνομεν κοντά εἰς τόν Θεόν, πού εἶναι καί τό μέγιστον θέλημά Του.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατά τήν σύντομον προσλαλιᾶν του ἐξέφρασε τάς εὐγνωμόνους εὐχαριστίας του πρός τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον καί τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον, διότι μέ τήν ἀποστολήν τῶν μνημάτων τους πού ἀνεγνώσθησαν κατά τό Θεολογικόν Συνέδριον ἀλλά καί μέ τάς πεφωτισμένας ἐνεργείας των, συνήργησαν οὕτως ὥστε διά τῆς Ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως τῶν Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου νά ἔχομεν σήμερον αὐτήν τήν εὐλογημένην στιγμήν εἰς τήν ταπεινήν ἡμῶν ἐπαρχείαν. Δέν παρέλειψε, νά εὐχαριστήσῃ καί τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, Καθηγουμένους καί ἱερεῖς, καθώς καί τό εὐλαβές Ἐκκλησίασμα τό ὁποῖον προσῆλθε ἀθρόως διά νά τιμήσῃ τούς δύο νέους Ἁγίους της Ἁγίας ἡμῶν

Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μέ τό Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐκορυφώθησαν αἱ ἐόρτιοι λατρευτικαί καί ἐπιστημονικαί ἐκδηλώσεις πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά ἡμῶν Μητρόπολις ἐπί τῇ εὐκαρίᾳ τῆς ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως εἰς τό Ἑορτολόγιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τῶν Ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς, τήν 27ην Νοεμβρίου, ἡμέραν κατά τήν ὁποίαν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἑορτάζει τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου Ἐπισκόπου Λητῆς καί Ρεντίνης (ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀκακίου ὡρίσθη νά ἑορτάζῃ τήν 16ην Αὐγούστου),

προεξῆρχε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, συμπαραστατούμενος ἀπό τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολον, Ἄρτης κ.κ. Ἰγνάτιον, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε καί εἰς τόν Ὄρθρον, Δράμας κ.κ. Παῦλον, Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονα, τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Θερμῶν κ.κ. Δημήτριον καί τόν ἐπιχώριον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην, δί' ἐνεργειῶν τοῦ ὁποίου, ἀνεγράφησαν τά ὀνόματα τῶν Ἁγίων Ἐπισκόπων εἰς τό Ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας.

Παρέστησαν, ἐπίσης, οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἰβήρων-Ἁγίου Ὄρους, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ναθαναήλ, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησε καί τήν Ἱεράν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰωσήφ, τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος Ψυχλούδης, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος - Μελλισσοχωρίου Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Κεχαγιόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος – Πέντε Βρύσεων Πανοσι-

ολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰσαάκ Τσαπόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας-Θεσσαλονίκης καί Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ι.Μ.Θ. Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Δαβίδ Τζιουμάκας, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πλάτων Κρικρής Γραμματεύς τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου καθώς καί ὁ πρ. Πρωτεπιστάτης τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ὁσιολογιώτατος μοναχός Γέρων Μάξιμος Ἰβηρίτης.

Μεταξύ των πιστῶν πού προσῆλθον διά νά τιμήσουν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ, ἡ ὁποία καί ἑορτάσθη διά πρώτην φοράν, ἦσαν ὁ Δήμαρχος Ὡραιοκάστρου κ. Δημήτριος Σαραμάντος, ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Ὡραιοκάστρου μέ ἐπικεφαλῆς τήν κα Δελπτάλα Δάφνην, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής του Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν νόσον τοῦ Altzheimer κ. Σταύρος Μπαλογιαννης, Καθηγηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., πλῆθος μαθητῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαγκαδᾶ, τοῦ Ὡραιοκάστρου καί τῆς Θεσσαλονίκης, πολλοί

ἱερεῖς, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖαι μοναχῶν καί μοναζουσῶν ἀπό τάς Ἱεράς Μονάς τῆς ἐπαρχίας, ἐνῶ τά ἀναλόγια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐκόσμησαν μέ τήν παρουσίαν των ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ, μουσικολογιώτατος κ. Ραφαήλ Ἀσδρές πλαισιούμενος ἀπό τά μέλη τῆς Βυζαντινῆς χορωδίας *«Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης»*.

Κατά τήν ὁμιλίαν του ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος καί ἐξεπροσώπησε τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνεφέρθη μέ τόν πάντα μεστόν καί εὔστοχον λόγον του εἰς τήν Εὐαγγελικήν Περικοπήν τονίζων τό χωρίον «μία ποίμνη, εἷς ποιμήν», ἀναφερόμενος εἰς τήν παγκοσμιοποίησιν τῶν πάντων πού θέλουν νά μᾶς ἐπιβάλουν.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας κατά τήν σύντομον προσλαλιᾶν του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης, ἐξέφρασε διά μίαν ἀκόμη φορᾶν τάς θερμάς εὐχαριστίας του, ζητῶν ἀπό τόν Παναγιώτα-

τον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμον νά μεταφέρῃ τάς βαθυτάτας εὐχαριστίας του πρός τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον καί πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον, διότι μέ τάς πεφωτισμένας ἐνέργειάς των, συνήργησαν οὕτως ὥστε διά τῆς ἐπισήμου Ἁγιοκατατάξεως τῶν Ἀκακίου καί Δαμασκηνοῦ του Στουδίτου, Ἐπισκόπων Λητῆς καί Ρεντίνης, νά ἔχομεν σημερον αὐτήν τήν μεγάλην καί εὐλογημένην στιγμήν εἰς τήν ταπεινήν ἡμῶν ἐπαρχείαν. Ἀπευθυνόμενος πρός τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἀλλά καί πρός τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον ἀπό τάς ἐπαρχίας των, ὥστε νά τιμήσουν καί αὐτοί τό σπουδαῖον αὐτό γεγονός, τούς εὐχαρίστησε καί τούς ἐπέδωσε τήν Ἀνωτάτην Τιμητικήν Διάκρισιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, τό Χρυσοῦν Μετάλλιον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τό ὁποῖον φέρει ἐπιχαραγμένον τόν Σταυρόν Εὐλογίας τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθησαν ἀπό τόν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμον,

παρουσίᾳ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας εἰς Θεσσαλονίκην κ. Τουγρούλ Μπιλτεκίν, τοῦ Δημάρχου Ὡραιοκάστρου, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τά ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισμένου Ἐπισκοπείου τῆς Λητῆς, τό ὁποῖον εἶχε καταστραφῆ ἀπό τόν σεισμόν τῆς Θεσσαλονίκης τό 1978, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κειμηλιαρχείου τῆς Λητῆς, ὅπου ὁ ἐπισκέπτης μπορεῖ νά θαυμάσῃ μίαν πλουσίαν συλλογήν ἀπό εἰκόνας καί κειμήλια πού φυλάσσονται εἰς τήν παλαιάν καί μέ μακραίωνον ἱστορίαν ἐνορίαν τῆς Λητῆς, ἐνῶ παράλληλα μπορεῖ νά δεῖ καί μίαν κρύπτην τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καθώς καί τόν χῶρον ὅπου συμφώνως πρός τήν παράδοσιν καί τά γραπτά κείμενα οἱ Μακεδονομάχοι ἐφύλαττον τά ὅπλα των.

Τέλος, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά προσκυνήσουν τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς νά δοῦν τό ἁγίασμα πού ὑπάρχει ἐντός του Ἱεροῦ Βήματος καθώς καί τούς χώρους τοῦ Ἐπισκοπείου καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κειμηλιαρχείου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων διά τήν ἑορτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Μέ τήν δέουσαν ἐκκλησιαστικήν μεγαλοπρέπειαν πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονή Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους τήν Κοίμησιν καί τήν εἰς οὐρανούς Μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

Κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ναθαναήλ, τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ἄνθιμος, ἐνῶ συμμετεῖχαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Παλμύρας κ.κ. Ἰωάννης.

Τήν Τρίτην, 27 Αὐγούστου (14 Αὐγούστου μέ τό παλαιόν ἡμερολόγιον), τό πρωί, ἔγινε ἡ ὑποδοχή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων, ἀπό τόν Ἡγουμενεύοντα εἰς τήν πανήγυριν (κατά τό ἀρχαῖον ἔθος) Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Πρόδρομον, τόν Ἡγούμενον Ἀρχιμ. κ. Ναθαναήλ, τούς ἀδελφούς της Ἱερᾶς Μονῆς καθώς καί τούς προσκυνητάς.

Τό ἀπόγευμα ἐτελέσθη ἡ Ἱερά Παράκλησις χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, κ. Ἀνθίμου καί συμπροσευχόμενου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, κ.κ. Ἰωάννου καί ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταφορά τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Πορταϊτίσσης ἀπό τό Παρεκκλήσιον ὅπου εὑρίσκεται καθ' ὅλον το ἔτος, εἰς τό Καθολικόν ὅπου ἐτελέσθη ὁ Μικρός Ἑσπερινός μετά τῆς Ἱερᾶς Παρακλήσεως.

Μετά τό δεῖπνον ἄρχισε ἡ ὁλονύκτιος Ἱερά Ἀγρυπνία ἡ ὁποία ἐτελέσθη κατά τό τυπικόν του Ἁγίου Ὄρους καί ἡ ὁποία καί ὁλοκληρώθη μέ τήν Θείαν Λειτουργίαν τάς πρώτας πρωϊνάς ὥρας.

Ἀξίζει νά τονίσωμεν τό γεγονός ὅτι δι' ἀκόμη μίαν φοράν περίπου δυό χιλιάδας προσκυνητῶν κατέφθασαν εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγίας καί συγκεκριμένως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἰβήρων διά νά ἑορτάσουν τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καί νά προσκυνήσουν τήν Χάριν Της.

Ἐπίσημος Ἁγιοκατατάξις Ἁγίου Δαυΐδ τοῦ Βασιλέως, τελευταίου αὐτοκράτορος τῆς Τραπεζοῦντος

Μέ τήν πρέπουσα τιμήν καί μέ βαθείαν εὐλάβειαν ἑόρτασε ὁ πιστός λαός τῆς Δράμας διά πρώτην φοράν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Δαυίδ τοῦ Βασιλέως, τελευταίου αὐτοκράτορος τῆς Τραπεζοῦντος, τῶν τριῶν τέκνων του Βασιλείου, Μανουήλ, Γεωργίου, καί τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀλεξίου.

Τήν Κυριακήν, 3 Νοεμβρίου 2013, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου-Δράμας ἐτελέσθη ὁ Ὄρθρος, ἡ εἰδική Ἀκολουθία ἐπί τῇ Ἁγιοκατατάξει καί πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου, ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀρκαλοχωρίου κ. Ἀνδρέα, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.Ἰωαννου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ.Νεκταρίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ κ. Βαρθολομαίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κ. Παύλου, προνοίᾳ τοῦ ὁποίου κατετάχθη εἰς τό ἐπίσημον Ἁγιολόγιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ τῆς Τραπεζοῦντος Δαυίδ καί τά τρία αὐτοῦ τέκνα Βασίλειος, Μανουήλ, Γεώργιος.

Προς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργία ἐτελέσθη Μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων Αὐτοκρατόρων τῆς Τραπεζοῦντος.

Εἰς κατανυκτικήν ἀτμόσφαιραν καί συμφώνως πρός τήν τάξιν καί τήν παράδοσιν τῆς Πρωτοθρόνου Μεγάλης Ἐκκλησίας ἑορτάσθη εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἡ ἑορτή τῆς νέας Ἰνδικτιῶνος καθώς καί ἡ ἑορτή τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἡ ἱερά εἰκών τῆς Ὁποίας φυλάσσεται εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Νά σημειωθῇ ὅτι ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους εἶναι ἀφιερωμένη ἀπό τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον εἰς τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν εὐαισθητοποίησιν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης διά τήν διαφύλαξιν τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.

Τήν Κυριακήν, 1ην Σεπτεμβρίου 2013, ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ἐχοροστάτησε κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν πού ἐτελέσθη εἰς τόν Πατριαρχικόν Ναόν εἰς τό Φανάριον, συγχοροστατούντων τῶν Μητροπολιτῶν Γέροντος Νικαίας Κωνσταντίνου, Γέροντος Χαλκηδόνος Ἀθανασίου, Γέροντος Δέρκων Ἀποστόλου, Σικάγου Ἰακώβου, Πέργης Εὐαγγέλου, Θεοδωρουπόλεως Γερμανοῦ, Τρανουπόλεως Γερμανοῦ, Καρπάθου καί Κάσου Ἀμβροσίου, Ἴμβρου καί Τενέδου Κυρίλλου, Πριγκηπωνήσων Ἰακώβου, Προικοννήσου Ἰωσήφ, Φιλαδελφείας Μελίτωνος, Σεβαστείας Δημητρίου,

Μυριοφύτου καί Περιστάσεως Εἰρηναίου, Μύρων Χρυσοστόμου, Σασίμων Γενναδίου, Ἰκονίου Θεολήπτου, Νέας Ἱερσέης Εὐαγγέλου, Ρόδου Κυρίλλου, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνοῦ, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννου, Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου Στεφάνου, Προύσης Ἐλπιδοφόρου, Σιγκαπούρης Κωνσταντίνου, Αὐστρίας Ἀρσενίου καί Κυδωνιῶν Ἀθηναγόρου.

Μετά τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀρχιμ.Βαρθολομαῖος, ἀνέγνωσε, ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Ἄμβωνος τό Μήνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διά τήν ἡμέραν προσευχῶν ὑπέρ τῆς προστασίας τῆς κτίσεως.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος Νεκτάριος, Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τήν Πόλιν, ὁ Ἐπίσκοπος Θερμῶν Δημήτριος, ὁ Πρέσβυς Νικόλαος Ματθιουδάκης, Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν Πόλιν, ὁ Πρίγκιψ Παῦλος τῆς Ρουμανίας, μαζί μέ τήν σύζυγόν του Πριγκίπισσα Λίαν, πιστοί ἀπό τήν Πόλιν καί προσκυνηταί ἀπό τό ἐξωτερικόν.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀνεγνώσθη ἀπό τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην ἡ καθιερωμένη εὐχή καί ἡ Πράξις τῆς νέας Ζ᾽ Ἰνδικτιῶνος, τήν ὁποίαν ἐν συναχείᾳ ὑπέγραψε. Ἀκολούθως, ὑπέγραψαν οἱ Ἱεράρχαι πού συγχοροστάτησαν μέ τόν Πατριάρχην εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

Ἡ ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Θεοσκεπάστου-Σοχοῦ

Ἡ μεγάλη Θεομητορική ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου ἑορτάσθη εἰς κλίμα κατανύξεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Θεοσκεπάστου-Σοχοῦ, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ μετόχιον τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Δοχειαρίου -Ἁγίου Ὄρους.

Τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐτελέσθηκε συμφώνως πρός τό Ἁγιορείτικον Τυπικόν, προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐνῶ ἔλαβαν μέρος εἰς αὐτήν οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ζωοδόχου Πηγῆς Λογγοβάρδας-Πάρου, Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Πῆχος, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος–Σοχοῦ π. Ἰωαννίκιος Κοτσώνης καί Ἁγίας Τριάδος-Πέντε Βρύσεων, π. Ἰσαάκ Τσαπόγλου, ἐνῶ παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δοχειαρίου–Αγιου Ὄρους Ἀρχιμ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Πνευματικός της Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Θεοσκεπάστου.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του πρός τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τό νόημα τῆς σημερινῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου της Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τονίζων ἰδιαιτέρως τό μεγάλον ζήτημα τῶν ἀμβλώσεων καί σημειώνων χαρακτηριστικῶς ὅτι ἡ τεκνοποιία ἀποτελεῖ μεγάλην εὐλογίαν ἀπό τόν Θεόν.

Μετά τό πέρας τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, συνοδείᾳ πλήθους προσκυνητῶν πού προσῆλθον ἀπό ὅλα τα μέρη τῆς Ἑλλάδος διά νά προσκυνήσουν καί νά λάβουν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Γοργοϋπηκόου πού ἦλθε ὅπως κάθε χρόνον ἀπό τήν Ἱεράν Μονήν Δοχειαρίου-Ἁγίου Ὄρους διά τήν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προεξῆρχε τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος, ἡ ὁποία ἐτελέσθη πέριξ της Ἱερᾶς Μονῆς, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ παρετέθη πανηγυρική τράπεζα.

Ὁ Τίμιος Σταυρός από τήν Ἱεράν Μονήν Ξηροποτάμου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελλισοχωρίου

Τό ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 13 Σεπτεμβρίου 2013, καί μέ κάθε λαμπρότητα καί ἐπισημότητα ἐπραγματοποιήθη εἰς τήν κεντρικήν πλατείαν τοῦ Μελισσοχωρίου ἡ ὑποδοχή τοῦ Τιμίου Ξύλου, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου–Ἁγίου Ὄρους.

Τό Τίμιον Ξύλον, τό ὁποῖον ἐκόμισε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωσήφ, ὑπεδέχθη εἰς τήν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν καί προσκυνητῶν κεντρικήν πλατείαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Εἰς τάς ἑορτίους ἐκδηλώσεις παρέστησαν οἱ βουλευταί τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, τῶν Ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων κα Σταυρούλα Ξουλίδου καί Δημοκρατικῆς Ἀριστερᾶς κα Κατερίνα Μάρκου, ὁ Δήμαρχος Ὡραιοκάστρου κ. Δημήτριος Σαραμάντος, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Μελλισοχωρίου κ. Μοσχόπουλος Ἀθανάσιος, ἡ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ὡραιοκάστρου κα Δάφνη Δελημπάλα, ἐκπρόσωποι τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ καί τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καθώς καί μαθηταί τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

Μετά τό πέρας τῆς ὑποδοχῆς τό Τίμιον Ξύλον, συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς Μπάντας τοῦ Μελισσοχωρίου καί τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων τῆς περιοχῆς ἐνδεδυμένων μέ τάς παραδοσιακάς ἐνδυμασίας τῆς Μακεδονίας, μετεφέρθη λιτανευτικῶς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου,

ὅπου καί ἐψάλη ἡ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπί τῇ ἀφίξει τοῦ πολύτιμου Θησαυρίσματος τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν θεόσωστον ἡμῶν ἐπαρχίαν. Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Κατά τήν σύντομον προσλαλιᾶν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξέφρασε τήν χαράν καί τήν συγκίνησίν του πού αὐτό τό πολύτιμον κειμήλιον τῆς Πίστεώς μας, τό φυλασσόμενον εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ξηροποτάμου, εὑρίσκεται καί πάλιν ἀνάμεσά μας, ἀναβιώνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἕν παλαιόν ἔθος πού ἐξεκίνησε πρό 260 ἐτῶν, τήν 21ην Μαΐου τοῦ 1763, ὅταν οἱ τρεῖς Ἱερεῖς, τῆς τότε ὀνομαζομένης περιοχῆς «*Πάλτζας*», ὁ π. Θεολόγος, ὁ π. Καμάρης καί ὁ π. Δημήτριος, μαζί μέ τούς πέντε προεστούς ἔφεραν διά πρώτην φοράν τό συγκεκριμένον τμῆμα τοῦ Τιμίου Ξύλου εἰς τήν

ἐπαρχίαν μας καί τό ὁποῖον, ἐν συνεχείᾳ, ἐρχόταν παραδοσιακῶς κάθ' ἔτος (Ἀρχεῖον 9ης Βυζαντινῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων, «*Δίκτυον Ἀρχαιολογικῶν Χώρων*», σελ.78), φανερώνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπον τήν πνευματικήν σχέσιν τῆς ἐπαρχίας μας μέ τό Ἅγιον Ὄρος καί κρατώντας ὅλα αὐτά τά ἔτη τό φρόνημα τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς ψηλά εἰς τόν ἀγώνα τῶν πνευματικῶν ἐπάλξεων.

Ὁ Σεβασμιωτατος εὐχαρίστησε τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου Ἀρχιμ. Ἰωσήφ, πού εἶχε τήν εὐγενῆ καλοσύνην νά κομίσῃ τόν πολύτιμον μαργαρίτην τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τονίζων ὅτι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνος πού συγκινεῖ κάθε ψυχήν Ὀρθόδοξου πού πιστεύει εἰς τόν Ἰησοῦν, διότι ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι ὁ πρόξενος τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἀφοῦ πάνω εἰς αὐτόν ἔρευσε ἄφθονον τό Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου πλένοντας κάθε συνείδησιν ἀπό τούς ρύπους τῆς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τήν ἀντιφώνησίν του ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωσήφ, ἀνεφέρθη ἐν συντομίᾳ εἰς τό ἱστορικόν πλαίσιο τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ ἐθίμου τῆς μεταφορᾶς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν συγκεκριμένην περιοχήν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τονίζων τήν μεγάλην εὐλογίαν πού παρέχει αὐτάς εἰς τάς δυσκόλους ἡμέρας ὁ Τίμιος Σταυρός,

ἐνισχύοντας παράλληλα τήν Πίστιν μας εἰς Αὐτόν ὁ Ὁποῖος ἐσταυρώθη εἰς τό Τίμιον Ξύλον διά τήν σωτήριαν ὅλων των ἀνθρώπων, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Την ἑπομένην, 14 τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου 2013, μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί θρησκευτικήν κατάνυξιν ἑορτάσθη ἡ μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν.

Ἐπίκεντρον των ἑορτίων λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου-Μελισσοχωρίου που ἐφέτος ἔχει τήν ξεχωριστήν χαράν καί εὐλογίαν νά φιλοξενῇ τό Τίμιον Ξύλον ἀπό τήν Ἱεράν Μονήν Ξηροποτάμου-Ἁγίου Ὄρους, τό ὁποῖον ἐκόμισε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωσήφ ἀναβιώνοντας ἕν παλαιόν ἔθιμον πού ξεκίνησε πρό 260 ἐτῶν.

Τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Τελετῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη μέ τήν πρέπουσαν ἐκκλησιαστικήν τάξιν καί εἰς κλίμα θρησκευτικοῦ δέους καί συγκινήσεως, προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν, πού προσῆλθον μέ κατάνυξιν καί εὐλάβειαν διά νά προσκυνήσουν καί νά λάβουν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, Ἱερόν Ναόν τῆς ἐνορίας τοῦ Μελισσοχωρίου, παρέστησαν ἡ Βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ἡ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ὡραιοκάστρου κα. Δάφνη Δελπάλα, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Μελισσοχωρίου κ. Μοσχόπουλος Ἀθανάσιος, ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ Κέντρου Μελέτης τοῦ Alzheimer κ.

Σταῦρος Μπαλογιάννης, ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων Ὡραιοκάστρου καί Λαγκαδᾶ, τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καθώς καί μαθηταί τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντες τήν Ἑλληνικήν Σημαίαν ἀνά χείρας.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Καθηγούμενος τῆς

Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου-Ἁγίου Ὄρους, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τό ἱστορικόν της εὑρέσεως καί Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τό ἔτος 326 μ.Χ. ἀπό τήν Ἁγίαν Ἑλένην, τονίζων μεταξύ τῶν ἄλλων ὅτι δι' ἡμᾶς πού πιστεύομεν ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι ἡ δύναμις πού βγαίνει μέσα ἀπό τήν καρδίαν μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐχαρίστησε τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου, πού εἶχε τήν εὐγενῆ καλοσύνην νά κομίσῃ αὐτό τό πολύτιμον θησαύρισμα τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν καί νά συνεορτάσῃ μεθ' ἡμῶν τήν μεγάλην ἑορτήν τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἐτόνισε δέ ὅτι ὁ Κύριος ἀνῆλθε ἐπί τοῦ Σταυροῦ καί ἔχυσε τό αἷμα Τοῦ ἐπάνω εἰς αὐτόν ἐκδηλώνων μέ αὐτόν τόν τρόπον τήν ἀγάπην καί τήν ὑπακοήν Του πρός τό Θεῖον Θέλημα. Ἡ Δική μας σωτηρία δέν εἶναι ὑπόθεσις μόνον της χάριτος καί τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ἀλλά πρέπει νά ὑπάρχῃ καί ἡ πραγματική καί ἀληθινή Πίστις, τό βίωμα ἐκεῖνο καί ἡ συνέπεια ἀπέναντι εἰς τά ὅσα εὐαγγελίζεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καί τό μήνυμα τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρός εἶναι ἐκεῖνος πού σφραγίζει τό στῆθος μας ἀπό τήν ὥραν τῆς βαπτίσεώς μας ἕως τήν ὥραν τοῦ θανάτου μας. Ὅμως, εἶναι καί τό σύμβολον ἐκεῖνο πού εὑρίσκεται πάνω εἰς τήν Ἑλληνικήν Σημαίαν συμβολίζον τήν ταυτότητα τοῦ Γένους μας καί ὑπενθυμίζον εἰς ὅλους ἡμᾶς αὐτό πού ἔλεγον οἱ πρόγονοί μας *«Σταυροῦ τύπος, ἐχθροῦ νῖκος»*. Πρέπει νά μείνωμεν σταθεροί καί ἀμετακίνητοι, κατέληξε εἰς τήν σύντομον ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, διότι μόνον τότε θά εἴμεθα σίγουροι πώς ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δέν θά μας ἀφήσει καί δέν θά μας ἐγκαταλείψει ποτέ.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἁγιασμός πρός εὐλογίαν ὅλης της περιοχῆς καί τῆς κοινότητος–Μελισσοχωρίου ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς 194 MLRS Ἀν/χῆ ΠΒ κ. Δημη-

τρίου Γούβα, μετέβη εἰς τό Στρατόπεδον Ράμναλη ὅπου καί ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου Ἱδρύσεως τοῦ Στρατοπέδου, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας ἐξεναγήθη καί ἐνημερώθη διά τήν ἔκθεσιν Ὁπλικῶν Συστημάτων ἡ ὁποία φιλοξενεῖται εἰς τό Στρατόπεδον.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 14 Σεπτεμβρίου 2013, καί μέσα εἰς κλίμα ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἐπραγματοποιήθη ἡ Εὐλόγησις μετά τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ ὑπό ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τήν περιοχήν τοῦ Μελισσοχωρίου.

Τόν Ἁγιασμόν ἐτέλεσε ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Ἰωσήφ, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Μελισσοχωρίου κ. Ἀθανάσιος Μοσχόπουλος καθώς καί ἀρκετός κόσμος, ὁ ὁποῖος στηρίζει μέ τήν ἀγάπην του τόν νέον Ἱερόν Ναόν πού πρόκειται νά ἀποπερατωθῇ εἰς σύντομον χρονικόν διάστημα.

Εἰς τήν σύντομον ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τάς θερμάς του εὐχαριστίας πρός τό πρόσωπον τοῦ Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διά τήν παρουσίαν του ἐδῶ μαζί μέ τόν πολύτιμον μαργαρίτην τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας πού φυλάσσεται εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ξηροποτάμου. Ἀνεφέρθη, ἐπίσης, ἐν συντομίᾳ εἰς τήν πορείαν τῶν ἔργων ἐκφράζων τήν χαρᾶν καί τήν ἱκανοποίησίν του διά τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ καί τονίζων ὅτι εἰς σύντομον χρονικόν διάστημα ὁ νέος Ἱερός Ναός θά εἶναι ἕτοιμος καί θά ἀποτελῇ ἕναν ἀκόμη φάρον τῆς ἐπαρχίας μας, δημιουργώντας παράλληλα ἕν νέον σημεῖον λειτουργικῆς ἀναφορᾶς καί ἕν νέον πνευματικόν καταφύγιον.

Τό προσκύνημα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου, τόν ὁποῖον ἐκόμισε ὁ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Ἰωσήφ εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν, προκειμένου νά παραστῇ εἰς τάς ἑορτίους ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ὁλοκληρώθη μέ τόν Ἁγιασμόν εἰς τήν 34ην Μ/Χ Ταξιαρχίαν Πεζικοῦ ἡ ὁποία ἑδρεύει εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἀσσήρου.

Την πρωΐαν τῆς Δευτέρας, 16 Σεπτεμβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐπίσημος ὑποδοχή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν 34ην Μ/Χ Ταξιαρχίαν καί ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη ὁ Ἁγιασμός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου καί παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ταξιαρχίας, Ταξιάρχου κ. Θεόδωρου Κουλούρη καθώς καί τιμητικοῦ ἀγήματος τό ὁποῖον καί ἀπέδωσε τάς προβλεπομένας τιμάς ἀλλά καί πλήρως παρατεταγμένου τοῦ Τάγματος τῆς Μονάδος.

Κατά τήν σύντομον ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξέφρασε τήν χαρᾶν του διά τήν παρουσίαν τοῦ Τιμίου Ξύλου εἰς τούς χώρους τοῦ Στρατοπέδου, τονίζων ὅτι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μας εἶναι ὅπλον εἰρήνης, εἶναι ἀήττητον τρόπαιον καί τό παντοτεινόν σύμβολον τῆς θυσίας καί τῆς νίκης τῆς Ζωῆς ἔναντί του θανάτου. Κατέληξε δέ εὐχαριστῶν τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν καλοσύνην νά κομίσῃ τόν πολύτιμον μαργαρίτην τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τήν ἐπαρχίαν καί τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν, ἀνταποκρινόμενος εὐχαρίστως εἰς τήν πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως ὅπως παραστῇ εἰς τάς ἑορτίους ἐκδηλώσεις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου π. Ἰωσήφ ἀνεφέρθη εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐνῶ ἐτόνισε τήν σημασίαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ συγκεκριμένου τμήματος τοῦ Τιμίου Ξύλου διά πρώτην φοράν εἰς τούς χώρους μίας Στρατιωτικῆς Μονάδος.

Τέλος, ὁ Διοικητής τῆς 34ης Ταξιαρχίας κ. Θεόδωρος Κουλούρης ἐξέφρασε τάς θερμάς εὐχαριστίας του πρός τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας διά τήν ἰδιαιτέραν τιμήν πού ἀπέδωσε εἰς τήν Μονάδα κομίζων αὐτόν τόν σπουδαῖον θησαυρόν τῆς Ὀρθοδοξίας καθώς καί πρός τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξηροποτάμου, εἰς τόν ὁποῖον καί ἐπέδωσε Τιμητικήν Πλακέταν μέ τό ἔμβλημα τῆς Ταξιαρχίας.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἁγιασμοῦ ἅπαντες οἱ ὁπλῖται, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί καθώς καί τό στρατιωτικόν προσωπικόν εἶχον τήν χαράν καί τήν τιμήν νά ἀσπασθοῦν τό Τίμιον Ξύλον καί νά λάβουν τήν εὐλογίαν Του, λαβόντες δύναμιν διά τό σπουδαῖον καί πολυεύθυνον ἔργον τό ὁποῖον ἐπιτελοῦν ἀόκνως διά νά παραμένῃ ἰσχυρόν καί ἀκλόνητον το αἴσθημα ἀσφαλείας εἰς τόν λαόν, ἐνῶ παράλληλα ἡγιάσθησαν καί ὅλοι οἱ χῶροι καί αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Μονάδος.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ

Γέροντος Μαξίμου Ἰβηρίτου (Νικολοπούλου)

Περί τῆς Μετακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεοπαρθενομάρτυρος Ἀκυλίνης τῆς Ζαγκλιβερινῆς ἐξ Ὄσσης Λαγκαδᾶ εἰς Ζαγκλιβέριον τήν 26 Σεπτεμβρίου 2013

Ἡ θαυμαστή εὕρεσις τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεοπαρθενο-μάρτυρος Ἀκυλίνης-Ἀγγελίνης τῆς Ζαγκλιβερινῆς (+27 Σεπτ. 1764) εἰς τόν αὔλειον χῶρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὄσσης τήν 8 Φεβρ. 2012 (ν.ἡ.), καθ' ὑπόδειξιν τῆς φίλης αὐτῆς Ἁγίας Νεοπαρθενομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας (+28 Φεβρ. 1751), προσέφερεν ἀνεκλάλητον χαράν καί μεγίστην πνευματικήν ἱκανοποίησιν εἰς ἅπαν τό φιλόχριστον πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἰδίᾳ δέ εἰς τάς δύο ὁμόρους Ἱεράς Μητροπόλεις: Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου καί Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης.

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀνωτέρω χαρμοσύνου τούτου γεγονότος ἠκολούθησε τό εὔλογον ἔνθερμον αἴτημα τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ. Θεοκλήτου καί τῶν Ζαγκλιβερινῶν κατοίκων πρός τόν Σεβ. Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννην, διά τήν παραχώρησιν καί ἐπιστροφήν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης εἰς τήν γενέτειρα γῆν, τό Ζαγκλιβέριον, πρός ἐναπόθεσιν εἰς τόν ἐνταῦθα νεοανεγερθέντα ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν αὐτῆς καί διηνεκῆ ἁγιασμόν τῶν εὐσεβῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου καί πάντων τῶν εὐλαβῶς προσερχομένων προσκυνητῶν ἐξ ὅλης τῆς ὑφηλίου.

Ὁ διακαής πόθος πολλῶν γενεῶν, ὁμοχωρίων τε καί μή τῆς Καλλιπαρθένου Ἁγίας Ἀκυλίνης, ἐγένετο πραγματικότης. Μετά παρέλευσιν 249 ὁλοκλήρων ἐτῶν ἀπό τῆς ἐνδόξου ἀθλήσεως αὐτῆς, τό παμπόθητον τοῦτο ὅραμα ἔλαβε σάρκαν τε καί ὀστᾶ. Ὁμολογουμένως, ἡ ἀνταπόκρισις ὑπό τοῦ μεγαλοψύχου Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννου, ἦτο ἄμεσος καί θετική.

Οὕτω, τά πάντα ἡτοιμάσθησαν καλῶς διά τήν Μετακομιδήν τῆς Ἁγίας εἰς τό πάτριον ἔδαφος. Ἡ εὐλογημένη αὕτη ἡμέρα δέν θά ἦτο διαφορε-τική ἀπό ἐκείνης τοῦ μαρτυρίου της (27 Σεπτ.), καθ' ἥν καί τιμᾶται ὑπό τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας. Δι' εὐνοήτους ὅμως λόγους ἐκρίθη σκόπιμον νά γίνῃ ἡ Μετακομιδή μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον, ἤτοι παραμονήν τῆς ἑορτῆς καί πανηγύρεως ἐν Ζαγκλιβερίῳ,

ὥστε κατά τόν πολυαρχιερατικόν μέγαν ἑσπερινόν νά εὑρίσκηται ἡ Ἁγία εἰς τήν δεσπόζουσαν θέσιν αὐτῆς.

Ὁ ὑποφαινόμενος προσεκλήθην νά παραστῶ καθηκόντως εἰς τάς προγραμματισθείσας ἑορταστικάς ἐκδηλώσεις, λόγῳ τῆς ἐνασχολήσεώς μου διά τήν εὕρεσιν τῆς Ἁγίας, κατόπιν προτροπῆς καί εὐλογιῶν ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων δύο Ἱερῶν Μητροπόλεων, μέ πρωτοστάτην ἀρχικῶς τόν ἤδη ἀπελθόντα ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου Μητροπολίτην Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κυρόν Νικόδημον.

Κατά τήν προπαραμονήν τῆς εἰρημένης Μετακομιδῆς μετέβην εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης, ἔνθα καί συντήθην μετά τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κ. Ἰωάννου. Ὁ Σεβασμιώτατος, ὀρθῶς σκεπτόμενος, εἶχεν ἀποφασίσει ἐξ ἀρχῆς νά γίνῃ ἡ Μετακομιδή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων

δι' ὑποζυγίου, ὅπως ἐγένετο καί κατά τό πάλαι ὑπό τριῶν εὐσεβῶν νέων Ζαγκλιβερινῶν, οἵτινες παρέλαβον ἐν νυκτί τήν Ἁγίαν ἀπό τό μουσουλμανικόν Κοιμητήριον τοῦ χωρίου των, ὅπου εἶχεν ἐνταφιασθῆ βιαίως ὑπό τῶν ἐκεῖ Τούρκων, καί τήν μετέφερον πολύ μακράν πρός ἐνταφιασμόν εἰς τό προστατευόμενον χριστιανικόν Κοιμητήριον τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὄσσης Λαγκαδᾶ, πλησίον τῆς ἄλλης Νεοπαρθενομάρτυρος Ἁγίας Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, ἐναθλησάσης 13 μόλις ἔτη ἐνωρίτερον.

Τό ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας μετέβημεν μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὄσσης, προκειμένου νά γίνουν καί αἱ τελευταῖαι προετοιμασίαι. Ἐκεῖ, παρουσίᾳ καί ἄλλων συνεργατῶν αὐτοῦ, ἐψάλησαν διάφορα κατανυκτικά Τροπάρια καί Παράκλησις ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Σκηνώματος τῆς Ἁγίας, καί εἶτα ἀφῃρέθη τό

μεγαλύτερον μέρος τῶν εὐωδιαζόντων Ἱερῶν Λειψάνων της, μεταξύ αὐτῶν καί ἡ ἐπάργυρος θήκη μέ τήν τιμίαν κάραν αὐτῆς, ἅτινα συνηρμολογήθησαν ἐπί κεντητῆς ποδέας καί εἶτα ἐτέθησαν ἐντός μεγάλου κοφίνου, διά τήν εὔκολον μεταφοράν τήν ἑπομένην ἡμέραν· μάλιστα εἶχον προσκομισθῆ καί ἐποχιακαί λευκαί σταφυλαί, αἵτινες ἐτοποθετήθησαν ἄνωθεν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας, ὅπως ἀκριβῶς

εἶχε γίνει καί ἡ πρώτη μεταφορά πρός παραπλάνησιν τῶν Τούρκων, συμφώνως μέ τήν τοπικήν παράδοσιν.

Ἰδιαιτέραν χαράν καί συγκίνησιν μᾶς προεξένησε τό γεγονός, ὅτι κατά τήν διευθέτησιν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας παρετηρήθη μία ἔντονος θερμότης εἰς τήν τιμίαν κάραν αὐτῆς, γεγονός τό ὁποῖον ἡρμηνεύθη ὡς παρουσία τῆς ἰδίας καί ἐπισφράγησις τῆς θελήσεως αὐτῆς νά μεταφερθῇ εἰς τό πάτριον ἔδαφος.

Τήν πρωΐαν τῆς 26 Σεπτ. 2013 (ν.ἡ.) τά πάντα ἦσαν ἕτοιμα, φιλοτίμῳ φροντίδι τῶν δύο ἐκλεκτῶν ἐφημερίων τῆς Ὄσσης, Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου Ἀρσενιάδου καί Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θωμᾶ Φαρδῆ. Ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας ἦτο ζωηρός καί αἱ νεφέλαι ὕπερθεν τοῦ ἡμιορεινοῦ χωρίου ἐχρύσιζον. Τόν οὐρανόν διέσχιζον κατά σύμπτωσιν πολλά διασταυρούμενα ἐμπορικά ἀεροπλάνα. Οἱ κώδωνες τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρ-χῶν συνεπλέκοντο μέ τούς χρεμεντισμούς τῶν συγκεντρωθέντων ζωηρῶν ἵππων καί τάς φωνάς τῶν ἀναβατῶν αὐτῶν, διά τήν ἐπικειμένην συνοδευτικήν τιμητικήν πομπήν. Κατ' ἀκρίβειαν εἶχον συγκεντρωθῆ 13 ἵπποι καί εἷς ἡμίονος, εἰς ὅν ἐναπετέθησαν δύο μεγάλοι καλαμένιοι κόφινοι μέ τόν εἰρημένον ἱερόν θησαυρόν.

Ἡ θρυλική θρησκευτική πομπή ἐκκίνησε κατά ὥραν 8,30΄ πρωϊνήν, ψαλλομένων τῶν ἐγκωμίων τῆς Ἁγίας καί εὐλογοῦντος τοῦ τοπικοῦ Ἱεράρχου κ. Ἰωάννου. Μεταξύ τῶν ἱππέων ἦτο ὁ ὑποφαινόμενος καί τρεῖς ἱερωμένοι τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἤτοι ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωάννης, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος, καί ὁ Ἱεροδιάκονος π. Ἄνθιμος,

οἱ δέ λοιποί, 10 τῷ ἀριθμῷ, ἦσαν ἔμπειροι λαϊκοί ἐκ διαφόρων χωρίων: Ὄσσης, Σοχοῦ, Νικομηδινοῦ καί Λαγκαδικίων, κάτοχοι τῶν ἵππων. Εἰς τήν συνοδείαν ταύτην ὑπῆρχον καί δύο καλῶς γεγυμνασμένοι νέοι ἐκ Σοχοῦ Λαγκαδᾶ, ὁ εἷς ἡλικίας μόλις 13 καί ἥμισυ ἐτῶν καί ὁ ἕτερος 18 ἐτῶν.

Ἡ πορεία μας ἀρχικῶς ἦτο κατωφερής. Ἐν πρώτοις ἠκολουθήσαμεν μίαν ἀγροτοδασικήν περιφερειακήν ὁδόν ἀνατολικῶς τῆς Ὄσσης. Κατά διαστήματα ἐγένοντο καί διάφοροι παρακάμψεις μέσῳ ἀγρῶν καί μικρῶν ἀτραπῶν, ὡς ἐπί τό πλεῖστον μέ γοργόν καλπασμόν, ἵνα κερδίσωμεν χρόνον. Ὁ ἥλιος καθ' ὅλην τήν 10ωρον πορείαν μας, ἐπί συνολικῆς ἀποστάσεως 58 χλμ. μεταξύ Ὄσσης καί Ζαγκλιβερίου, ἦτο ἔντονος καί ἐνίοτε καυστικός. Ἦτο ὅμως καθ' ὅλα εὐχάριστος ἡ πορεία καί ὑπῆρχε συνεργασία μεταξύ ἵππων καί ἀναβατῶν. Δέον νά σημειωθῇ ὅτι καθ' ὁδόν προσετέθησαν καί ἕτεροι ἱππεῖς ἐκ διαφόρων περιοχῶν, ἐν οἷς καί ὁ ἐκ Σοχοῦ καταγόμενος Ἀντιπεριφερειάρχης κ. Φάνης Παπᾶς, μέ ἀποτέλεσμα νά συγκροτηθῇ ὁλόκληρος ἵλη ἱππικοῦ, ἀποτελουμένη ἐξ 26 ἀλόγων μέ ἔντονα χαρακτηριστικά γνωρίσματα τό καθέν ἐξ αὐτῶν. Μόνην ἐξαίρεσιν ἀπετέλει ὁ προαναφερθείς ἡμίονος, ὁ μεταφέρων τά Ἱερά Λείψανα τῆς Ἁγίας, ὅστις ἀπεδείχθη φρονιμώτατος πάντων καί λίαν ἀνθεκτικός.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς μοναδικῆς ἐκείνης πορείας, ἐκινήθημεν κατά τάς πρωϊνάς ὥρας παραπλεύρως τῶν χωρίων Λοφίσκου, Ἀρετῆς καί Σχολαρίου. Μετά τήν καθοδικήν πορείαν μας ἐφθάσαμεν εἰς μίαν πεδινήν περιοχήν καί εἶτα, διερχόμενοι κάτωθεν γεφύρας τινός τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ μεταξύ

τῶν λιμνῶν Βόλβης καί Κορωνίας, διεπεράσθημεν εἰς τό χωρίον Νικομηδινόν. Ἐκεῖ μᾶς ἀνέμενεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννης καί πλεῖστοι εὐλαβεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου μετά τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, οἵτινες ἐξέφρασαν τήν χαράν καί τήν συγκίνησιν αὐτῶν.

Εἰς τό ἀνωτέρω φιλόξενον προσφυγικόν χωρίον ἐσταθμεύσαμεν ἐπί ἕν ἡμίωρον, δι' ὀλίγην τροφήν καί ἀνάπαυσιν. Ἀκολούθως ἡ πορεία μας ἦτο ἀνοδική. Ἀκολουθοῦντες οὕτω μίαν δασικήν ἁμαξιτήν ὁδόν μέσῳ τοῦ καταφύτου δάσους, ἐφθάσαμεν εἰς τήν κορυφήν τοῦ βουνοῦ ὕπερθεν τοῦ ῥηθέντος χωρίου. Ἀπ' ἐκεῖ εἴδομεν μακρόθεν τό Ζαγκλιβέριον, ἀπέχον συνολικῶς ἐκ Νικομηδινοῦ 17 χλμ. Εἴχομεν εἰσέτι νά διανύσωμεν ἀρκετήν ἀπόστασιν, ἀλλ' ὁ πόθος διά τήν ἀσφαλῆ μεταφοράν τῆς Ἁγίας καί πρό πάντων ἡ χάρις αὐτῆς, μᾶς ἔδωκαν τήν δύναμιν νά ἀντισταθῶμεν εἰς τήν σωματικήν κούρασιν καί νά ἐπιταχύνωμεν εἰσέτι τόν καλπασμόν, ὥστε νά εἴμεθα ἀκριβεῖς εἰς τήν ὥραν ὑποδοχῆς.

Ἀκολούθως ἡ πορεία ἦτο καθοδική καί ἄνευ ἐμποδίων. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τάς ὑπωρείας τοῦ βουνοῦ ἠκούσαμεν τούς κώδωνας τοῦ Ζαγκλιβερίου νά ἠχοῦν χαρμοσύνως· προφανῶς ἐγένετο

ἀντιληπτή ἡ ἐκεῖ παρουσία μας. Εἶτα εἰσήλθομεν εἰς τήν ἀσφαλτοστρωμένην πλέον ὁδόν τήν ἄγουσαν εἰς τό χωρίον τῆς Ἁγίας, ἔνθα καί ἀφίχθημεν εἰς τοῦτο κατά ὥραν 6,30΄ ἑσπερινήν, καλῶς συντεταγμένοι καί ἄνευ ἀπωλειῶν.

Ἡ εἴσοδός μας εἰς τό Ζαγκλιβέριον ἦτο ἐντυπωσιακή καί λίαν συγκινητική ἀπό πάσης ἀπόψεως, ἰδικώτερον ὅτε ἀφίχθημεν εἰς τήν κεντρικήν πλατεῖαν τοῦ χωρίου, ἔνθα κατά τό πάλαι ὑπῆρχε τό ῥηθέν μουσουλμανικόν Κομητήριον, τόπος ταφῆς τῆς Ἁγίας. Πλῆθος κόσμου, ἄνω τῶν 5 χιλιάδων, μετά πολλῶν ἐπισήμων πολιτικῶν τε καί στρατιωτικῶν καί ὅλου τοῦ Κλήρου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἦσαν συγκεντρωμένοι ἐκεῖ,

ἀναμένοντες ἀνυπομόνως τήν ἔλευσιν τῆς Ἁγίας. Ῥίγη συγκινήσεως διεκατεῖχον τούς πάντας, δάκρυα ἔῤῥεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πιστῶν καί πλούσιοι λιβανωτοί ἐξήρχοντο ἐκ τῶν παρακειμένων οἰκιῶν.

Εἰς τήν κεντρικήν πλατεῖαν τοῦ χωρίου εἶχε στηθῆ μία ἐξέδρα, ἔνθα ἵσταντο 9 ἐνδεδυμένοι ἀρχιερεῖς (Ἱερισσοῦ κ. Θεόκλητος, Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης, Μαντινείας κ. Ἀλέξανδρος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Κασσανδρείας κ. Νικόδημος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Μιλήτου κ. Ἀπόστολος, Θερμῶν κ. Δημήτριος καί Θεουπόλεως κ. Παντελεήμων), ἕτοιμοι πρός ὑποδοχήν.

Προτοῦ φθάσωμεν εἰς τήν ἐξέδραν ταύτην κατῆλθεν ἐξ αὐτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννης, ὅστις παρέλαβε τούς χαλινούς τῆς ἡμιόνου μέ τά Ἱερά Λείψανα τῆς Ἁγίας καί τήν ὡδήγησεν ἐνώπιον τοῦ σπεύδοντος πρός ὑποδοχήν Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ. Θεοκλήτου. Ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης, περιχαρής καί λίαν συγκεκινημένος, παρέλαβε τόν μέγα τοῦτον θησαυρόν καί τόν ἐναπέθεσεν εὐλαβῶς ἐντός πολυτελοῦς ἀργυρᾶς λάρνακος. Ἡ ὑπέρλαμπρος αὕτη στιγμή

ἦτο ἀσφαλῶς μεγάλη εὐλογία καί διά τόν ἴδιον προσωπικῶς, καθότι θείῳ θελήματι ἐσημάδευσεν ἐντόνως τό πρῶτον ἔτος τῆς ἀρχιερατικῆς του ποιμαντορίας.

Εἶτα ἐγένοντο κατάλληλοι προσφωνήσεις ὑπό τῶν δύο ἐπιτοπίων Ἱεραρχῶν διά τό γεγονός τῆς ἡμέρας. Οἱ λόγοι των ἦσαν αὐθόρμητοι καί ἐμπνευσμένοι. Ὁμολογουμένως ἤγγισαν τάς καρδίας τῶν παρευρισκομένων καί ἐνίσχυσαν τήν ἀγάπην των πρός τούς Ἁγίους Νεομάρτυρας. Ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης κ. Θεόκλητος προσέφερε μάλιστα πρός ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καί ἕν ὡραιότατον ἐγκόλπιον εἰς τόν ἅγιον Λαγκαδᾶ, ἀπεικονίζον ἔμπροσθεν τάς δύο φίλας Νεοπαρθενομάρτυρας Κυράνναν τήν Ὀσσαίαν καί Ἀκυλίναν τήν Ζαγκλιβερινήν.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Ζαγκλιβερινός Ὑπουργός Μακεδονίας Θρᾴκης κ. Θεόδωρος Καράογλου, ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τόν μέγαν πνευματικόν δεσμόν τῶν κατοίκων μετά τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης. Ἐξέφρασεν ἐπίσης τήν μεγάλην χαράν του διά τήν παρουσίαν τοσούτου πλήθους ἐπισκεπτῶν εἰς τό χωρίον του, πρᾶγμα τό ὁποῖον συνέβη διά πρώτην φοράν, καθώς ἐτόνισε. Μέ ἀνάλογον φρόνημα ὡμίλησε καί ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, δε-

δομένου ὅτι τό Ζαγκλιβέριον ὑπάγεται διοικητικῶς εἰς τήν δικαιοδοσίαν του.

Μετά τό πέρας τούτων ἡ τιμία λάρναξ ἐτοποθετήθη εἰς στρατιωτικόν κιλλίβαντα καί ἡ πομπή κατηθύνθη πρός τόν παρακείμενον ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας. Ἄγημα στρατοῦ, νέοι καί νέαι μέ παραδοσιακάς στολάς καί πολλοί μαθηταί μέ ἑλληνικάς σημαίας εἰς τάς χεῖρας εἶχον τήν ἰδικήν των ξεχωριστήν παρουσίαν. Ἐπίσημος τελετάρχης ἦτο ὁ ἔμπειρος καί δραστήριος Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως, Πανοσιολο-γιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος Ῥιγανᾶς. Ἡ συγκίνησις ὅλων ἦτο ἀπερίγραπτος. Ἔκδηλος ἐπίσης ἦτο ἡ μεγάλη χαρά καί συγκίνησις τοῦ ἐφημερίου καί προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης Ζαγκλιβερίου Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰακώβου Μακρῆ.

Ἡ εἴσοδος τῆς τιμίας λάρνακος εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης συνέπεσε μέ τήν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τό Ζαγκλιβέριον καί συνωδεύθη μέ παρατεταμένας κωδωνοκρουσίας. Ἦτο κατ' ἐμέ, ἡ πλέον συγκινητικωτάτη στιγμή. Ἡ Ἁγία ἐνεθρονίσθη ἐπισήμως πλέον εἰς τόν οἶκον αὐτῆς. Ἦλθεν εἰς τόν τόπον της ὡς ἄλλος ζωογόνος ἥλιος, ἵνα φωτίζῃ διηνεκῶς τάς ψυχάς τῶν πιστῶν εἰς τήν οὐράνιον αὐτῶν πορείαν καί τήν συνάντησίν των μετά τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ καί τούς φίλους Αὐτοῦ, τούς Ἁγίους!

Μέ τήν ἐναπόθεσιν τῆς τιμίας λάρνακος εἰς εἰδικήν θέσιν ἐν τῷ μέσῳ περίπου τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἤρχισεν ὁ πανηγυρικός μέγας ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννου. Ὁ ἴδιος ἐξεφώνησεν εἰς τό τέλος καί μεστόν πνευματικόν λόγον. Εἰς τήν ἀντιφώνησίν του ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης κ. Θεόκλητος ἐξέφρασε καί πάλιν τήν συγκίνησίν του καί τάς εὐχαριστίας του διά τήν ἐπαναφοράν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας εἰς τήν γενέτειρα γῆν, καθώς καί πρός πάντας τούς συνδραμόντας διά τήν εὕρεσιν αὐτῆς.

Τήν ἑπομένην κυριώνυμον ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρική ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου. Ἐν αὐτῇ ἔλαβον μέρος καί ἅπαντες οἱ κατά τό ἑσπέρας τῆς προηγουμένης προσελθόντες ἀρχιερεῖς. Τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Μιχαήλ Τρίτος, ἀναφερθείς ἐπισταμένως εἰς τό Μαρτύριον τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης καί εἰς τήν προσφοράν τῶν Νεομαρτύρων πρός τό δοῦλον Γένος κατά τήν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας.

Πρός τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἀρτοκλασία καί ἐγέ-νοντο τιμητικαί διακρίσεις ὑπό τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κ. Θεοκλήτου. Ὁ Σεβασμιώτατος, εἰς ἀναγνώρισιν εὐεργεσιῶν καί πολυτίμου ὑπηρεσίας εἰς τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν ἐπί τῇ ἀνευρέσει τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Νεοπαρθενομάρτυρος Ἀκυλίνης, ἀπένειμε τήν ἀνωτάτην τιμητικήν διάκρισιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου, ἤτοι τόν μεγαλόσταυρον Α΄ τάξεως μετ' ἐμβλήματος τήν Θεοτόκον εἰς τούς κάτωθι κατά σειράν: α) Σεβ. Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ῥεντίνης κ. Ἰωάννην, β)Ὑπουργόν Μακεδονίας Θρᾴκης κ. Θεόδωρον Καράογλου, γ) Ἀντιπεριφερειάρχην

Χαλκιδικῆς κ. Ἰάννην Γιώργου, δ)Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην, ε)Γέροντα Μάξιμον Ἰβηρίτην καί στ΄)Κοσμήτορα Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Μιχαήλ Τρίτον.

Μετά τό πέρας τῆς πνευματικῆς ταύτης Τραπέζης καί τῆς ἀβραμιαίας κατά τά ἄλλα φιλοξενίας μας εἰς τό Ζαγκλιβέριον, ἀνεχωρήσαμεν ἐντεῦθεν πλούσιοι-πλουσιώτεροι κατά πάντα, δοξάζοντες τόν Τρισυπόστατον Ἅγιον Θεόν διά τάς μεγίστας Αὐτοῦ δωρεάς καί τήν Καλλιπάρθενον ἐπίσης προστάτιδα ἡμῶν Ἁγίαν Ἀκυλίναν-Ἀγγελίναν τήν Ζαγκλιβερινήν. Ἄς ἔχει δόξαν τό τετιμημένον ἀγγελικόν αὐτῆς ὄνομα καί ἄς πρεσβεύῃ ὑπέρ ἡμῶν πρός Κύριον μετά τῆς Ἁγίας Κυράννης τῆς Μεγαλομάρτυρος!

Ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως καί εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης

Τήν μεσημβρίαν τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 2013 ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ἀφίχθη εἰς Νεάπολιν Θεσσαλονίκης, τό δέ ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης συμμετεῖχε εἰς τήν ἐπίσημον ὑποδοχή Αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Δημαρχείου Νεαπόλεως-Συκεῶν, ἔνθα ἀνέμενον Αὐτόν καί οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Προκόπιος, Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, Μιλήτου κ. Ἀπόστολος, Δράμας κ. Παῦλος καί οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ. Παντελέημων καί Θερμῶν κ. Δημήτριος, ὁ ἱερός Κλῆρος τῆς Μητροπόλεως, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἄλλοι ἐπίσημοι, καί

πλῆθος πιστῶν. Κατά τήν ὑποδοχήν ταύτην, ὡμίλησαν ὁ Ἐντιμ. κ. Συμεών Δανιηλίδης, Δήμαρχος Νεαπόλεως-Συκεῶν, καί οἱ Ἐξοχ. κ. Θεόδωρος Καράογλου, Ὑπουργός Μακεδονίας-Θράκης, ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καί κ. Ἀπόστολος Τζιτζικώστας, Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας, καί ὁ Πατριάρχης.

Ἐν συνεχείᾳ, Οὗτος μετέβη ἐν πομπῇ εἰς τόν Ἱ. Καθεδρικόν Ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ὑποδοχή τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, κομισθείσης ἐκ τῆς ἐν Βερμίῳ ὄρει Ἠμαθείας ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Ἐπηκολούθησε Δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις μεταξύ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου καί τοῦ Πατριάρχου. Μετά ταῦτα, ἐπηκολούθησεν ἡ τελετή ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἐντοιχισθέντος εἰς τόν Ἱ. Ναόν ψηφιδωτοῦ μνημείου πρός τιμήν τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας προερχομένων προσφύγων καί ἐγκατασθέντων εἰς τήν περιοχήν, καθ' ἥν ἐξετελέσθη μουσικόν πρόγραμμα ὑπό τῆς χορῳδίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Παντελέημονος Ἀμπελοκήπων Θεσσαλονίκης. Ἐπηκολούθησεν ἀνεπίσημον δεῖπνον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, μεθ ὅ ὁ Παναγιώτατος ἔσχε συνάντησιν ἐν τῷ καταλύματι Αὐτοῦ μετά τοῦ Ἐξοχ. κ. Γεωργίου

Καρατζαφέρη, Προέδρου τοῦ Κόμματος ΛΑ.Ο.Σ., συνοδευομένου ὑπό συνεργατῶν του.

Τήν Κυριακήν, 20ήν τ. μ., ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Πατριάρχης, ἐτέλεσε τήν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεαπόλεως, ἐν συλλειτουργίᾳ μετά τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, τῶν Ἀρχιερέων τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου, Μιλήτου κ. Ἀποστόλου, Δράμας κ. Παύλου καί Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ. Προκόπιος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ. Παντελεήμων, ὁ Ἐξοχ. κ. Εὐάγγελος Βενιζέλος, Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καί Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, καί πλήθη πιστῶν. Πρό τοῦ πέρατος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις μεταξύ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως καί τοῦ Πατριάρχου καθώς καί ἀναμνηστικά δῶρα.

Ἀκολούθως, ὁ Πατριάρχης ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀειμνήστου πρώτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

κυροῦ Διονυσίου πρό τοῦ ἐν τῷ αὐλείῳ χώρῳ τοῦ Ναοῦ τάφου αὐτοῦ καί ἀπεκάλυψε προτομήν τοῦ ὡς ἄνω Ἱεράρχου καταθέσας στέφανον ἐκ δάφνης. Μετά ταῦτα ἔσχε συνάντησιν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάρῳ μετά τοῦ Ἐξοχ. κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καί ἐν συνεχείᾳ ηὐλόγησε τό πρός τιμήν Του παρατεθέν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Les Lazaristes» γεῦμα, εἰς τό ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ Ἐξοχ. κ. κ. Θεόδωρος Καράογλου, Ὑπουργός Μακεδονίας – Θράκης, Σταῦρος Καλαφάτης, Ἀναπληρωτής Ὑπουργός Περιβάλλοντος, Παναγιώτης Μπαλτᾶκος, Γεν. Γραμματεύς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καί ἄλλαι προσωπικότητες τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Εἰς τό τέλος ἀντηλλάγησαν προπόσεις μεταξύ τοῦ ἀμφιτρύωνος καί τοῦ Παναγιωτάτου.

Τό ἑσπέρας τῆς Τρίτης, 22 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης συμμετεῖχε εἰς τήν ὑποδοχὴν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου, ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου ὁδοῦ. Συγχρόνως, ἔλαβε χώραν καὶ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος Παναγίας τῆς Τριχερούσης, φυλασσομένης εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Ἀκολούθησε Ἐπίσημος Δοξολογία καί ἐν συνεχείᾳ Ἐπίσημος Δεξίωσις εἰς τὴν Ι.Μ.Θ. ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου.

Τήν Τετάρτην 23 Ὀκτωβρίου 2013 ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης συμμετεῖχε εἰς τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τῶν Βλατάδων και ἐν συνεχείᾳ παρέστη εἰς τήν Τελετὴν ἐπιδόσεως ὑπὸ τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Συγκλήτου τοῦ Α.Π.Θ. πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τῆς ἀνωτάτης δια-

κρίσεως τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ ΑΠΘ. Ἠκολούθησε ἐπίσκεψις εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον Θεσσαλονίκης ὅπου ἐπραγματοποιήθησαν τά ἐγκαίνια Ἐκθέσεως *«Ἡ τιμὴ τοῦ ἁγίου Μάμαντος στὴ Μεσόγειο»*.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ παρέστη εἰς τήν τελετήν Ἀνακηρύξεως τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς ἐπιτίμου Διδάκτορος ὑπὸ τοῦ Τμήματος Βαλκανικῶν, Σλαβικῶν καὶ Ἀνατολικῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον *«Μακεδονία»* καθώς καί εἰς τήν Ἐπίσημον Δεξίωσιν ὑπὸ τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας ὅπως καί εἰς τήν Μουσικὴν Ἐκδήλωσιν εἰς τὸ Μέγαρον Μουσικῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὸ ὁρατόριον «Καβάφης ὁ Ἑλληνικός».

Τήν Πέμπτην 24 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας συμμετεῖχε εἰς τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀκαδημίαν Θεσσαλονίκης καὶ

εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν καὶ Πολιτιστικὸν Ἵδρυμα τῆς Ι.Μ.Θ. *«ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»* καθώς καί εἰς τήν Ἐπίσκεψίν Του εἰς τὸ γυναικεῖον ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Γενέσιον τῆς Θεοτόκου» Πανοράματος Θεσσαλονίκης. Ἀκολούθησε ἡ Ἐπίσκεψις εἰς τὴν γυναικείαν ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πανοράματος τῆς Ι.Μ.Θ., ὅπου ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς ἱερᾶς Μονῆς καί Ἁγιασμὸς εἰς τὸν κηπευτικὸν χῶρον βιολογικῶν καλλιεργειῶν ἐντὸς τῆς ἱερᾶς Μονῆς.

Τό Ἑσπέρας τῆς ἰδίας ημέρας ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης παρέστη εἰς τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν ἀνδρῷαν ἱερὰν Μονὴν ἁγίας Θεοδώρας τῆς Ι.Μ.Θ., ὅπου ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐπραγματοποιήθη ἐπίσημος παρουσίασις τοῦ ταφικοῦ μνημείου τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐντὸς τοῦ προαυλίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς καθώς καί ἁγιασμὸς

διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου *«Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Παντελεήμων Παπαγεωργίου»*.

Τήν Παρασκευήν 25 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης ἔλαβε μέρος εἰς τήν Λιτάνευσιν τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης, μετὰ τῶν χαριτοβρύτων Λειψάνων καὶ τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ ἁγίου Δημητρίου καί εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου.

Τό Σάββατον 26 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης συμμετεῖχε εἰς τόν Ὄρθρον καὶ τήν

Εἰς τήν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ.

Πατριαρχικὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου καθώς καί εἰς τήν Δοξολογίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν Πανηγυρικὴν Συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ τήν ἐπίδοσιν εἰς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τοῦ χρυσοῦ κλειδίου τῆς πόλεως.

Τήν Κυριακήν 27 Οκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμεάρχης μας, αμέσως μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία η οποία τελέσθηκε επί τη ευκαιρία της εορτής του Συμπολιούχου της πόλεως Αγίου Νέστωρος και την Επίσημον Δοξολογία επί τη απελευθερώση της πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ παρέστη εἰς τήν Ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νέας Κρήνης & Καλαμαριᾶς.

Εἰς τήν Αἴθουσαν τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσεῖου Θεσσαλονίκης

Εἰς τήν Αἴθουσαν Τελετῶν τοῦ Πανεπιστιμίου «Μακεδονία»

Εἰς τήν Αἴθουσαν Συνεδριάσεων τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης

Εἰς τήν Αἴθουσαν Συνεδριάσεων τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας

Μέ τήν ἀδελφότητα τῆς ἀνδρώας Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας-Θεσσαλονίκης

Εἰς τό καθολικόν της Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας-Θεσσαλονίκης

Με την αδελφότητα της γυναικείας Ιεράς Μονής Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Πανοράματος

Λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας Παναγίας τῆς Τριχερούσης, τῶν χαριτοβρύτων λειψάνων καί τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Πολιούχου τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦ Μυροβλύτου

Εἰς κλίμα κατανύξεως καί μέ τήν παρουσίαν πλήθους πιστῶν ἐπραγματοποιήθη ἡ λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας Παναγίας τῆς Τριχερούσης καί τῶν χαριτοβρύτων λειψάνων καί τῆς

Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰς Θεσσαλονίκην.

Τήν πρωΐαν ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωμάτου Μητροπολίτου Μιλήτου Ἀπόστολου.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπραγματοποιήθη ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν κειμηλίων εἰς τάς ὁδους τῆς συμπρωτευούσης προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου.

Πατριαρχικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος καί Μυροβλύτου

Μέ κάθε λαμπρότητα καί ἐπισημότητα ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πατριαρχαικός Πανηγυρικός Ἑσπερινός εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου-Θεσσαλονίκης, εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Πολιούχου καί Προστάτου τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἰς τόν Ἑσπερινόν προεξῆρχε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος. Εἰς τήν συνοδείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περιλαμβάνονταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος καί οἱ Μητροπολίται Ἰταλίας Γεννάδιος, Γερμανίας Αὐγουστίνος, Τρανουπόλεως Γερμανός, Ρεθύμνης Εὐγένιος ἐνῶ παρών ἦτο καί ὁ Μητροπολίτης Μιλήτου Ἀπόστολος. Τό Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐξεπροσώπησε ὁ Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως Θεόδωρος. Τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησε ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων Προκόπιος, ἐνῶ παρίσταντο καί οἱ Μητροπολίται Φθιώτιδος Νικόλαος, Σιδηροκάστρου Μακάριος, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος, Νεαπόλεως Βαρνάβας, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης, καθώς καί ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος. Εἰς τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν παρέστη καί ὁ

Ἡγούμενος τῆς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Βλατάδων Ἀρχιμανδίτης Νικηφόρος.

Τήν πολιτικήν ἡγεσίαν ἐξεπροσώπησαν ὁ ὑφυπουργός Παιδείας Κων. Γκιουλέκας, ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας Ἀπόστολος Τζιτζικώστας, ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης, ἐνῶ τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου.

Μετά τόν Πατριαρχικόν Ἑσπερινόν ἐπραγματοποιήθη ἀρτοκλασία ἐνώ ἐν συνεχείᾳ ὁ προϊστάμενος τοῦ Ι.Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Ἀθανασίου προσεφώνησε τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην καλωσορίζοντάς τον. Ἀκολούθως, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἐτέλεσε τρισάγιον εἰς τόν τάφον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος Β᾽ Χρυσοφάκη, ὁ ὁποῖος ἐτάφη εἰς τόν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Παντελεήμων ἦτο αὐτός πού μερίμνησε διά τήν ἐπαναφοράν τῶν λειψάνων τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Δημητρίου ἀπό τό San Lorenzo in Campo τῆς Ἰταλίας.

Πατριαρχική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου

Μέ τήν Πατριαρχικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐκορυφώθησαν αἱ λατρευτικαί ἐκδηλώσεις εἰς τήν μνήμην τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν προεξῆρχε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καί συλλειτούργησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Ἰταλίας Γεννάδιος, Γερμανίας Αὐγουστίνος, Τρανουπόλεως Γερμανός, Μιλήτου Ἀπόστολος καί Ρεθύμνης Εὐγένιος.

Ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας εἰς τήν Πατριαρχικήν Θείαν Λειτουργίαν συλλειτούργησε ὁ Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως Θεόδωρος.

Τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησε ὁ Μητροπολίτης Φιλίππων Προκόπιος, ἐνῶ συλλειτούργησαν καί οἱ Μητροπολίται Φθιώτιδος Νικόλαος, Σιδηροκάστρου Μακάριος, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος, Νεαπόλεως Βαρνάβας Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης, καθώς καί ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ἡ πανηγυρική δοξολογία διά τόν τριπλόν ἑορτασμόν τῆς πόλεως παρουσίᾳ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια.

Ἑορτή τοῦ Συμπολιούχου τῆς πόλεως Ἁγίου Νέστορος
Προαγωγή τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς Τακτικόν Καθηγητήν τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Οὔζγκοροντ

Μέσα εἰς κλίμα συγκινήσεως καί μέ κάθε ἐπισημότητα ἐκορυφώθησαν αἱ ἑόρτιοι ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῆς μνήμης τοῦ Συμπολιούχου τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ Ἁγίου Νέστορος καί τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Λαγκαδᾶ ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ζυγοῦ τό 1912 καί ἐκ τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς τό 1944.

Τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 27 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί ἐπίσημος Δοξολογία εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, μέ τήν συμμετοχήν τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Victor Bed, Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Οὔζγκοροντ τῆς Οὐκρανίας, Πρυτάνεως τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Κιέβου καί Ὑπευθύνου διά θέματα παιδείας τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, καθώς καί πολλῶν ἱερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεώς.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλήθος πιστῶν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν, ὅπου προσῆλθον διά νά τιμήσουν τόν ἀπελευθερωτήν Ἅγιόν τους, καθώς καί ὅλους ὅσους ἐπολέμησαν καί ἔπεσαν ἡρωϊκῶς διά τήν ἐλευθερίαν τῆς ἐπαρχίας μας, παρέστησαν μεταξύ των ἄλλων ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Κεντρικῆς Μακεδονίας καί Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐκδοτῶν Βορείου Ἑλλάδος κ. Μπάμπης Μπαρμπουνάκης, ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καί τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖαι τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Εκπαιδεύσεως τοῦ Λαγκαδᾶ καί Πολιτιστικοί

Σύλλογοι μέ τάς παραδοσιακάς των ἐνδυμασίας.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Victor Bed, Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Οὔζγκοροντ Οὐκρανίας καί Πρύτανης τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Κιέβου, ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Κοινότητος τοῦ Κιέβου ἀνηγόρευσε τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας εἰς Τακτικόν Καθηγητήν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Οὔζγκοροντ, καθώς καί εἰς μέλος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνοῦς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Κιέβου. Παράλληλα, τόν ἐτίμησε μέ τό μετάλλιον τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας *«Γιάροσλαβ Σοφοῦ»*, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ καί μία ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων διακρίσεων τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου Κι-

έβου κ.κ. Βλαδίμηρου τοῦ ἐπέδωσε ἀντίγραφον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σόπτιν, τό ὁποῖον εἶναι τοῦ 16ου αἰώνος γραμμένον εἰς τήν παλαιάν οὐκρανικήν διάλεκτον καί ἀποτελεῖ ἐπανέκδοσιν τοῦ πρωτοτύπου, ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῶν 1150 ἐτῶν ἀπό τῆς ἱδρύσεως τῆς Μητροπόλεως Κιέβου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατά τήν σύντομον προσλαλιάν του εὐχαρίστησε τόν Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Οὔζγκοροντ π. Victor Bed, διά τάς τιμητικάς διακρίσεις, ἀνεκοίνωσε τήν συνεργασίαν εἰς ἐπίπεδον Σπουδῶν τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»*, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τήν περιοχήν τῶν Πέντε Βρύσεων τῆς Θεοσώστου ἡμῶν Ἐπαρχίας μέ τήν Θεολογικήν Ἀκαδημίαν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τοῦ Οὔζγκουροντ, ἐνῶ τέλος τοῦ ἐπέδωσε καί τήν ἀνωτάτην τιμητικήν διάκρισιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, τόν Χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἐπιμορφωτική Ἡμερίς μέ θέμα:
«Ὁ ρόλος τῶν γονέων εἰς τήν διαχείρισιν προβλημάτων μαθήσεως τῶν παιδιῶν»

Μέ πλήρη ἐπιτυχίαν ἐπραγματοποιήθη τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 9 τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2013, Ἐπιμορφωτική Ἡμερίς μέ θέμα: *«Ὁ ρόλος τῶν γονέων εἰς τήν διαχείρισιν προβλημάτων μαθήσεως καί συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν»*, εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης *«Ἁγία Κυράννα»*.

Ἡ ἡμερίς ἐπραγματοποιήθη κατόπιν συνεργασίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»* μέ τήν 16ην καί τήν 21ην Περιφέρειαν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ν. Θεσσαλονίκης.

Τήν ἡμερίδα παρηκολούθησαν Σχολικοί Σύμβουλοι τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπό τό Ὑπουργεῖον Παιδείας καί Θρησκευμάτων, πολλοί ἐκπαιδευτικοί της Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Δ/νσεως τῆς Θεσσαλονίκης καί τοῦ Λαγκαδᾶ, ἀλλά καί πολλοί γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσαν νά ἐνημερωθοῦν διά τάς μαθησιακάς δυσκολίας καί τούς τρόπους διαχειρίσεως καί ἀντιμετωπίσεώς των.

Στόχος τῆς ἡμερίδος ἦτο νά ἐνημερωθῇ τό παρευρισκόμενον πλῆθος εἰς ζητήματα πού ἀφοροῦν τάς μαθησιακάς δυσκολίας, ὅπως τά χαρακτηριστικά αὐτῶν τῶν μαθητῶν, οἱ τρόποι στηρίξεώς των, αἱ γνωστικαί καί μεταγνωστικαί στρατηγικαί μαθήσεως αἱ σχετιζόμεναι μέ μαθησιακά ζητήματα, ἡ ἀπαραίτητος προσαρμογή τῶν διδακτικῶν στόχων εἰς τάς εἰδικάς ἐκπαιδευτικάς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπικοινωνίας μαθητῶν, ἐκπαιδευτικῶν καί γονέων, ἡ καλλιέργεια καταλλήλου ψυχοσυναισθηματικοῦ κλίματος εἰς τήν σχολικήν τάξιν κ.ἄ.

Ἐπίσης, εἰς τήν ἡμερίδα ἐθίγησαν ζητήματα σχετικῶς μέ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων τῶν μαθητῶν/τριῶν ἀπό χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα καί διαφορετικά πολιτισμικά περιβάλλοντα.

Τό πόρισμα τῆς ἡμερίδος μπορεῖ ἐν τάχει νά συνοψισθῇ εἰς τό ὅτι αἱ μαθησιακαί δυσκολίαι ἀποτελοῦν τά τελευταῖα ἔτη πρόβλημα αἰχμῆς διά τήν ἑλληνικήν ἐκπαιδευτικήν πραγματικότητα, πού ἀφορᾶ χιλιάδας μαθητῶν καί μαθητριῶν καί, ὡς ἀκολούθως, ἀπασχολεῖ μέ ἔντασιν τόσον τούς ἐκπαιδευτικούς ὅσο καί τούς γονεῖς των. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ ἕν σύστημα σχέσεων ἀνάμεσα εἰς τά μέλη της, ἀλλά καί μέρος ἄλλων εὐρυτέρων συστημάτων. Ἔτσι, καθετί πού συμβαίνει εἰς μίαν οἰκογένειαν, ὁ τρόπος ἀντιδράσεώς της καί αἱ

συνέπειαι τῆς ἀντιδράσεως αὐτῆς ἀποτελοῦν μίαν σύνθεσιν μεταβλητῶν, ὅπου αἱ ἀλληλεπιδράσεις εἶναι διαρκῶς ἐνεργείς. Ὅταν οἱ γονεῖς ἀποδέχονται τό παιδί τους, πού ἔχει μαθησιακάς δυσκολίας, ἑστιάζουν εἰς τά θετικά σημεῖα καί τήν πρόοδον καί δέν ἀσχολοῦνται μέ τάς ἀποτυχίας. Εἰς ἀντίθετον περίπτωσιν, προβάλλουν μή ρεαλιστικάς ἀπαιτήσεις, πού ἐμποδίζουν τήν μεγίστην ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ ἤ τό ὑπερπροστατεύουν, μειώνοντας ὑπερβολικῶς τάς ἀπαιτήσεις των. Ἡ συμμετοχή τῶν γονέων καί ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας εἰς τήν ἐκπαίδευσιν ἑνός παιδιοῦ μέ μαθησιακάς δυσκολίας καί ἡ συνεχής ἐνημέρωσις καί ἐπικοινωνία μεταξύ ἐκπαιδευτικοῦ καί γονέως συμβάλλουν σίγουρα θετικῶς εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτοῦ του εἴδους. Τήν ἔναρξιν τῆς Ἡμερίδος ἐπραγματοποίησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης ὁ ὁποῖος καί εἰς τήν χαιρετιστήριαν ὁμιλίαν του ἀνέπτυξε τό θέμα: *«Ὁ ρόλος τῶν γονέων εἰς τήν ἀγωγήν τῶν παιδιῶν»*. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Σχολική Σύμβουλος τῆς 21ης Περιφερείας Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ν.Θεσσαλονίκης κ. Ἰσιδώρα Τσινούδη ἐπαρουσίασε εἰσήγησιν μέ θέμα: *«Σύνδεσις σχολείου καί οἰκογενείας εἰς τό πλαίσιον τῆς νέας ἐποχῆς»*. Εἰς τήν εἰσήγησίν της ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη ἐνημερώσεως τῶν γονέων καί συνεργασίας μέ τούς ἐκπαιδευτικούς, διά τήν ἀπό κοινοῦ ἀποτελεσματικήν ὑποστήριξιν τῶν παιδιῶν εἰς τήν προσπάθειάν των διά τήν κατάκτησιν τοῦ μορφωτικοῦ ἀγαθοῦ. Αἱ ἁρμονικαί σχέσεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἡ οὐσιαστική ἐπικοινωνία τῶν γονέων μέ τό σχολεῖον καί ἡ καλή συνεργασία των μέ τούς ἐκπαιδευτικούς μποροῦν νά βοηθήσουν τά παιδιά νά ἀναπτύξουν θετική στάσιν ἀπέναντι εἰς τό σχολεῖον καί τήν μάθησιν. Μποροῦν ἐπίσης νά ἀποτρέψουν φαινόμενα βίας καί ἐπιθετικότητος τῶν παιδιῶν, ὅπως ἐτονίσθη καί ἀπό τήν ἀμέσως ἑπομένην εἰσηγήτριαν, Σχολικήν Σύμβουλον τῆς 2ας Περιφερείας Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ν.Θεσσαλονίκης, κα Αἰκατερίνην Σουσαμίδου, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τό θέμα: *«Ἐκδηλώσεις καί τρόποι ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν»*. Τέλος, ἡ Σχολική Σύμβουλος τῆς 16ης Περιφερείας Προσχολικῆς Ἀγωγῆς, κα Σοφία Βαβέτση, συνεπλήρωσε τήν θεματικήν του πρώτου μέρους τῆς Ἑσπερίδος, μέ εἰσήγησιν εἰς τό θέμα: *«Παράγοντες πού ὁδηγοῦν εἰς παραβατικήν συμπεριφοράν παιδιῶν καί ἐφήβων»*.

Εἰς τάς δύο αὐτάς τελευταίας εἰσηγήσεις τοῦ Α΄ μέρους τῆς Ἑσπερίδος, ἔγινε διάκρισις τῶν ἐννοιῶν τῆς ἐπιθετικότητος καί τῆς παραβατικότητος, ἐμελετήθησαν τά αἴτια, μέ ἀναφοράς εἰς συγκεκριμένα παραδείγματα, καθώς καί οἱ τρόποι προλήψεως καί ἀντιμετωπίσεώς των.

Τό δεύτερον μέρος τῆς Ἑσπερίδος ἄρχισε μέ τήν εἰσήγησιν τοῦ Σχολικοῦ Συμβούλου τῆς 2ας Περιφερείας Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ν.Ἡμαθίας, κ. Πέτρου Σταγιόπουλου, μέ θέμα: *«Ἀντιμετωπίζοντας τάς σχολικάς δυσκολίας τῶν παιδιῶν»*. Ἔγινε ἀναφορά εἰς διαφόρους μαθησιακάς δυσκολίας, μέ πολλά παραδείγματα, ὅπου μελετήθηκαν τά αἴτια καί οἱ τρόποι ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεώς των. Ἐν συνεχείᾳ καί εἰς τό πλαίσιον τῆς ἴδιας θεματικῆς, ἔγινε ἐμβάθυνσις εἰς συγκεκριμένας μορφάς μαθησιακῶν δυσκολιῶν καί ἰδιαιτέρως τῆς δυσλεξίας, ἀπό τήν ἑπομένην εἰσηγήτριαν, κα Αἰμιλίαν Παπαδοπούλου, Λογοπεδικόν, μέ μεταπτυχιακάς σπουδάς εἰς τήν Λογοθεραπείαν καί ὑποψήφιαν διδάκτορα εἰς τό συγκεκριμένον ἀντικείμενον. Ἡ κα Παπαδοπούλου, μέ τήν πολύ ἐνδιαφέρουσαν εἰσήγησίν της πού εἶχε τίτλον: *«Βοηθώντας τά παιδιά μέ μαθησιακάς δυσκολίας καί δυσλεξίαν»*, προσέγγισε τό θέμα μέ ἐπιστημοσύνην ἀλλά καί μέ ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν διά τά παιδιά πού εὑρίσκονται εἰς δυσκολίαν. Τέλος, ὁ κύκλος τῶν εἰσηγήσεων τῆς Ἑσπερίδος ἔκλεισε μέ τό θέμα: «Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συμπληρωματικοῦ ρόλου τῶν γονέων εἰς τήν ὑποστήριξιν τῶν παιδιῶν» πού ἐπαρουσίασε ὁ κ. Παναγιώτης Παπαδόπουλος, Ἐκπαιδευτικός, Ὑποδιευθυντής τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ὡραιοκάστρου,ὅπου μέσα ἀπό τά *«βιωματικά ἐργαστήρια»*, οἱ γονεῖς καί οἱ ἐκπαιδευτικοί πού συμμετεῖχαν ἀνέπτυξαν τάς προυποθέσεις συνεργασίας, μέσα ἀπό τήν βιωματικήν προσέγγισιν τοῦ θέματος.

Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου ὁ ὁποῖος δέν ἠδυνήθη νά παραστῇ εἰς τάς ἑορτίους ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καθώς ἀπουσίαζε εἰς Ἀθήνας λόγω τῶν συνοδικῶν του καθηκόντων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξῆρχε τῶν ἑορτίων λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν τό διήμερον 13 καί 14 Νοεμβρίου 2013, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου-Παλαμᾶ Θεσσαλονίκης.

Τήν 23ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ. καί μέσα εἰς τά πλαίσια τῆς 29ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Τουρισμοῦ «*Philoxenia*», τό Υ.ΜΑ.Θ. εἰς συνεργασίαν μέ τό Συνοδικόν Γραφεῖον Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης καί τήν Δ.Ε.Θ.-Helexpo Α.Ε, θέλοντας νά ἀναδείξῃ τούς τόπους λατρείας καί τάς προσκυνηματικάς περιηγήσεις (θρησκευτικός τουρισμός), διοργάνωσε τό 2ον Συνέδριον Προσκυνηματικοῦ Τουρισμοῦ τό ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη εἰς τό Συνεδριακόν Κέντρον «*Νικόλαος Γερμανός*» τοῦ Περιπτέρου 8 ἐντός της Δ.Ε.Θ.-Helexpo.

Εἰς τόν ἐκθεσιακόν χῶρον ὁ ἐπισκέπτης μποροῦσε νά δεῖ εἰκόνας ἀπό προσκυνηματικούς τόπους, τρόπους λατρείας, ἀλλά καί λατρευτικά κειμήλια καί ἀντικείμενα, τά ὁποῖα συγκεντρώθηκαν κατόπιν συνεργασίας μέ τάς Ἱεράς Μητροπόλεις καί τάς Ἱεράς Μονάς τῆς Μακεδονίας καί τῆς Θράκης.

Τό Συνέδριον ἐχαιρέτησαν ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας καί Θράκης Θεόδωρος Καράογλου, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δωδώνης καί Πρόεδρος τοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν

Περιηγήσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ.κ. Χρυσόστομος, καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε.Θ.-Helexpo Α.Ε. Ἀναστάσιος Τζήκας.

Μεταξύ των ὁμιλητῶν πού συμμετεῖχαν εἰς τάς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἦσαν καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος καί ἀνέπτυξε εἰς τήν ὁμιλίαν του τήν εἰσήγησίν του μέ θέμα: *«Ὁ Θρησκευτικός Τουρισμός καί ἡ συμβολή του εἰς τόν πολιτισμόν καί τήν ἀνάπτυξιν σχέσεων μεταξύ των ὁμοδόξων λαῶν»*.

Εἰς κλίμα βαθείας συγκινήσεως καί ἐντόνων ἀναμνήσεων, ἐπραγματοποιήθη τό Σάββατον, 7 Δεκεμβρίου 2013, ἐκδήλωσις τιμῆς καί μνήμης τοῦ Μακαριστοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου εἰς τήν κατάμεστον κεντρικήν αἴθουσαν τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Ἡ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 23 ἐτῶν ἀπό τῆς εὐλογητῆς ἐλευσεως τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου εἰς τόν Βόλον (1990) καί τῆς ἐκδόσεως τοῦ τριτόμου περισπουδάστου ἔργου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, μέ τίτλον *«Ἡ ἱερά πορεία Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Ἑνότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου»*.

Εἰς τήν ἐκδήλωσιν παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Σεβαστείας κ. Δημήτριος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Λαρίσης κ. Ἰγνάτιος, Μιλήτου κ. Ἀπόστολος, Βεροίας κ. Παντελεήμων, Σερρῶν κ. Θεολόγος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος, Ἀρκαλοχωρίου κ. Ἀνδρέας, Ρεθύμνης κ. Εὐγένιος, Κισσάμου κ. Ἀμφιλόχιος, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ. Δημήτριος, ὁ Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Σαμαρᾶς, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Πάνος Σκοτινιώτης, Πανεπιστημιακοί Καθηγηταί, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καί τοῦ Στρατοῦ.

Κατά τήν ἔναρξιν τῆς ἐκδηλώσεως ἀνεγνώσθη ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σεβαστείας κ. Δημήτριον τό χαιρετιστήριον μήνυμα τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐνῶ τήν ἔναρξιν ἐκήρυξε ὁ φιλοξενῶν τήν ἐκδήλωσιν Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος.

Πρῶτος ὁμιλητῆς ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε μέ θέμα: *«Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος ἐν μνήμῃ»*. Ἠκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Προηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους, Ἀρχιμ. Βασιλείου Γοντικάκη, μέ θέμα: *«Πατριάρχης Δημήτριος: ἡ Χάρις τῆς Ταπεινώσεως»*, καθώς καί ἡ εἰσήγησις τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Φιλοσοφίας τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου κ. Χρήστου

Γιανναρᾶ, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: *«Πατριάρχης Δημήτριος: ὁ «τρόπος» τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας»*. Ἡ ἐκδήλωσις ἔκλεισε μέ τήν ὁμιλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, συντάκτου καί πονήσαντος τοῦ ἱστορικοῦ τριτόμου ἔργου περί τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου.

Τήν ἑπομένην ἡμέραν, Κυριακήν 8 Δεκεμβρίου 2013, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ-Βόλου, ἐτελέσθη πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον ὑπέρ αἰωνίας μνήμης τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σεβαστείας κ. Δημητρίου, τόν ὁποῖον πλαισίωσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μιλήτου κ. Ἀπόστολος, Ρεθύμνης κ. Εὐγένιος, Κισσάμου κ. Ἀμφιλόχιος, Ἀρκαλοχωρίου κ. Ἀνδρέας, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ. Δημήτριος.Συμπροσευχόμενοι ἦσαν ὁ Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Σαμαρᾶς καί ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμ. Βασίλειος Γοντικάκης.

Τόν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος, ἐνῶ εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς διά τήν συλλειτουργίαν καί τήν συμμετοχήν εἰς τάς ἐκδηλώσεις μνήμης τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου.

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Σταυρονικήτα - Ἁγίου Ὄρους

Κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα - Ἁγίου Ὄρους καί τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Τύχωνος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης προεξῆρχε τῆς λαμπρᾶς Πανηγύρεως ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς κλίμα ἱερᾶς κατανύξεως καί κατά τό Ἁγιορείτικον Τυπικόν τήν 18ην καί 19ην τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2013 (5-6 Δεκεμβρίου μέ τό π.ἡ.), εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, τό Καθολικόν της ὁποίας τιμᾶται εἰς τόν Ἅγιον Νικόλαον.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος συνοδευόταν ἀπό ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, ἀφίχθη τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Σταυρονικήτα, ὅπου ἔτυχε τῆς καθιερωμένης ὑποδοχῆς ἀπό τόν Καθηγούμενον καί τήν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς καί ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἑσπερινόν καί τήν

ὁλονύκτιον Ἀγρυπνίαν καθώς καί εἰς τόν μεθέορτον Ἑσπερινόν καί τό Κτητορικόν Μνημόσυνον τό ὁποῖον ἐτελέσθη τό ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς Ἑορτῆς, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν μακαρίων Κτητόρων τῆς Μονῆς.

Εἰς τήν Ἱεράν Πανήγυριν συμμετεῖχαν ἐπίσης οἱ Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Βατοπεδίου καί Ἰβήρων Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρίται Ἐφραίμ καί Ναθαναήλ, ἐκπρόσωποι ὅλων των Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, πλῆθος προσκυνητῶν οἱ ὁποῖοι προσῆλθον διά νά τιμήσουν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου καί νά προσκυνήσουν τήν Θαυματουργόν ψηφιδωτήν ἐφέστιον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τοῦ ἐπονομαζόμενου Στρειδᾶ, πού φυλάσσεται εἰς τό Καθολικόν της Μονῆς, ἐνῶ τά ἀναλόγια ἐκόσμησαν μέ τήν παρουσίαν των οἱ καλλικέλαδοι χοροί τοῦ π. Ἀντύπα, τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ὁ Σεβασμιώτατος, κατά τήν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγίας, εἶχε τήν εὐκαιρίαν νά συναντηθῇ εἰς τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἰς Καρυάς μέ τόν Πρωτεπιστάτην Γέροντα Στέφανον Χιλανδαρινόν καί νά προσκύνησῃ τήν Ἐφέστιον καί Θαυματουργόν Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ «*Ἄξιόν Ἐστι*», ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου, ἐνῶ μετέβη καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἰβήρων, ὅπου προσκύνησε τήν Θαυματουργόν Εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς τῆς Πορταϊτίσσης, Ἐπίσης,ἐπεσκέφθη καί τό ἀντιπροσωπεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου εἰς Καρυάς, ὅπου καί ἐτέλεσε Ἀρχιερατικόν Τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου τοῦ μακαριστοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς γέροντος Χρυσοστόμου (Κατσουλιέρη).

Ἕναν νέον χῶρον προσφορᾶς καί ἀγάπης πρός τόν δοκιμαζόμενον ἄνθρωπον, πού ἔχει πραγματικήν ἀνάγκην βοηθείας εἰς αὐτούς τούς δυσκόλους καιρούς πού διανύομεν, τήν *«Στέγην Ἀγάπης καί Φιλανθρωπίας»*, ἐνεκαινίασε εἰς τήν περιοχήν τοῦ Σοχοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, τήν Κυριακήν, 22 Δεκεμβρίου 2013, ἀμέσως μετά τήν Ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τήν ὁποίαν προεξῆρχε εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου–Σοχοῦ.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων ἀλλά καί τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας μεταξύ του πλήθους πιστῶν πού προσῆλθον διά νά τιμήσουν τήν μνήμην τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, τήν ὁποίαν καί τιμᾶ σήμερον ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, παρέστησαν ὁ Βουλευτής τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Φάνης Παππᾶς, ὁ Πρόεδρος τῆς κωμοπόλεως τοῦ Σοχοῦ κ. Ἀθανάσιος Λέτσιος, καθώς καί ἐκπρόσωποι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς μας.

Ἡ *«Στέγη Ἀγάπης καί Φιλανθρωπίας»*, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη μέ πολλήν ἀγάπην, κυρίως μέ τήν ἐθελοντικήν ἐργασίαν τῶν κατοίκων τοῦ Σοχοῦ καί τήν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας π. Χρυσάφη Τσολάκη διά τούς ἀπόρους ἀδελφούς μας, πρόκειται νά στεγάσῃ ὄχι μόνον τό συσσίτιον τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀλλά καί ὁλοκλήρου της περιφερείας, ἐνῶ παράλληλα εἰς τούς εἰδικῶς διαμορφωμένους χώρους του, θά μπορεῖ νά προσφέρῃ καί μίαν στέγην φιλοξενίας μέ ὅλα τα της διαμονῆς ἀπαραίτητά, κυρίως διά τούς ἡλικιωμένους ἀλλά καί γενικότερον δι᾽ ὅποιον ἔχει ἀνάγκην.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του ἐξέφρασε τήν μεγίστην χαράν καί τήν πλήρη ἱκανοποίησίν του διά τήν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ χώρου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη ἀπό ἁπλούς ἀνθρώπους δι᾽ ὅλους τους ἀνθρώπους καί εἶναι ὁ δεύτερος πού λειτουργεῖ εἰς την Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν μετά ἀπό αὐτόν πού ὑπάρχει εἰς τόν Λαγκαδᾶ. Ἡ *«Στέγη Ἀγάπης καί Φιλανθρωπίας»* ἔρχεται νά προστεθῇ εἰς τό πλούσιον πνευματικόν καί φιλανθρωπικόν ἔργον πού ἐπιτελεῖται εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν, εἴτε μέσα ἀπό τά συσσίτια πού ὑπάρχουν εἰς τάς πλείονας τῶν ἐνοριῶν τῆς ἐπαρχίας μας, εἴτε μέσα ἀπό τό Κοινωνικόν Παντοπωλεῖον, εἴτε μέσα ἀπό τό Κέντρον Ἐνδύσεως καί Ὑποδήσεως καί τό Φιλόπτωχον Ταμεῖον, τά ὁποῖα καί λειτουργοῦν καθημερινῶς μέ τήν πολύτιμον βοήθειαν καί συνδρομήν ὅλων των ἐθελοντῶν, προσφέροντας ἀγάπην καί παρηγοριᾶν πρός τόν ἐμπερίστατον ἀδελφόν μας τήν ὁποίαν ἔχει ἀνάγκην διά τήν προσωπικήν ἀνακούφισιν καί θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς βιωσιμότητός του.

ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΙΑΔΙ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ
ΑΡΧΙΕΡΑ ΤΟΥΟΝΤΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
Κ.Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΚΑΙ ΕΝΕΚΑΙΝΙΣΘΗ ΤΟ ΠΑΡΟΝ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΙ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΩΧΟΥ
ΠΡΩΤ. ΧΡΥΣΑΦΗ ΤΣΟΛΑΚΗ
ΤΗ 22 α ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013

Τό ἀπόγευμα τῆς 31ης τοῦ μηνός Δεκεμβρίου 2013, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεγάλου Βασιλείου τῆς περιοχῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς κλίμα συγκινήσεως καί χαρᾶς ἐτελέσθη ἡ ἐνθρόνισης τοῦ νέου Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Εὐσεβίου Σπουργίτη.

Κατά τήν σύντομον προσφώνησίν του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας συνεχάρη τόν νέον Ἡγούμενον διά τήν ἐκλογήν του καί ηὐχήθη καλήν δύναμιν εἰς τά νέα του καθήκοντα τονίζων ὅτι παρ᾽ ὅλον πού αἱ δυσκολίαι θά εἶναι πολλαί μέ τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τάς συνεχεῖς καί ἀόκνους προσπαθείας ὄχι μόνον τάς δικάς του ἀλλά καί τῶν ὑπολοίπων πατέρων θά τά καταφέρουν, ὥστε ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Βασιλείου νά καταστῇ πρότυπον Μοναστήρι, ὄασις πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τῶν πιστῶν, ἰδιαιτέρως εἰς αὐτούς τούς δυσκόλους καιρούς πού διανύομεν.

Τά Ἅγια Θεοφάνεια εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ἡ Μεγάλη Δεσποτική Ἑορτή τῶν Ἁγίων Θεοφανείων ἑορτάσθη μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί ἱεροπρέπειαν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καί τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τῶν φορέων πολιτισμοῦ καθώς καί τῆς πρωτοβαθμίου καί δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως τῆς περιοχῆς μας.

Ἀκολούθως, ἐτελέσθη ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό Κολυμβητήριον τοῦ Λαγκαδᾶ καί εἰς τήν λίμνην τῆς Βόλβης, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας – Θράκης κ. Θεόδωρου Καράογλου, τῆς Βουλευτοῦ τῶν ΑΝ.ΕΛ. κας Ἑλένης Ξουλίδου, τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη καθώς καί τῶν λοιπῶν τοπικῶν, στρατιωτικῶν καί ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Δι᾽ ἀκόμα μίαν χρονιάν πολλοί νέοι της ἐπαρχίας μας ἐβούτηξαν εἰς τά παγωμένα νερά διά τήν ἀνάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Συγκινητική καί πρωτότυπος ἦτο ἡ στιγμή κατά τήν ὁποίαν οἱ τολμηροί κολυμβηταί μαζί μέ τόν Τίμιον Σταυρόν ἔβγαλαν εἰς τήν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ καί τήν Ἑλληνικήν Σημαίαν καί καθώς κολυμποῦσαν διά νά πάρουν τήν εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ἔψαλλαν μέ μίαν φωνήν τόν Ἐθνικόν μας Ὕμνον, δηλοῦντες μέ αὐτόν τόν τρόπον τήν ψυχικήν των τόλμην καί βούλησιν πού δείχνει ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἰς τήν ζωή μας θά ἔχει βέβαιον ἀποτέλεσμα μόνον ὅταν ἀναπτύξομεν φρόνιμα ἐλπίδος καί αἰσιοδοξίας εἰς τήν θάλασσαν τῶν πνευματικῶν ἀγώνων μας ἔχοντας βαθείαν πίστιν εἰς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἔδωσε ὡς εὐλογίαν ἕναν ἐπιστήθιον Σταυρόν καί μίαν εἰκόνα τῆς Παναγίας εἰς τούς κ. Δαϊσαρλήν Ἰωάννην καί Βασίλειον Λαζαρίδην οἱ ὁποῖοι ἔπιασαν τόν Τίμιον Σταυρόν εἰς τό Κολυμβητήριον τοῦ Λαγκαδᾶ καί εἰς τή Λίμνην τῆς Βόλβης ἀντιστοίχως καί τούς ἀπένειμε τό Μετάλλιον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεώς.

Καθώς, ἡ λίμνη Βόλβη ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς ἕνδεκα ἑλληνικούς ὑγροτόπους, πού προστατεύονται ἀπό τήν διεθνῆ συνθήκην Ramsar, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, εἰς τό σύντομον μήνυμά του ἐδήλωσε ὅτι τώρα καθίσταται ἀδήριτος καί ἄμεσος ἡ ἀνάγκη τῆς κοινωνικῆς συναινέσεως καί τῶν πολιτικῶν πρωτοβουλιῶν καλώντας τούς ἁρμοδίους φορεῖς νά λάβουν τά ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νά καταστῇ δυνατή ἡ στροφή πρός μίαν ὁδόν ἀειφορίας καί οἰκολογικῶς βιωσίμου ἀναπτύξεως.

Τό φυσικόν περιβάλλον παρ᾽ ὅλον πού ἀποτελεῖ Θεῖον δῶρον καί κοινήν κληρονομίαν δέν τό τιμᾶμε

πρεπόντως. Ὁ ἄνθρωπος δύναται νά ἐκμεταλλευθῇ πρός ἴδιον ὄφελος τήν φύσιν τήν ὁποίαν ὁ Θεός μᾶς ἐνεπιστεύθη, μέχρις ἑνός ὁρίου, ἔτσι ὥστε νά διασφαλίζηται ἡ ἀειφορία καί ἡ ἁρμονία τοῦ οἰκοσυστήματος. Ἡ ὑπέρβασις, ὅμως, τοῦ ἐπιτρεπτοῦ ὁρίου καταστρέφει τήν ἁρμονίαν τῶν φυσικῶν συνισταμένων τοῦ περιβάλλοντος καί ὁδηγεῖ εἰς τήν νέκρωσιν καί εἰς καταχρήσεις τῆς δημιουργίας αὐτῆς.

Ἀποτέλεσμα τοῦ φαινομένου αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐμφάνισις καί ἐξάπλωσις ἀσθενειῶν ὅπως καί ἡ μόλυνσις τῶν ὑδάτινων πόρων καί τῶν διατροφικῶν ἀγαθῶν. Πρέπει ἀφ' ἑνός νά κατανοήσωμεν ὅτι ἡ γῆ θά συνεχίσει νά γεννᾶ καί νά καρποφορῇ, ἐφ' ὅσον ἀφεθῇ εἰς τήν φυσικήν της τάξιν καί ἐφ' ὅσον ἡμεῖς πορευθῶμεν συμφώνως πρός τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Τό περιβάλλον ἀποτελεῖ κοινήν κληρονομίαν δικιάν μας ἀλλά καί τῶν ἑπομένων γενιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τά ἴδια δικαιώματα μέ ἡμᾶς σήμερον. Καθώς ὁ Θεός ἐδημιούργησε μίαν οἰκολογικήν ἰσορροπίαν, ἡ διατάραξίς της ἀπειλεῖ τόσον ἡμᾶς ὅσον καί τάς ἑπομένας γενεάς. Ἔχομεν καθῆκον νά σεβαστοῦμε καί νά διαφυλάξωμεν τήν φύσιν καί νά μεταδώσωμεν τό μήνυμα αὐτό εἰς τούς νέους, ἔτσι ὥστε νά καταλήξωμεν εἰς ἕν αὔριον καλύτερον μιᾶς καί σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις καί μέ τήν χάριν τοῦ Ἐπεφανέντος Κυρίου βιώνομεν τήν προοπτικήν της Παλιγγενεσίας.

Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Πανδήμως καί μέ κάθε ἐκκλησιαστικήν τάξιν ἑορτάσθη τήν 7ην Ἰανουαρίου 2013 ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἡμέρα κατά τήν ὁποίαν ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ ὁ Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος καί ὁμίλησε ἐπικαίρως, ἀναφερθεῖς ἐκτενῶς εἰς τόν βίον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καί συγχοροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ.κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς Μεγάλης Ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐτελέσθη Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ κατά τήν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἔλαβε χώραν ἡ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία καί ἡ ἀπονομή τοῦ ὀφικκίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως π. Δημητρίου Κουκουλεκίδη, προεξάρχοντος τοῦ ἑορτάζοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἰωάννου καί συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί

Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, Νειλουπόλεως κ.κ. Γενναδίου (Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας) καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου. Παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων Ἀρχιμ. π. Νικηφόρος Ψυχλούδης, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Θεοδώρας καί Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, π. Δαυΐδ Τζιουμάκας, οἱ καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίου Βασίλειου π. Εὐσέβιος Σπουργίτης, Ἁγίας Τριάδος π Ἰσαάκ Τσαπόγλου, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος-Σοχοῦ π. Ἰωάννικιος Κοτσώνης, ὁ Γραμματεύς τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Πλάτων Κρικρῆς, πλῆθος ἱερέων ὄχι μόνον της Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεώς, ἀλλά καί ἀπό ἄλλας περιοχάς τῆς Ἑλλάδος καθώς καί ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς θεοσώστου ἡμων ἐπαρχίας.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας παρευρέθησαν ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας – Θράκης κ. Θεόδωρος Καράογλου, οἱ Βουλευταί τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀνασταδιάδης, καί τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Ἑλένη Ξουλίδου, ὁ ἐπίσης ἑορτάζων Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ἐκπρόσωποι

τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς πόλεώς μας καί τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς, τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Κοινότητος τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καθώς καί πλῆθος χριστιανῶν πού, παρά τό ἐργάσιμον της ἡμέρας, προσῆλθον διά νά ἑορτάσουν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τοῦ τελευταίου καί μοναδικοῦ ἐκ τῶν Προφητῶν πού ἠξιώθη νά συναντήση τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Παράλληλα, εἶχον την εὐκαιρίαν νά εὐχηθοῦν καί νά τιμήσουν τόν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην μας.

Τά ἀναλόγια τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἐκόσμησαν μέ τήν παρουσίαν των ὁ Ἄρχων Μαΐστωρ τῆς Ἁγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κ. Ἀριστογένης Ζαΐμης, πλαισιωμένος ἀπό τήν βυζαντινήν χορωδίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης *«Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος»*, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἄρχοντα Ὑμνωδόν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης του Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Γεώργιον Φερεντίνον καί τόν Μουσικολογιώτατον κ. Ραφαήλ Ἀσδρέ μέ τήν χορωδίαν τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς *«Δαμασκηνός ὁ Στουδίτης»*.

Κατά τήν ὁμιλίαν του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη εἰς τήν ἱεράν μορφήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου πού ἀναδεικνύεται πρότυπον καί δείκτης πορείας τῆς ζωῆς πρός τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀπευθυνόμενος πρός τόν π. Δημήτριον ἐτόνισε ὅτι εἶναι σημαντική ἡ ἡμέρα τοῦ ἐπαίνου καί τῆς ἑορτῆς σήμερον. Ἡ λειτουργική σύναξις εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τό πρόσωπον τοῦ Προφήτου ἀλλά καί εἰς τήν ὥραν τῆς Παλλιγγενεσίας. Τό μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας εἶναι ἡ προετοιμασία διά τήν προϋπάντησιν τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Τό κήρυγμα τῆς ἐρχομένης Βασιλείας εἶναι ἡ μετάνοια πού ἀνοίγει τάς πύλας τῆς Βασιλείας τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης. Ὁ Χριστός πληροῖ τάς ἐπαγγελίας καί δέχεται τό προδρομικόν βάπτισμα ἐντός της Θεοφανείας, τῆς προσμαρτυρίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θεία βιώματα, πού, ὅπως

ἐτόνισε προν τον π. Δημήτριον ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, πρέπει νά κλείσῃς βαθειά εἰς τήν ψυχήν σου. «Ὁ κληρικός δέν εἶναι ὑπάλληλος, εἶναι οἰκονόμος ἀμόλυντων μυστηρίων. Φρόντισε νά κρατήσῃς καθαρήν καί ἄμωμον τήν ἱεροσύνην σου καί τό ἔργον σου ἐνώπιόν του λαοῦ. Μεῖνε ἀσκανδάλιστος, προσεκτικός, μυσταγωγικός, κατανυκτικός. Εἰς τό Ἱερόν Βῆμα στέκονται Ἀρχιερεῖς, Καθηγούμενοι καί Πατέρες, οἱ ὁποῖοι μαζί μέ τούς σεβαστούς γονεῖς σου καί τούς φίλους ἀλλά καί μέ τούς πιστούς πού παρίστανται σήμερον ἐδῶ κοντά εἰς τήν χαράν σου, εἶναι μάρτυρες χάριτος τῆς ἱεροσύνης πού λαμβάνεις. Ὁ Κύριος ἅς εἶναι ὁδηγός σου, ὁ ἔρως σου, ὁ στηριγμός σου καί τό φῶς σου».

Ἐν συνεχείᾳ καί πρό τῆς ἀπολύσεως ὁμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νειλουπόλεως κ.κ. Γεννάδιος ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη εἰς τό πάντα ἐπίκαιρον καί διαχρονικόν μήνυμα τοῦ Τίμιου Προδρόμου μεταφέρων παράλληλα πρός τόν Σεβαμιώτατον Ποιμενάρχην μας τάς θερμάς εὐχάς τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου ἀλλά καί τάς εὐχάς ἐκ μέρους τῆς χορείας τῶν παρισταμένων Ἀρχιερέων διά τήν ὀνομαστικήν του ἑορτήν.

Εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τούς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς πού ἦλθον ἀπό τήν ἐπαρχίαν τους καί μέ τήν παρουσίαν των ἐλάμπρυναν τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς αὐτήν τήν ἡμέραν πού ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾶ τήν μνήμην τοῦ τόσον σπουδαίου καί μεγάλου Προφήτου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καθώς καί τήν ὀνομαστικήν του ἑορτήν. Ηὐχήθη εἰς τόν ἐπίσης ἑορτάζοντα Δήμαρχον τοῦ Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην ἐνῶ ἐξέφρασε τάς εὐχαριστίας του πρός τούς ἱερεῖς, τούς Καθηγουμένους,

τούς ἱεροψάλτας, τούς ἐκπροσώπους τῶν στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν ἀρχῶν διά τήν παρουσίαν των τήν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς, ἐνῶ προέβη καί εἰς τήν χειροθεσίαν ἑνός νέου ἀναγνώστου, τοῦ μικροῦ Ἰωάννου, μαθητοῦ τῆς 2ας Δημοτικοῦ, ὁ ὁποῖος καί θά βοηθάει ἐντός του Ἱεροῦ Βήματος.

Μεταξύ αὐτῶν πού προσῆλθον εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου διά νά εὐχηθοῦν τά «*Ἔτη Πολλά*» εἰς τόν Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ.κ. Ἰωάννην, ἦσαν ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἄνθιμος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολος,Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ.κ. Προκόπιος καί Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ.κ. Βαρνάβας, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Νικοδήμου Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Τσαβδαρίδης, ὁ Πνευματικός Γέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου – Ἐμμαοῦς π. Μάξιμος Ψιλόπουλος μέ τήν Γερόντισσαν καί συνοδείᾳ ἀδελφῶν της Μονῆς, ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας Θράκης κ. Θεόδωρος Καράογλου, οἱ Βουλευταί τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, τῶν Ἀν.Ἑλ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου καί ΔΗ. ΜΑΡ. κα Αἰκατερίνη Μάρκου, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος, ἐκπρόσωποι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς πόλεώς μας καί τοῦ Στρατοῦ

Ξηρᾶς μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητήν τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας κ. Θεόδωρον Κουλούρην, τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καί τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Λαγκαδᾶ, ὁ ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν Νόσον τοῦ Ἀλτσχάιμερ κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης ὁ πρ. Περιφεριάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, Ἱερεῖς ἀπό διαφόρους Ἱεράς Μητροπόλεις ἀλλά καί τῆς Ἐπαρχίας μας συνοδείᾳ τῶν νέων Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καί τῶν κυριῶν τῶν Ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν καθώς καί νέοι καί νέαι της πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ.

Μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπειαν ἑορτάσθη ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Ἐπίκεντρον των λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ περικαλλῆς Ἱερός Ναός τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τήν Ὄσσαν, ὅπου καί φυλάσσονται τά κατά θαυμαστόν τρόπον εὑρεθέντα Σεπτά Λείψανά της.

Τό ἀπόγευμα τῆς 7ης Ἰανουαρίου 2014 ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ᾽ ἀρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καί μέ τήν συμμετοχήν πλειάδος ἱερέων καί πλήθους πιστῶν μεταξύ αὐτῶν καί τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη. Ἐν συνεχείᾳ, ἐτελέσθη ἡ Ἱερά Λιτανεία τῶν Χαριτοβρύτων Λειψάνων καί τῆς Θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Ἁγίας Κυράννης εἰς τάς ὁδούς τῆς Ὄσσης.

Τόν πανηγυρικόν της ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ὄσσης Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἰωάννης Ἀρσενιάδης, ὁ ὁποῖος καί ἀνεφέρθη ἐκτενῶς εἰς τόν βίον καί τό μαρτύριον τῆς Ἁγίας, τονίζων ὅτι μέ τήν πίστιν της ἀποτελεῖ ἕν φωτεινόν παράδειγμα καί ἕν ὁδοδείκτην διά τήν ζωήν ὅλων ἡμῶν.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας ἐτελέσθη Πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου

κ.κ. Θεοκλήτου, ὁ ὁποῖος ἐχοροστάτησε καί εἰς τόν Ὄρθρον, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καθώς καί τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Εἰς τόν κατάμεστον ἀπό πλῆθος πιστῶν πάνσεπτον Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Κυράννης-Ὄσσης παρέστησαν ἡ Βουλευτής τῶν ΑΝ.ΕΛΛ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀναγεννήσεως κ. Στυλιανός Παπαθεμελῆς, ὁ Ἀντιπεριφερείαρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Φάνης Παπᾶς, ἐκπρόσωποι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαγκαδᾶ, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Ὄσσης κ. Μπρατάνης Ἀστέριος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἐκδοτῶν Βορείου Ἑλλάδος κ. Χαράλαμπος Μπαρμπουνάκης, ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής Νευρολογίας καί Διευθυντής τοῦ Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν Νόσον τοῦ Ἀλτσχάιμερ κ. Σταῦρος Μπαλογιάννης, μοναχοί καί μοναχαί ἀπό τάς Ἱεράς Μονάς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως καθώς καί πολλοί ἱερεῖς τῆς θεοσώστου ἡμῶν ἐπαρχίας καί ὄχι μόνον.

Κατά τήν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου ἀνεφέρθη εἰς τούς Νεομάρτυρας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διά τούς ὁποίους, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐτόνισε, ἔδωσαν τό αἷμα τους, διότι ἐπίστευσαν εἰς τόν Ἀναστάντα καί Σταυρωθέντα Κύριον καί ἐξαιτίας αὐτῆς τούς τῆς ἐπιλογῆς τό αἷμα βοᾶ καί τά Σεπτά Λείψανά των εὐωδιάζουν μέχρι σήμερον.

Ὅταν λέμε «*Πιστεύω εἰς τόν Θεόν*», τό μυαλό μας θά πρέπει νά πηγαίνῃ εἰς τό «*Πιστεύω εἰς τόν Χριστόν*». Αὐτό ἐπλήρωσαν οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες μέ τό αἷμα τους. Πρέπει, ἐπιτέλους, τό ἐπίσημον

κράτος εἰς τά βιβλία τῆς Ἱστορίας ὅλων των βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως νά πεῖ ὅτι ἐκεῖνοι πού ἐκράτησαν τότε τό Ἔθνος, ὅταν ἦτο ὑπόδουλον, ψηλά μέ τό αἷμα τους καί τό μαρτύριόν τους, ἦσαν οἱ Νεομάρτυρες τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας πού ὅταν ἔφτασαν ἐνώπιων τῶν ἀρχόντων τοῦ τόπου ἐδήλωσαν μέ σθένος τήν πίστιν των εἰς τόν Χριστόν καί τήν πρόθεσίν των νά παραμείνουν Χριστιανοί.

Εἰς τήν σύντομον προσλαλιάν του ὁ Σεβαμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε ἐκ βάθους καρδίας τούς Ἀρχιερεῖς, Κληρικούς καί ὅλους τους παρισταμένους, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον διά νά τιμήσουν τήν μνήμην τῆς Μεγάλης Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, τονίζων ὅτι ἡ Ἁγία Κυράννα εἶναι μία μεγάλη ἡρωΐς τῆς Πίστεώς μας καί τῆς Ὁμολογίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλλά παράλληλα εἶναι καί μία θεματοφύλαξ τῶν παραδόσεων τοῦ γένους μας. Δέν εἶναι τυχαῖον ὅτι κάθε χρόνον αὐτήν τήν ἡμέραν συγκεντρώνονται ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ὄσσης ἀλλά καί αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν νά ξενιτευθοῦν εἰς ὅλον τόν κόσμον διά νά ἑορτάσουν τήν ἑορτήν τῆς Ἁγίας συμπολίτισσάς των. Ἡ Ἁγία Κυράννα μᾶς χαρίζει εἰς τήν ζωήν μας τήν ἐμπειρίαν τῆς δικῆς της παρουσίας. Μιᾶς παρουσίας πού ἀποτελεῖ τό ἀπαύγασμα ἑνός βιώματος, μιᾶς ἀποκαλύψεως, τήν

ὁποίαν ἔζησε ἡ ἴδια καί ἠναγκάσθη νά ὁμολογήσῃ μέ τό φρικτόν μαρτύριόν της. Ἐκεῖνο πού λείπει σήμερον ἀπό ὅλους ἡμᾶς εἶναι ἡ ἐμπειρία αὐτῆς τῆς μεθέξεως, τῆς βιώσεως τῶν νοημάτων τῆς Ἀποκαλύψεως πού μόνον τότε, ἄν τά νιώσουμε, θά μπορέσουμε νά γνωρίσωμεν τόν Θεόν καί θά μποροῦμε νά ἔχωμεν τήν δυνατότητα τῆς Ὁμολογίας τῆς Πίστεώς μας, διαφορετικῶς θά παραμείνομεν στάσιμοι.Ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις μας εἶναι τό στοιχεῖον πού ἐκράτησε τό γένος καί τήν ταυτότητά μας. Αὐτή εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια εἴτε τό θέλουν κάποιοι εἴτε ὄχι. Ἄν ἀρνηθῶμεν τήν παράδοσιν καί αὐτό πού εἴμεθα, ὅπως θέλουν κάποιοι νά μᾶς ἐπιβάλλουν, αὐτό θά εἶναι καί ἡ καταδίκη μας.

Πρέπει σήμερον, ἀπό ἐδῶ ἀπό τήν Ὄσσαν, νά ἀκουσθῇ εἰς ὅλον τόν κόσμον ὅτι οἱ Ἕλληνες ξέρουν νά κρατοῦν τάς παραδόσεις των καί νά τιμοῦν τά Ἱερά καί τά Ὅσια της Πίστεώς μας. Πρέπει νά δώσωμεν μηνύματα αἰσιοδοξίας ἄλλα καί ἐξόδου ἀπό τό ἀδιέξοδον εἰς τό ὁποῖον περιήλθομεν. Δέν χρειάζεται νά ἀναπαυώμεθα εἰς τάς δάφνας τῶν προγόνων μας ἀλλά ἐπιβάλλεται νά κρατήσωμεν ψηλά τα λάβαρα τῆς Πίστεώς μας, ὅπως τά κράτησε καί ἡ σήμερον τιμωμένη Ἁγία μέ τό ἀνδρεῖον της Πίστεώς της καί τά ἔκανε ὁμολογία, βίωμα, ὕμνον καί θρίαμβον νίκης κατά τῆς ἀπιστίας.

Κλείνων τήν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτόνισε ὅτι ἡ Ἁγία σήμερον εἶναι παροῦσα, δηλώνει τήν παρουσίαν της ἀνάμεσά μας, διά νά μᾶς μεταφέρει μηνύματα ἀγάπης, δίδοντάς μας θάρρος, παρηγορία καί ἐλπίδα, ὅπλα πνευματικά δηλαδή πού ἄν τά ἔχομεν μέσα μας μποροῦμε νά ξεπεράσωμεν τά πάντα καί κάθε δυσκολίαν.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ τήν δέουσαν λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπειαν ἑορτάσθη ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Καβαλλαρίου, ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς, ὅπου καί ἐτέλεσε τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δωροθέου Νεοφύτου, προχειρίζοντάς τόν εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

Εἰς τόν κατάμεστον πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς ἱστορικῆς ἐνορίας τῆς Λητῆς, πλῆθος πιστῶν προσῆλθε διά νά τιμήσῃ τούς δύο Μεγάλους Πατέρας καί Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας.

Μεταξύ των ἄλλων παρέστησαν καί οἱ βουλευταί τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀνασταδιάδης καί τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου, ὁ Δήμαρχος Ὡραιοκάστρου κ. Δημήτριος Σαραμάντος, ὁ πρ. Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης, μοναχοί καί μοναχαί ἀπό τάς Ἱεράς Μονάς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, πολλοί ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας μας καί ὄχι μόνον, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖαι μαθητῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Κοινότητος Λητῆς πού κρατώντας τήν Ἑλληνικήν Σημαίαν ἀνά χείρας προσῆλθον διά νά τιμήσουν τήν μνήμην τοῦ προστάτου τῆς κοινότητός των.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀνεφέρθη εἰς τάς μνήμας τῶν Ἁγίων καί εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας τονίζων ὅτι

ἔχουν τόσα νά μᾶς διδάξουν, διότι ἡ ζωή τῶν Ἁγίων εἶναι ἐκείνη πού ἀποτελεῖ τήν ἀπλανῆ διδασκαλίαν καί τήν ἐφαρμοσμένην διδασκαλίαν εἰς τήν πράξιν τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας καί τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Ἅγιοί μας εἶναι ἐκεῖνοι πού συνέδεσαν τήν ζωήν των μέ τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί ἐφ᾽ ὅσον τό ἔπραξαν αὐτό καί συνέδεσαν τήν ζωήν των μέ τόν Κύριον πού εἶναι *«χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός»* κατόρθωσαν νά εἶναι χθές καί σήμερον οἱ αὐτοί. Κάθε λαμπρά πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι ἁπλῶς μία ἑορτή καί ὑπόθεσις ἑνός καί μόνον Ἁγίου ἀλλά εἶναι Ἑορτή καί ὑπόθεσις ὅλης της Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἡ ὁποία εὐφραίνεται καί τιμᾶ ἐκείνους πού ἀνεδείχθησαν ἐν τοῖς πράγμασι Στύλοι τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀπλανεῖς Διδάσκαλοι καί δοχεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Παρακλήτου.

Ἀπευθυνόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τόν νεοχειροτονηθέντα ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ Ἰωάννης ἐτόνισε ὅτι καλεῖται καί ἐκεῖνος σήμερον νά ὑπηρετήσῃ μέ διάθεσιν θυσιαστικῆς ἀγάπης καί μέ βιώματα ἁγιοπνευματικά τά μηνύματα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας πού ἐσάλπισαν καί οἱ Ἅγιοι μέ τήν ζωήν των, μέ τήν διδασκαλίαν των, μέ τούς ἀγώνας καί τούς πόνους των. Πρέπει νά ἔχει πάντοτε τήν καρδίαν του συντετριμένην καί τεταπεινωμένην καί νά εἶναι βέβαιος εἰς τήν ζωήν του ὅτι ποτέ δέν θά εἶναι μόνος, διότι θά ἔχει πάντα δίπλα του Ἐκεῖνον πού εἶναι τό ὅραμα ὅλων διά νά σοῦ γλυκάνῃ τάς πικρίας τῆς ζωῆς καί τάς δοκιμασίας πού πιθανόν θά προκύψουν. Τόν παρότρυνε δέ νά φροντίσῃ νά εἶναι ὁ κληρικός ἐκεῖνος πού θά ἔχει μέσα του τό φῶς τονίζων ὅτι τά μάτια τῶν ἀνθρώπων θά εἶναι στραμμένα πάνω του περιμένοντας νά δοῦν τό ἀγαθόν.Ἀλλά δέν θά εἶναι καί ὀλίγοι αὐτοί πού θά περιμένουν τήν στιγμήν τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καί τοῦ ἀνθρωπίνου λάθους. Δι᾽αὐτό ὀφείλει, ὅταν θά βγαίνει ἀπό τό κελλίον του καί μέχρι νά ἐπανέλθῃ νά εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως, τῆς ὁμολογίας τῶν ἔργων

τῶν ἀγαθῶν, πού θά διδάσκει μέ τήν ζωήν του καί μέ τόν λόγον του. Ὅ,τι ἀρνητικόν νά τό ἀποβάλῃ καί ὅ,τι ἀρνητικόν νά τό ἐκδιώξῃ, διότι εἰς τήν ζωήν του εἶναι καταδικασμένος νά πορεύηται μίαν καί μόνον ὁδόν, τήν ὁδόν τῆς ἀληθείας τήν ὁδόν εἰς τήν ὁποίαν τά λάθη δέν ἐπιτρέπονται.

Μετά τό πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συνοδευόμενος ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς περιοχῆς, μετέβη εἰς τήν ἐνορίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὅπου καί ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν εἰς τό Ἁγίασμα τό ὁποῖον εὑρίσκεται ἐντός του Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἡ Ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Βράβευσις ἀριστούχων μαθητῶν κατά τό σχολικόν ἔτος 2012-2013

Τήν Πέμπτην 30 Ἰανουρίου 2014. καί ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Προστατῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καί τῆς Παιδείας, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐτελέσθη, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγακαδᾶ ἐνῶ ἠκολούθησε ἡ Βράβευσις τῶν ἀριστούχων, κατά τό ἀπελθόν σχολικόν ἔτος 2012-2013, μαθητῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαίδευσεως.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη τό μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τήν ἑορτήν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τό ὁποῖον ἀπευθυνόταν πρός ὅλους τους μαθητάς καί πρός ὅλας τάς μαθητρίας ὅλων των βαθμίδων ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν συνεχείᾳ καί εἰς τόν σύντομον χαιρετισμόν του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τήν χαράν καί τήν ἱκανοποίησίν του, διότι σήμερον, ὅπως ἐτόνισε, δίδεται ἡ εὐλογημένη εὐκαιρία τῆς ζωντανῆς ἐπικοινωνίας μέ τούς μαθητάς καί τούς διδασκάλους των πού ἀντιπροσωπευτικῶς παρίστανται εἰς τόν Ἱερόν Ναόν μέ τήν εὐκαιρίαν τῆς μνήμης τῶν Μεγάλων ἐκείνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι, ὅπως ἐσημείωσε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, μεγάλη ἡ χαρά διά τόν Ἐπίσκοπον, ὅταν ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν μέ τό λογικόν του ποίμνιον καί δή ὅταν ὑπάρχῃ αὐτή ἡ ἐπικοινωνία μέσα εἰς τόν χῶρον τῆς χάριτος πού εἶναι ὁ χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, διότι μέσα εἰς τήν ψυχήν μας δημιουργοῦνται προϋποθέσεις διά νά δεχθῶμεν τήν χάριν του Κυρίου μέσα ἀπό τήν προσευχήν μας. Ὅστοσο, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ δέν παρέλειψε νά σημειώσει ὅτι σήμερον εἴμεθα πολιορκημένοι εἰς τόν ἴδιον μας τόν τόπον, εἰς τό ἴδιον μας τό σπίτι, εἰς τό ἴδιον μας τό σχολεῖον. Εἴμεθα, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀνέφερε, πολιορκημένοι εἰς τήν οἰκίαν μας, διότι δέν φτάνει τό φαγητό, διότι ὁ πατήρ δέν ἔχει δουλειά, διότι ἡ μήτηρ εἶναι ἄρρωστη, διότι ἡμεῖς δέν μποροῦμε νά πᾶμε εἰς τά φροντιστήρια, εἰς τά σχολεῖα, εἰς τά πανεπιστήμια. Μας ἔκλεισαν εἰς τό σπίτι, διότι ἡ ἀγορά εἶναι ἀπλησίαστη καί μας πιέζουν ἀπό παντοῦ, μας πιέζουν εἰς τό σχολεῖον πιέζοντας μέ γνώσεις πού πολλάς φοράς εἶναι ἄχρηστοι καί πού ἡ προσφορά των δέν γίνεται μέ τόν ἐνδεδειγμένον τρόπον. Μας πιέζουν εἰς τήν κοινωνίαν, εἰς τήν ζωήν, εἰς τήν ἐλευθερίαν μας θέλοντες νά καταστρέψουν ὅ,τι

ὅμορφον ὑπῆρχε εἰς αὐτόν τόν τόπον, εἰς αὐτόν τόν λαόν, νά διαλύσουν αὐτό πού ἦτο ἡ παράδοσίς μας. Διότι παράδοσις, ὅπως ἐξήγησε ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ.κ. Ἰωάννης, δέν σημαίνει στροφή εἰς τό παρελθόν ἀλλά συνέχεια εἰς τό παρόν καί τό μέλλον μέ ρίζαν εἰς τό παρελθόν. Αὐτό πού μας κράτησε μέχρι σήμερον, ἡ πατρίς μας, πέρασε δυσκόλους ἡμέρας ἀλλά ἀπό ὅλα αὐτά κατόρθωσε νά βγῇ ἐλευθέρα καί δυνατή, ἀδούλωτος καί περήφανη χάρη εἰς αὐτό τό μεγαλεῖον της ψυχῆς πού μᾶς χαρίζει ἡ πίστις μας εἰς τόν Χριστόν, ἡ πίστις μας εἰς τάς μεγάλας ἀξίας πού ἔχουν σχέσιν μέ τά Ἑλληνικά Γράμματα.

Συνεχίζων τήν ὁμιλίαν του ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Ἰωάννης ἀνεφέρθη εἰς τούς Τρεῖς Ἱεράρχας τόνιζων ὅτι ἦσαν ἀληθινά μεγάλοι, διότι κατόρθωσαν τό κατεστημένον τῆς ἐξουσίας νά τό συντρίψουν μέ τήν δικήν τους ὑπεροχικήν παρουσίαν εἰς τόν χῶρον τοῦ πνεύματος. Τά βιβλία των καί τά συγγράμματά των ἦσαν μοναδικά εἰς τόν κόσμον καί παρ᾽ ὅλα αὐτά εἰς τά σχολεῖα δέν διαβάζονται. Κάποτε ὑπῆρχαν τά λεγόμενα Πατερικά Κείμενα, ὅπου διάβαζαν τά παιδιά τάς σκέψεις τῶν Πατέρων πού ἦσαν σκέψεις φωτισμέναι ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως πού ἐδείκνυε τό μεγάλον καί πολύτιμον ἀγαθόν της ἀλήθειας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐδέχθη τούς ἐκπαιδευτικούς καί τούς μαθητάς εἰς τήν Αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὅπου εἶχε τήν εὐκαιρίαν νά συνομιλήσῃ μαζί τους, νά ἀκούσῃ τούς προβληματισμούς τους, νά ἀπαντήσῃ εἰς τάς ἐρωτήσεις πού ὑπέβαλαν τά παιδιά γύρω ἀπό διάφορα πνευματικά, ἐκκλησιαστικά καί κοινωνικά θέματα πού τούς ἀπασχολοῦν εἰς τούς δυσκόλους αὐτούς καιρούς πού διανύομεν. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, μέ σεβασμόν, ἀγάπην καί ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἄκουσε τό «μέλλον αὐτοῦ του τόπου καί τῆς Πατρίδος μας» συζητῶν διεξοδικῶς μαζί των διά τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν προτείνοντάς τους λύσεις καί προσφέροντάς τους πατρικάς συμβουλάς.

Χειροτονία Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ.κ. Νικηφόρου

Τῇ Κυριακῇ, 2ᾳ Φεβρουαρίου, ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐτελέσθη ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῷ, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Πατριάρχου, συμπροσευχηθέντος ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἡ εἰς Ἀρχιερέα χειροτονία τοῦ Θεοφιλ. Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Ἀμορίου κ. Νικηφόρου, Ἡγουμένου τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Βλατάδων.

Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἀθανασίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μιλήτου κ. Ἀποστόλου, Ἰκονίου κ. Θεολήπτου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου καί Κυδωνιῶν κ. Ἀθηναγόρου.

Κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Γέρων Νικαίας κ. Κωνσταντῖνος, Γέρων Δέρκων κ. Ἀπόστολος, Πέργης κ. Εὐάγγελος, Ἰταλίας καί Μελίτης κ. Γεννάδιος, Θεοδωρουπόλεως κ. Γερμανός, Πριγκηπννήσων κ. Ἰάκωβος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Σεβαστείας κ. Δημήτριος, Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου κ. Στέφανος καί Προύσης κ. Ἐλπιδοφόρος, ὁ Πανιερ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριος, Ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐνταῦθα, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Θερμῶν κ. Δημήτριος, Κληρικοί τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, λοιποί Κληρικοί ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, Ἄρχοντες Ὀφφικίαλοι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἡ Εὐγεν. κ. Μελιτζανιώ Ψυχλούδη, μήτηρ τοῦ νεοχειροτονηθέντος καί οἰκεῖοι αὐτοῦ, καθώς καί πολυμελεῖς ὅμιλοι προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, ἐλθόντες ἐπί τούτῳ εἰς τήν Πόλιν.

Ἐπίσης παρέστη ὁ Σεβ. Καρδινάλιος κ. Angelo Scola, Ἀρχιεπίσκοπος Μιλάνου, καί ἡ συνοδεία αὐτοῦ. Πρό τῆς χειροτονίας προσεφώνησε τόν ἐψηφισμένον ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεύς, μετά δέ τό πέρας τῆς Θείας καί Ἱερᾶς Μυσταγωγίας ὁ νεοχειροτονηθείς ἐτέλεσε τήν ἀπόλυσιν καί διένειμεν εἰς τό πυκνόν ἐκκλησίασμα τό ἀντίδωρον, δεξάμενος τάς συγχαρητηρίους εὐχάς αὐτοῦ.

Κατά τήν ἐπακολουθήσασαν δεξίωσιν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Ἀθανάσιος παρουσίασε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τόν νεοχειροτονηθέντα Ἀρχιερέα, ὅστις ὑπέβαλε τάς εὐγνώμονας εὐχαριστίας του πρός τήν Α. Θ. Παναγιότητα καί τήν Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον διά τήν προαγωγήν του, ἐν συνεχείᾳ δέ ὡμίλησαν ὁ Πατριάρχης, ἐπικαλεσθείς ἐπί τόν νεοχειροτονηθέντα τήν ἀπό Θεοῦ ἐνίσχυσιν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διακονίας αὐτοῦ.

Μέσα εἰς κλίμα ἰδιαιτέρας χαρᾶς καί συγκινήσεως ἐπραγματοποιήθη τό ἀπόγευμα τῆς 7ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ὁ Ἁγιασμός Θεμελιώσεως τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ πρός τιμήν τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου εἰς τήν περιοχήν τοῦ Ἡρακλείου Λαγκαδᾶ.

Τόν Ἁγιασμόν ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, συμμετεχόντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ.κ. Ἀνδρέου καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Κατά τήν τελετήν τῆς θεμελιώσεως παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης,

οἱ Πρόεδροι τῶν Τοπικῶν Κοινοτήτων Ἀσκοῦ κ. Ἀναστάσιος Σαπλαμίδης καί Ἡρακλείου κα Αἰκατερίνη Πολίτου, ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς καί τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαγκαδᾶ, πολλοί ἱερεῖς καί ἀντιπροσωπίαι μοναχῶν καί μοναζουσῶν τῆς ἐπαρχίας μας καθώς καί πλῆθος κόσμου πού συμμετεῖχε προσευχητικῶς εἰς τήν ὄμορφην τελετήν.

Εἰς τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης, ἐξέφρασε τήν χαράν καί τήν συγκίνησίν του, διότι εἶναι ὁ πρῶτος Ναός πού θεμελιώνεται εἰς τήν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, ὁ ὁποῖος μέ θαυμαστόν τρόπον ἐπέδειξε τό σημεῖον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, ἐνῶ ἀναφέρθη ἐν συντομίᾳ εἰς τήν σημασίαν τῆς ἀνεγέρσεως ἑνός νέου Ναοῦ τονίζων ὅτι ὅταν ἀνεγείρονται Ναοί κλείνουν φυλακαί καί μειώνεται ὁ πόνος τῶν ἀνθρώπων, γιατί ἐκεῖ εὑρίσκουν τά πνευματικά των καταφύγια, διότι ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ σύναξις τῆς Ἐκκλησίας, τό σῶμα τοῦ Κυρίου καί ὅτι ἐντός του Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ πιστός ζεῖ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν της μακαρίας ἀπολαύσεως.

Ὅπου ἀναγείρονται νέοι Ναοί ἐκεῖ ὑπάρχουν καί οἱ δεῖκται πορείας ὅπως δείκτης πορείας εἶναι καί ὁ ἅγιος Πορφύριος πού μέ τήν ζωήν καί τό φωτεινόν παράδειγμά του μᾶς δείχνει τήν ἀσφαλῆ ὁδόν πού μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τόν Χριστόν καί τήν Σωτηρίαν.

Καταλήγοντας καί ἀφοῦ εὐχαρίστησε τούς παρισταμένους Ἀρχιερεῖς, τούς Ἱερεῖς καθώς καί τόν κόσμον διά τήν παρουσίαν του καί τήν ἀθρόαν συμμετοχήν του εἰς αὐτήν τήν σημαντικήν στιγμήν τῆς Μητροπόλεως, ηὐχήθη τήν σύντομον ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ ὁποῖος θά ἀποτελέσει ἕναν φάρον πορείας καθώς καί ἕναν λιμένα πνευματικῆς δυνάμεως ὄχι μόνον διά τούς εὐλαβεῖς Χριστιανούς ἀλλά καί δι᾽ ὅσους διέρχονται ἀπό τόν μεγάλον δρόμον τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ θυμίζοντας πώς ὁ τόπος μας εἶναι εὐλογημένος καί φέρει τήν σφραγίδα τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος εἶναι *«χθές καί σήμερον ὁ Αὐτός καί εἰς τούς αἰώνας»*.

Χρονικα
Ιερας Μητροπολεως Λαγκαδα, Λητης και Ρεντινης

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐπί τῇ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας

Ἀπό τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῇ ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς *«Παναγίας Περπατούσης»* - Ἡρακλείου

Ἀπό τήν λιτανείαν τῶν Σεπτῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας

Τήν Τρίτη 3 Σεπτεμβρίου 2013, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἑορτάσθησαν τά ὀνομαστήρια τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου. Ὁ Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Θεσσαλονίκης προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καί Συγχοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Αὐλῶνος κ.κ. Χριστοδούλου,Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου, Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ.κ. Ἰωήλ, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος.

Τήν κυριώνυμον ἡμέρα εἰς τόν ἴδιον Ἱερόν Ναόν, κατά τό πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον προεξῆρχε ὁ ἑορτάζων ἱεράρχης κ.κ. Ἄνθιμος καί συλλειτούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Μιλήτου κ.κ. Ἀπόστολος, Αὐλῶνος κ.κ. Χριστόδουλος, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, Σιδηροκάστρου κ. κ. Μακάριος, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, καί οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος. Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Τό Σάββατον, 7 Σεπτεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς *«Παναγίας Περπατούσης»* - Ἡρακλείου.

Τήν Δευτέρα, 9 Σεπτεμβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη ἡ Πρώτη Ἱερατική Σύναξις τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς τήν αἴθουσαν *«Πατριάρχης Βαρθολομαῖος»* τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»*.

Τήν 10ην Σεπτεμβρίου 2013, ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψιν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς κ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην ἐπραγματοποίησε ὁ νέος Διοικητής τῆς 194ης ΜΠΕΠ (MLRS), Ἀντισυνταγματάρχης (ΠΒ) κ. Δημήτριος Γούδας συνοδευόμενος ἀπό τόν Ὑποδιοικητήν τῆς Μονάδος Ταγματάρχη (ΠΒ) κ. Γεώργιον Κότταν.

Τήν 11ην Σεπτεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτέλεσε τόν καθιερωμένον Ἁγιασμόν διά τήν ἔναρξιν τῆς νέας σχολικῆς χρονιᾶς εἰς ὅλας τάς σχολικάς βαθμίδας τῆς περιοχῆς τοῦ Λαγκαδᾶ, συνοδευόμενος ἀπό κληρικούς ἀλλά καί τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ,κ. Ἀναστασιάδην Ἰωάννην.

Τήν Τετάρτην, 11 Σεπτεμβρίου 2013, ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς εὑρέσεως καί ἀνακομιδῆς τῶν Χαριτοβρύτων καί Σεπτῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας

Ἀπό τήν Ἱεράν Ἀγρυπνίαν ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς εὑρέσεως καί ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας

Ἀπό τήν Δοξολογίαν ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει ἐκ τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς τό 1940 εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοκότου

Ἀπό τήν κατάθεσιν στεφάνων εἰς τό μνημεῖον τῶν πεσόντων Ἡρώων τοῦ Λαγκαδᾶ

Νεομάρτυρος Κυράννης τῆς Ὀσσαίας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλητοῦ καί συλλειτουργούντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καθώς καί τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Τήν Δευτέραν, 16 Σεπτεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀρκαδίας κ.κ. Βασίλειος (Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας) ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν.

Τήν Κυριακήν, 22 Σεπτεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου - Πέντε Βρύσεων.

Τήν Κυριακήν, 29 Σεπτεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ἐχοροστάτησε εἰς τον Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον τοῦ Παντοκράτορος εἰς τήν περιοχήν τοῦ Μελισσοχωρίου.

Τήν Δευτέραν, 30 Σεπτεμβρίου καί τήν Τρίτη 1η Ὀκτωβρίου 2013, ἐτελέσθησαν λαμπραί λατρευτικαί καί πολιτιστικαί ἐκδηλώσεις ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοϋπηκόου, μέ ἐπίκεντρον τόν πάνσεπτον Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου-Λαγυνῶν, ὅπου καί φυλάσσεται ἀντίγραφον τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας.

Τήν Πέμπτην, 3 Ὀκτωβρίου 2013, ἐτελέσθη ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εἰρηναίου (κατά κόσμον Ἠλία) Γεωργαντή, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ καί συγχοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου.

Τήν Κυριακήν, 6 Ὀκτωβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου-Ἐμμαοῦς καί ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν ἐπί τῇ ἐνάρξει ὅλων τῶν βαθμίδων τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

Τήν Πέμπτην, 10 Ὀκτωβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη εἰς τήν αἴθουσαν "Πατριάρχης Βαρθολομαίος" τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»* ἡ καθιερωμένη μηνιαία Σύναξις τῶν Ἱερέων πού διακονοῦν τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν Παρασκευήν, 11 Ὀκτωβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ.

Ἀπό τήν ἑορτήν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Ἀπό τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ π. Γρηγορίου Κωστόπουλου

Ἀπό τήν Πανηγυρικήν Ἀρχιερατικήν Θείαν Λειτουργίαν ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νεκταρίου καί Ἁγίου Ἀθανασίου-Καβαλαρίου

Ἰωάννης ἐτέλεσε τήν κουράν τοῦ νέου μοναχοῦ Γεωργίου, εἰς τό Ἱερόν Ἡσυχαστήριον Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου–Ἀσκοῦ.

Τό Σάββατον, 12 Ὀκτωβρίου 2013, ὁμάς προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Δωρόθεον Ζέρβαν, ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Ἁγίου Προδρόμου, ἐπεσκέφθησαν τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν.

Τήν Κυριακήν, 13 Ὀκτωβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου-Πολυδενδρίου.

Τήν Παρασκευήν, 1η Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τό Ἱερόν Παρεκκλήσιον Ἁγίων Ἀναργύρων-Λαγκαδᾶ, ὅπου καί προέβη εἰς τήν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου, ἀδελφοῦ του Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου-Ἀσκοῦ.

Τό Σαββάτον, 2 Νοεβρίου 2013, ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Τιμίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος καί Τροπαιοφόρου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου–Ξυλοπόλεως.

Τήν Δευτέραν, 4 Νοεμβρίου 2013, ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι των πρακτορείων πού ἀσχολοῦνται μέ τά θέματα τοῦ Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ εἰς τήν Οὐκρανίαν μαζί μέ ὁμάδα προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολεως Chernigov τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας μέ ἐπικεφαλῆς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Ἀμβρόσιον ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.κ. Βλαδίμηρου, ἐπεσκέφθησαν τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν Πέμπτην, 7 Νοεβρίου 2013, ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς – Λαγκαδᾶ.

Τήν Παρασκευήν, 8 Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Προσκυνηματικόν Ναόν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν–Ὄσσης.

Τήν Παρασκευήν, 8 Νοεμβρίου καί τό Σάββατον 9 Νοεμβρίου 2013, ἑορτάσθη μέ κάθε λαμπρότητα ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἐπίκεντρον των

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πανοράματος

Ἀπό τήν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ π. Δαμασκηνοῦ Παπαδόπουλου

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας εἰς Θεσσαλονίκην κ. Τουγρούλ Μπιλτεκίν

λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Νεκταρίου καί Ἁγίου Ἀθανασίου-Καβαλαρίου, εἰς τόν ὁποῖον προέστη τοῦ Μέγα Πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἑσπερινοῦ καθώς καί τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Κωστόπουλου, Θεολόγου μέ σπουδάς εἰς τό Institut de Theologie Orthodoxe Saint-Serge τῆς Γαλλίας εἰς τόν ὁποῖον ἐδόθη καί τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τήν Κυριακήν, 10 Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς.

Τήν Τρίτην, 12 Νοεμβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη ἡ Ἱερατική Σύναξις τοῦ μηνός Νοεμβρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, εἰς τήν αἴθουσαν *«Πατριάρχης Βαρθολομαῖος»* τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»*.

Τήν Πέμπτην, 14 Νοεμβρίου 2013, ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν ὁμάς προσκυνητῶν ἀπό τήν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Πανοράματος, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Πρωτοπρεσβύτερον π. Ἀλέξιον Παπαστεργίου, εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν.

Τήν Παρασκευήν, 15 Νοεμβρίου 2013, ἐτελέσθη ἀπό τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη, ὁ Ἁγιασμός ἐπί τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων ὅλων των τμημάτων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τῆς Σχολῆς Γονέων καί τῆς Σχολῆς Ἁγιογραφίας αἱ ὁποῖαι θά λειτουργήσουν διά τρίτην συνεχομένην χρονιάν εἰς τούς χώρους τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως *«Ἡ Ἁγία Κυράννα»*.

Τήν Κυριακήν, 17 Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, ἔλαβε μέρος εἰς τό Ἀρχιερατικόν Συλλειτουργον πού ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, κατά τήν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Ἄνθιμος ἐτέλεσε τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ π. Γαβριήλ Ἀλεξίου εἰς τόν ὁποῖον ἐπέδωσε καί τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τήν Πέμπτην, 21 Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ καί ἐν συνεχείᾳ ἐτελέσθη Δοξολογία ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, παρουσίᾳ τῶν Τοπικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην καί τόν Διοικητήν τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας, Ταξίαρχον Κουλούρην Θεόδωρον. Κατόπιν, ἠκολούθησε κατάθεσις στεφάνου εἰς τό Ἡρῶον του Λαγκαδᾶ.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Γκορνιοκαρλοβικίου κ.κ. Γερασίμου (Πατριαρχεῖον Σερβίας)

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Ἀρκαδίας κ.κ. Βασιλείου (Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας)

Ἀπό τήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονίαν τοῦ Ἀρχιδιακόνου τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολεως Θεσσαλονίκης π. Γαβριήλ Ἀλεξίου

Τήν Κυριακήν, 24 Νοεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς–Ἀσκοῦ κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τήν εἰς Διάκονον χειροτονίαν τοῦ μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Παπαδόπουλου.

Τήν Δευτέρα, 25 Νοεμβρίου 2013, ἐτελέσθη Ἱερά Ἀγρυπνία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου μᾶς κ.κ. Ἰωάννου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου–Ἐμμαοῦς κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐτελέσθη καί ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Εὐλαβεστάτου Ἱεροδιακόνου Δαμασκηνοῦ.

Τό Σάββατον, 30 Νοεμβρίου 2013, ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν ἡμῶν Μητρόπολιν, ὁμάς προσκυνητῶν ἀπό τήν ἐνορίαν τῆς Ἀναλήψεως-Θεσσαλονίκης, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἱερατικόν Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Φώτιον Ζαρζαβατσάκην.

Τήν Κυριακήν, 01 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου-Αὐγῆς.

Τήν Τετάρτην, 04 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προεξῆρχε τῆς πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, κατά τήν ὁποίαν μεταξύ των ἄλλων παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Διοικητήν τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας, Ταξίαρχον κ. Θεόδωρον Κουλούρην, καθώς καί ἀντιπροσωπεῖαι μαθητῶν τῆς Πρωτοβαθμίου καί Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιοχῆς τῆς Ἀσσήρου εἰς τό πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τῆς περιοχῆς τῆς Ἀσσήρου.

Τήν Παρασκευήν, 06 Δεκεμβρίου 2013, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἰωάννου καί μέ τήν συμμετοχήν πολλῶν ἱερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως ἐτελέσθη ἡ Πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ, εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Λαγυνῶν. Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης προεχείρισε εἰς Πνευματικόν τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Μάξιμον Πολίτην καί τόν Ἱερατικόν Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου π. Παῦλον Καντίναν. Παράλληλα, ἀπένειμε τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τόν Ἱερομόναχον π. Δαμασκηνόν Παπαδόπουλον.

Τήν Κυριακήν, 8 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβαμιωτάτος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐτέλεσε τόν Ἁγιασμόν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Χριστουγεννιάτικου Χωριοῦ «*Ἀγγέλων Πόλις*», τό ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τόν πολυχῶρον τῶν Λουτρῶν τοῦ Λαγκαδᾶ. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ Ἁγιασμοῦ παρέστησαν ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας Θράκης κ. Θεόδω-

Μέ τόν Διοικητήν τοῦ Γ΄ Σώματος Στρατοῦ Ἀντιστρατῆγον κ.Δεβετζήν Νικολάον, κατά τόν ἐπίσημον ἑορτασμόν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας εἰς τό Στρατόπεδον «Ραμναλη»

Ἀπό τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας εἰς τήν περιοχήν τῶν Λαγυνῶν

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον ἐπί τῇ μνήμη τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Σπυρίδωνος

ρος Καράογλου, ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Ἀπόστολος Τζιτζικώστας, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης. καθώς καί πλῆθος κόσμου μεταξύ αὐτῶν πάρα πολλά παιδιά ὅλων των ἡλικιῶν μέ τούς γονεῖς των.

Τήν Δευτέραν, 9 Δεκεμβρίου 2013, ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γκορνιοκαρλοβικίου κ.κ. Γεράσιμος (Πατριαρχεῖον Σερβίας).

Τήν Τρίτην, 10 Δεκεμβρίου 2013, ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Τουρκίας στή Θεσσαλονίκη κ. Τουγρούλ Μπιλτεκίν.

Τήν Πέμπτην, 12 Δεκεμβρίου 2013, ἐτελέσθη ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ. Ἐν συνεχείᾳ, ἐπ'εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τεσσάρων ἐτῶν ἀπό τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυρίδωνος ἐτελέσθη Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον. Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργιᾶς καί τοῦ Ἱεροῦ Μνημοσύνου παρέστησαν πολλοί ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, οἱ κατά σάρκα συγγενεῖς καί πολλά πνευματικά τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Σπυρίδωνος.

Τό Σάββατον, 14 Δεκεμβρίου 2013, ὁμάς φοιτητῶν καί φοιτητριῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. μέ ἐπικεφαλῆς τούς Ἀναπληρωτάς Καθηγητάς Λειτουργικῆς καί Φιλολογίας, κ. Παναγιώτην Σκαλτσήν καί κά Ἄνναν Κόλτσιου-Νικήτα ἐπραγματοποίησαν ἐκπαιδευτικήν-προσκυνηματικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης.

Τήν Κυριακήν, 15 Δεκεμβρίου 2013, ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβαμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Κρυονερίου. Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβαμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐπέδωσε τό ὀφίκκιον τοῦ Οἰκονόμου, εἰς τόν Ἱερατικόν Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ π. Νικόλαον Τεριακήν.

Τήν Κυριακήν, 15 Δεκεμβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη παρουσίᾳ τοῦ Σεβαμιωτάτου Μητροπολίτου μας ἡ παρουσίασις τοῦ νέου βιβλίου τοῦ Πρωτ. π. Παύλου Λ. Καρατζίδη, Δρ. Θεολογίας, συγγραφέως καί ἱστορικοῦ, *«Παναγία Κρυονερίτισσα: Τό Κρυονέρι καί οἱ ρίζες του, οἱ ἀλησμόνητες Πατρίδες»*.Κατά τήν διάρκειαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ βιβλίου εἰς τήν κατάμεστον ἀπό κόσμον αἴθουσαν *«Μυγδονία»*, παρέστησαν μεταξύ των ἄλλων καί ἀπηύθυναν χαιρετισμόν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, ὁ Ὑπουργός Μακεδονίας–Θράκης κ. Θεόδωρος Καράογλου καί ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης.

Τήν Κυριακήν, 15 Δεκεμβρίου 2013, ἐπραγματοποιήθη ἡ Χριστουγεννιάτικη Ἑορτή τῶν Κατηχητικῶν Σχολεί-

Ἀπό τήν ἐπίσκεψιν ὁμάδος φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Μέ τόν Ὑπουργόν Μακεδονίας - Θράκης κ. Θεόδωρον Καράογλου, τόν Περιφερειάρχην Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Ἀπόστολον Τζιτζικώσταν καί τό Δήμαρχον Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννην Ἀναστασιάδην

Ἀπό τήν Χριστουγενιάτην Ἑορτήν τῶν Κατηχιτικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως

ων ὅλων των βαθμίδων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν πολλαπλῶν χρήσεων τῆς ἐνορίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ *«Κιβωτός Σωτηρίας»*.

Τήν Τρίτην, 24 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὑπεδέχθη εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τούς νέους καί τίς νέες της ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδᾶ πού προσῆλθον διά νά ψάλλουν τά κάλαντα καθώς καί πλῆθος κόσμου, μεταξύ αὐτῶν καί ἡ βουλευτής τῆς ΔΗ.ΜΑΡ. κα Αἰκατερίνη Μάρκου, πού ἐπιθυμοῦσαν νά ὑποβάλουν καί νά ἀνταλλάξουν τά ἑορτίους εὐχάς μέ τόν Σεβαμιώτατον Ποιμενάρχην μας.

Τήν Τετάρτην, 25 Δεκεμβρίου 2013, ἑορτάσθη μέ λαμπρότητα ἡ Μεγάλη Δεσποτική Ἑορτή τῆς κατά Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ *«Μητρόπολιν πασῶν των ἑορτῶν»* (PG 48, 752), συμφώνως πρός τόν πρῶτον ὁμιλοῦντα διά τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων Ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον, εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καί προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, πού ἐτελέσθη εἰς κατανυκτικήν ἀτμόσφαιραν, εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς.

Τήν Πέμπτην, 26 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί Προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Λαγκαδᾶ, ὅπου καί φυλάσσεται ἡ θαυματουργός εἰκών τῆς Παναγίας τῆς Βηματάρισσας (15ος αἰών).

Τήν Παρασκευήν, 27 Δεκεμβρίου 2013, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Θεοκλήτου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, παρέστη τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, αἱ ὁποῖαι ἐτελέσθησαν προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καί μέ τήν συμμετοχήν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτων Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου, Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ.κ. Ἱεροθέου καί τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπίσκοπου Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος.

Τήν Κυριακήν, 29 Δεκεμβρίου 2013, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου-Μελλισοχωρίου.

Τήν Δευτέραν, 30 Δεκεμβρίου 2013, ἐπραγματοποίησε ἐθιμοτυπικήν ἐπίσκεψιν εἰς τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννην ὁ Ἀστυνομικός Ὑποδιευθυντής τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης κ. Μουρνιανάκης Ἐμμανουήλ.

Τήν Τρίτην, 31 Δεκεμβρίου 2013, εἰς μίαν θερμήν ἀτμόσφαιραν, γεμάτην εὐχάς καί αἰσιοδοξίαν, συνυφα-

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τήν Ἀρναίαν

Ἀπό τήν κοπήν τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως

Ἀπό τά Κάλαντα τῶν ἑορτῶν

σμένην μέ τό ἑορταστικόν κλίμα τῶν ἡμερῶν διά τό νέον ἔτος τό ὁποῖον ἀνατέλλει ἐπραγματοποιήθη ἡ τελετή κοπῆς τῆς Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Κατά τήν διάρκειαν τῆς κοπῆς τῆς πατροπαραδότου Βασιλόπιτας, τήν ὁποίαν εὐλόγησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης, παρέστησαν σύσσωμος ὁ κλῆρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, οἱ βουλευταί τῆς Ν.Δ. κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, τῶν Αν. Ελλ. κα Σταυρούλα Ξουλίδου καί τῆς Δη.Μαρ κά Κατερίνα Μάρκου, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης, ἐκπρόσωποι τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καί τῶν σωμάτων ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς καθώς καί οἱ ὑπάλληλοι τῆς Μητροπόλεως καί τά μέλη τῶν Ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν καί τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῶν Ἐνοριῶν.

Τήν Τετάρτην, 1 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέβη εἰς τό Δημαρχεῖον τῆς πόλεως τοῦ Λαγκαδᾶ, ὅπου εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν Πρωτοχρονιάτικην Βασιλόπιταν τοῦ Δήμου, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη, τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί λοιπῶν ἐπισήμων, εὐχόμενος τά δέοντα.

Τήν Παρασκευήν, 3 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου καί τῶν Μεγάλων Ὡρῶν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ.

Τό Σάββατον, 4 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν πατροπαράδοτον Βασιλόπιταν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίας Τριάδος Πέντε Βρύσεων καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Θεοδώρου-Γαβρᾶ.

Τήν Κυριακήν, 5 Ἰανουανούριου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου–Λητῆς. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας μετέβη εἰς τήν κεντρικήν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου-Λητῆς ὅπου εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν πατροπαράδοτον Βασιλόπιταν παρουσίᾳ πολλῶν ἐνοριτῶν ἀλλά καί νέων της Ἱστορικῆς ἐνορίας τῆς Λητῆς.

Τήν Κυριακήν, 5 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Μέγαν Πανηγυρικόν Ἀρχιερατικόν Ἑσπερινόν ἐπί τῇ Μεγάλῃ Δεσποτικῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδᾶ.

Τήν Δευτέραν, 6 Ἰανουρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τόν Ὄρθρον καί προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς τελέσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν

Ἀπό τή ἐπίσκεψιν τῆς ἐνορίας
Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου-Θεσσαλονίκης

Ἀπό τήν κουρᾶν τοῦ δοκίμου μοναχοῦ Ἰακώβου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος-Σοχοῦ

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον μέ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ.κ. Ἀνδρέαν

Θεοφανείων εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς-Λαγκαδᾶ. Ἀκολούθως, ἐτελέσθη ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό Κολυμβητήριον τοῦ Λαγκαδᾶ καί εἰς τήν λίμνην τῆς Βόλβης, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Μακεδονίας–Θράκης κ. Θεοδώρου Καράογλου, τῆς βουλευτοῦ τῶν ΑΝ.ΕΛ. κα Ἑλένης Ξουλίδου καί τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννου Ἀναστασιάδη.

Τήν Τρίτην, 07 Ἰανουρίου 2014, ἐτελέσθη χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου ὁ Μέγας Πανυγηρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἱερά Λιτάνευσις τῶν Χαριτοβρύτων Λειψάνων καί τῆς Θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Ἁγίας Κυράννης.

Τήν Παρασκευήν, 10 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν Βασιλόπιταν τῆς 34ης Μηχανοκινήτου Ταξιαρχίας Πεζικοῦ ἡ ὁποία ἑδρεύει εἰς τήν περιοχήν τῆς Ἀσσήρου.

Τό βράδυ τῆς 15ης πρός 16ην τοῦ μηνός Ἰανουαρίου 2014, ἐτελέσθη εἰς κλίμα κατανύξεως Ἱερά Ἀγρυπνία ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς προσκυνήσεως τῆς Τιμίας Ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου καί Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου, εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος–Σοχοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου. Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προέβη εἰς τήν κουράν καί εἰς τήν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ δοκίμου μοναχοῦ Ἀγγέλου Γιανούρλια, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τό μοναχικόν ὄνομα Ἰάκωβος.

Τήν Πέμπτην, 16 Ἰανουαρίου 2014, ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη Ἱερατική Σύναξις τοῦ νέου ἔτους, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης εἰς τήν αἴθουσαν *«Πατριάρχης Βαρθολομαῖος»* τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν καί Φιλοσοφικῶν Σπουδῶν *«Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος»*.

Τήν Πέμπτην, 16 Ἰανουαρίου 2014, ἐτελέσθη, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, εἰς τό Ἱερόν Παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Ἀντωνίου, Σπυρίδωνος καί Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου τό ὁποῖον εὑρίσκεται ἐντός του Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

Τήν Παρασκευήν, 17 Ἰανουαρίου 2014, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης ἐχοροστάτησε εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τό Ἱερόν Παρεκκλήσιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

Τήν Κυριακήν, 26 Ἰανουαρίου 2014, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ.κ. Ἀνδρέου, καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου-Ἁγίου Βασιλείου.

Ἀπό τήν Ἐπίσημον Δοξολογίαν ἐπί τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Πατριαρχικόν Τρισάγιον ἐπί τοῦ μνήματος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελήμονος Β΄ (Χρυσοφάκη).

IC
MHC
AY
MP